

วิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและความหมายในศัพท์บัญญัติทาง
เศรษฐศาสตร์

ANALYSIS OF A NOUN PHRASE STRUCTURE AND
MEANING IN A TRANSLATED TERM OF ECONOMICS.

นางสาวพัชรรัตน์ สีนสำราญจิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

Analysis of a Noun Phrase Structure and Meaning in a Translated Term of Economics

โดย

นางสาวพัชรรัตน์ สิ้นสำราญจิต

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

พ.ศ. 2550

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์" เล่มนี้ สำเร็จเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์ได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำเป็นอย่างดี ในเนื้อหาทุกบททุกตอนจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ศาสตราจารย์จันทน์ ทองประเสริฐ ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย ประธานการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลศักดิ์ กิ่งคำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์สิริวรรณ นันทจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่ผู้วิจัยได้รับการถ่ายทอดความรู้ คำแนะนำ และกำลังใจจากทุกท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเหลือ โจมิน ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่มีประโยชน์ยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

นอกจากนี้ ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมเรียนในสาขาทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ คำแนะนำตลอดเวลา และขอบคุณคุณแม่ ที่คอยสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ สุดท้ายขอขอบใจน้องหนู และน้องเชอร์รี่ ที่คอยช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

พัชรรัตน์ สิ้นสำราญจิต

มีนาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์	9
ความรู้เกี่ยวข้องกับการบัญชีนิติศัพท์	16
ความรู้เกี่ยวข้องกับการโครงสร้างนามวลี	27
ความรู้เกี่ยวข้องกับความหมาย	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	56
การศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูล	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 4 ผลการวิจัย	60
ตอนที่ 1 วิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญชีนิติทางเศรษฐศาสตร์	60
ตอนที่ 2 ศึกษาความหมายในศัพท์บัญชีนิติทางเศรษฐศาสตร์	154

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	198
สรุป	198
อภิปรายผล	220
ข้อเสนอแนะ	223
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	225
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	229

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก	135
2	โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก+หน่วยคุณศัพท์	136
3	โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก+หน่วยจำนวน	138
4	สรุปโครงสร้างนามวลีตามเกณฑ์	138
5	โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก+หน่วยกริยา	141
6	โครงสร้างนามวลี คำนำหน้า(การ,ความ)+หน่วยกริยา	145
7	โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก+หน่วยกริยา+หน่วยคุณศัพท์	145
8	โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก(คำทับศัพท์)	149
9	สรุปโครงสร้างนามวลีแตกต่างจากเกณฑ์	150
10	การเปลี่ยนแปลงความหมาย	195
11	สรุปการเปลี่ยนแปลงความหมาย	196

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ทุกยุคทุกสมัยย่อมมีการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในประเทศและภายนอกประเทศ แน่นนอนการที่มนุษย์จะอยู่โดดเดี่ยวย่อมหาความเจริญได้ยาก การสร้างความสัมพันธ์หรือการติดต่อกับบุคคลอื่น หรือกลุ่มบุคคลอื่นถือเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มีมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในการติดต่อสื่อสารนั้นต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารความหมาย (ไวลด์การ์ด กิ่งคำ, 2542: 7)

สาเหตุที่ทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทย มีหลายด้านเช่น อิทธิพลทางด้านความเจริญทางเทคโนโลยี เนื่องจากมีบางชาติที่มีความเจริญก้าวหน้าสูงทางด้านเทคโนโลยี มีความคิดค้นเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับอำนวยความสะดวกในกิจการต่างๆ ทำให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ประเทศไทยได้รับอิทธิพลความเจริญเหล่านั้น มีการรับเอาเครื่องมือเครื่องใช้ และความรู้ทางวิชาการเฉพาะอย่างเข้ามาในประเทศไทย ชื่อและศัพท์เฉพาะวิชาบางคำจึงคิดเข้มารวมอยู่ในภาษาไทยด้วย และอิทธิพลทางการศึกษา กล่าวคือ การศึกษาในประเทศไทยมีความเจริญมากยิ่งขึ้น วิชาการบางอย่างได้มาจากต่างประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาในมหาวิทยาลัยต้องใช้ตำราภาษาต่างประเทศประกอบ เช่น วิชาการทางด้านปกครอง ต้องใช้ตำราภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส วิชาการทางการแพทย์และเครื่องกลต่างๆ ต้องใช้ตำราภาษาเยอรมัน วิชาการทางการเกษตร ต้องใช้ตำรานิเวศน์และวิชาทางด้านโภชนาการต้องใช้ตำราประกอบอาหารภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น การใช้ตำราภาษาชาติต่างๆ เหล่านี้ทำให้ไทยได้รับคำใหม่ๆ จากชาติอื่นมากยิ่งขึ้น (วิจิตร สแสงพลสิทธิ์, 2524: 9-10)

จากอิทธิพลด้านต่างๆ ทำให้คนไทยรับเอาภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ จึงได้สร้างคำใหม่ขึ้นใช้ในภาษาไทย เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ ดังเช่น การบัญญัติศัพท์ใหม่ขึ้นใช้ในสาขาวิชาการด้านต่างๆ

ศัพท์บัญญัติ คือ คำศัพท์ที่ทางราชบัณฑิตยสถาน กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นภาษาไทย มาตรฐานในการเขียนเอกสารของทางราชการและการเรียนการสอน ศัพท์บัญญัติจะแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ เช่น หมวดคอมพิวเตอร์ หมวดแพทยศาสตร์ หมวดรัฐศาสตร์ หมวดการเชื่อม หมวดพลังงาน หมวดประชากรศาสตร์ หมวดพฤกษศาสตร์ หมวดปรัชญา หมวดประกันภัย หมวดวรรณกรรม หมวดปรับอากาศ หมวดสัตวศาสตร์ หมวดนิติศาสตร์ หมวดศิลปะ หมวดเทคโนโลยี หมวดสารสนเทศยานยนต์ หมวดทันตแพทยศาสตร์ หมวดธรณีวิทยา หมวดคณิตศาสตร์ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2549)

ตัวอย่างศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ เช่น สินเชื่อ (Credit) หมายถึง เงินที่เป็นหนี้ไว้ด้วยความเชื่อถือ, เงินฝืด (DEFLATION) หมายถึง ภาวะทางเศรษฐกิจที่มีปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศมีน้อย การใช้จ่ายลดน้อยลงทำให้สินค้าราคาตก, เงินเฟ้อ (INFLATION) หมายถึง ภาวะทางเศรษฐกิจที่มีปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศมีมากเกินไป ทำให้ราคาสินค้าแพงและค่าเงินเดือนตกต่ำ ปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศมีน้อยการใช้จ่ายลดน้อยลง ทำให้ สินค้าราคาตก (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2549)

ปัจจุบัน อาจได้ฟังคำว่า “เศรษฐกิจ” และเข้าใจความหมายของคำนี้ อย่างน้อยก็พอจะทราบความหมายว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับฐานะ ความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิต ซึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ มักจะมีปัญหาต่าง ๆ ที่เข้ามาพัวพันอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจ เนื่องจากมนุษย์เกิดมาทุกคนมีความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และสิ่งอื่นๆ ที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับว่าจะทำอย่างไรจึงจะหาเลี้ยงท้องตนเองและครอบครัว หรือปัญหาเศรษฐกิจของชาติและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น ทุกคนมักจะได้ยินได้ฟังถึงปัญหาการค้าขายพัฒนา ปัญหาการรักษาระดับราคาสินค้า ปัญหาดุลการนำเข้าหรือดุลการเงินระหว่างประเทศขาดดุล ปัญหาการเผชิญภาวะเงินเฟ้อและดอกเบี้ยสูง เหล่านี้เป็นต้น (ถิรเดช เรื่องสินทรัพย์, 2531: 2)

ปัญหาข้างต้นนี้ เป็นเรื่องการค้าชีวิตธรรมดาของมวลมนุษย์ และในขณะเดียวกันก็เป็นปัญหาเศรษฐกิจ การทำงาน การขายบริการแรงงาน การจัดการผสมผสานแรงงาน และปัจจัยอื่น ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการ การแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้าต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจทั้งสิ้น (ถิรเดช เรื่องสินทรัพย์, 2531: 3)

รัตนานา สายคณิต และชลลดา จามรกุล (2545:2) สรุปนิยามของวิชาเศรษฐศาสตร์อย่างกว้าง ๆ ไว้ว่า

วิชาเศรษฐศาสตร์ เป็นวิชาทางสังคมศาสตร์ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์และสังคมในการตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายทาง มาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ อย่างประหยัดที่สุดหรืออย่างมีประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงสุด และหาทางจำแนกแจกจ่ายสินค้าและบริการเหล่านั้นไปยังบุคคลในสังคมให้ได้รับความพอใจสูงสุดหรืออย่างมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจสูงสุด

จากการใช้ศัพท์ทางด้านเศรษฐกิจข้างต้นเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ เพราะศัพท์บางคำเป็นศัพท์เฉพาะ จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษา ซึ่งศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ จัดเป็นวลีชนิดหนึ่ง และมีผู้ให้ความหมายของคำว่า วลี ดังต่อไปนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2545: 199) ได้อธิบายคำว่า วลี หมายถึง หมู่กลุ่มคำหนึ่งๆ มีจำนวนคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป และไม่มีความครบที่จะเป็นประโยคได้ จะขึ้นต้นด้วยคำชนิดใดก่อนก็ได้ และมีคำพ่วงท้ายออกไปอีกคำหนึ่ง หรือมากกว่าก็ได้ เรียกว่า วลี ทั้งสิ้น เช่น วลีที่มีนามอยู่หน้า เช่น นก – ขุนทอง ก็เรียกว่า นามวลี ซึ่งนามวลี มีลักษณะต่างกันดังนี้

1) นามวลี ซึ่งมีสามานยนามชนิดย่อยตามหลัง เช่น

ไก่ – แจ้, นก – เขา, นก – เขา – ซวา ฯลฯ

2) นามวลีซึ่งมีวิสามานยนามตามหลัง เช่น

นาย – ยง, นาง – ละออ, เมือง – ตรัง, อำเภอ – บางรัก, ทะเล – จีน ฯลฯ

3) นามวลี ซึ่งมีลักษณะนามนำหน้าสังขยา เช่น

รูป – เดียว, รูป – ที่หนึ่ง, ถ้ำ – หนึ่ง ฯลฯ

4) นามวลี ซึ่งมีคำประกอบส่วนท้ายของคำประสม เช่น

ชวานา – ข้าวสาลี, ชาวเมื่อ – ระยอง, ผู้ทำ – ความดี, ความบ้า – ตัณหา, ผู้นอน – สาย, การกิน – ข้าว - จู ฯลฯ

นามวลีในภาษาไทย เป็นเรื่องที่น่าสนใจและควรศึกษา ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่น่าศึกษาว่าใน ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์นั้นมีโครงสร้างนามวลีในภาษาไทย และวิชาเศรษฐศาสตร์เป็น ศาสตร์ที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ และคณะ (2546: ก) กล่าวว่า

เนื้อหาของวิชาเศรษฐศาสตร์มีขอบเขตค่อนข้างกว้างขวาง และบางแขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ มีการขยายเนื้อหาตามวิวัฒนาการทาง เศรษฐกิจที่ก้าวหน้าหรือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ อีก เศรษฐศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่เก่าแก่สาขาหนึ่ง โดยมีการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 50 ปี ยิ่งกว่านั้น ในปัจจุบันประชาชนทั่วไป ต้องเกี่ยวข้องกับ เศรษฐกิจในชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ที่เป็นนามวลี เช่นดุลการค้า (balance of trade), ทฤษฎีการออม (abstinence theory), การจัดสรรทรัพยากร (allocation of resources), เศรษฐศาสตร์บริสุทธิ์ (pure economics), ต้นทุนแปรผัน (variable cost) จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า นามวลีมีการประกอบคำ ที่มีคำหนึ่งเป็นคำหลัก ซึ่งเป็นคำนาม และมีคำอื่นๆ มาประกอบ ซึ่งมีทั้ง คำนาม, คำคุณศัพท์ และ คำกริยา

จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า นามวลี มีลักษณะการประกอบคำเป็นพิเศษ กล่าวคือ มีคำหนึ่งเป็น คำหลักและคำอื่นๆ เป็นคำขยาย และทางราชบัณฑิตยสถานได้มีการบัญญัติศัพท์ในสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ไว้ในหนังสือศัพท์เศรษฐศาสตร์ ดังนั้นผู้วิจัยจึง สนใจวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์
2. เพื่อศึกษาความหมายของศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะโครงสร้างนามวลีในศัพท์เศรษฐศาสตร์
2. ทำให้ทราบความหมายของศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์
3. เป็นแนวทางในการศึกษาโครงสร้างวลีชนิดอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จากหนังสือศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ไทย - อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546
2. คัดเลือกศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จากหนังสือศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ไทย – อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546 ได้จำนวนทั้งสิ้น 1,022 คำ
3. คัดเลือกศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์เฉพาะที่เป็นนามวลีเท่านั้น และผู้วิจัยคัดเลือกศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ได้ทั้งสิ้น 759 วลี โดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)
4. การวิเคราะห์ความหมาย จะคัดเลือกศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ โดยคัดเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษใน พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดย วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และคณะ ปี พ.ศ. 2546 ให้ตรงกับ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ใน ศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ไทย – อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546 โดยไม่คำนึงถึงคำศัพท์ภาษาไทยจะตรงกันหรือไม่

นิยามศัพท์

“เศรษฐศาสตร์” หมายถึง วิธีการจัดสรรทรัพยากรอันเป็นปัจจัยในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและมีอยู่อย่างจำกัด เพื่อนำมาสนองต่อความต้องการของมนุษย์อันไม่มีที่สิ้นสุด

“การบัญญัติศัพท์” หมายถึง การสร้างคำขึ้นใหม่โดยสร้างจากคำภาษาต่างประเทศที่ยืมมาใช้ และเพื่อให้สื่อความหมายได้ครอบคลุมหรือใกล้เคียง

“วลี” หมายถึง คำคำเดียวหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยคและทำหน้าที่เป็น ประธาน กรรม หรือส่วนขยายอื่นก็ได้

“นามวลี” หมายถึง คำนามหรือคำสรรพนามที่ประกอบกันด้วยหน่วยหลักและหน่วยขยายซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หรือส่วนขยายอื่นก็ได้

“โครงสร้างนามวลี” หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่นำมาประกอบกัน กลายเป็นนามวลี

“เศรษฐศาสตร์จุลภาค” หมายถึง เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนย่อย เช่น ทฤษฎีการผลิต ทฤษฎีต้นทุน

“เศรษฐศาสตร์มหภาค” หมายถึง เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนรวม เช่น การออม รายได้ประชาชาติ

“คำนาม” หมายถึง คำที่เป็นชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่

“คำคุณศัพท์” หมายถึง คำที่ทำหน้าที่ประกอบคำนาม , คำสรรพนาม , คำกริยา และคำวิเศษณ์ ด้วยกันให้ได้ความชัดเจนยิ่งขึ้น

“คำเชื่อม” หมายถึง คำที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ หรือระหว่างคำหลักกับคำขยาย ในที่นี้รวมถึงคำบุพบทด้วย

“คำกริยา” หมายถึง คำที่แสดงอาการของนามและสรรพนาม

“ความหมาย” หมายถึง การให้คำจำกัดความกับสิ่งต่าง ๆ

“ความหมายแคบเข้า” หมายถึง สิ่งที้นั้น ๆ อ้างถึงมีจำนวนหรือประเภทหรือปริมาณ
น้อยลง

“ความหมายกว้างออก” หมายถึง สิ่งที้นั้น ๆ อ้างถึงมีจำนวนหรือประเภทหรือปริมาณ
เพิ่มขึ้นกว่าเดิม

“ความหมายย้ายที่” หมายถึง การออกเสียงของคำ ๆ หนึ่งยังคงเดิม แต่สิ่งที้นั้น ๆ อ้าง
ถึงได้เปลี่ยนไป

“พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์” หมายถึง พจนานุกรม โดยวันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และ
คณะ ปี พ.ศ. 2546

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ โครงสร้างนามวลีและความหมาย ในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์
 - 1.1 ความหมายของวิชาเศรษฐศาสตร์
 - 1.2 ความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์
 - 1.3 ความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย
 - 1.4 ประโยชน์ของการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์
 - 1.5 แขนงของวิชาเศรษฐศาสตร์

2. ความรู้เกี่ยวกับการบัญญัติศัพท์
 - 2.1 ความหมายของการบัญญัติศัพท์
 - 2.2 เกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน

3. ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างนามวลี
 - 3.1 ความหมายของคำว่า “วลี”
 - 3.2 ความหมายของคำว่า “นามวลี”
 - 3.3 องค์ประกอบของนามวลี
 - 3.4 โครงสร้างนามวลี

4. ความรู้เกี่ยวข้องกับความหมาย

4.1 ความหมายของคำว่า “ความหมาย”

4.2 ประเภทของความหมาย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์

1. ความหมายของวิชาเศรษฐศาสตร์

คำว่า “เศรษฐศาสตร์” หรือ “Economics” ซึ่งเป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก “Oiknomikos” หมายถึง ศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการครอบครัว (household management) (รัตนา สายคณิต และชลลดา จามรกุล, 2545: 1) อธิบายว่า เนื่องจากในสมัยก่อน ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ยังอยู่ในสังคมที่แคบ การผลิตในสมัยนั้นเป็นการผลิตเพื่อใช้บริโภคกันเองในครอบครัว สินค้าที่ผลิตขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นพวกอาหารและสินค้าที่จำเป็นในการดำรงชีพ ซึ่งการดำเนินการผลิตและบริโภคในสมัยนั้นกระทำโดยยึดหลักของความประหยัดเป็นสำคัญ ในสมัยต่อมาเมื่อมีการผลิตที่ขยายตัวกว้างขวางขึ้นมีการแบ่งกันผลิตสินค้าตามความชำนาญของแต่ละบุคคลแล้วนำมาซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน

มีนักเศรษฐศาสตร์อีกหลายท่านที่ให้คำนิยามไว้ต่างๆ กัน เช่น (A. Samuelson and D. Nordhaus, 1983: 4) ได้ให้ความหมายของคำว่าเศรษฐศาสตร์ไว้ว่า “เศรษฐศาสตร์ คือ การศึกษาเกี่ยวกับการที่มนุษย์และสังคมเลือกใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอันมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งทรัพยากรเหล่านั้นอาจนำไปใช้ในทางอื่นได้หลายทางเพื่อผลิตสินค้าต่างๆ และแจกแจงสินค้าเหล่านั้นเพื่อการบริโภคทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคลต่างๆ ในสังคม”

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2548: 4) ได้ให้คำนิยามว่า “เศรษฐศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้การผลิตและการแบ่งปันสินค้าและบริการ สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์และสังคม จนบรรลุสวัสดิการสูงสุด”

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2546: 2) ได้ให้นิยามไว้สั้นๆ ว่า “เศรษฐศาสตร์ คือ ศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกหนทางในการใช้ทรัพยากรการผลิตอันมีอยู่จำกัด สำหรับการผลิตสินค้าและบริการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด”

ณรงค์ ธนาวิภาส (2544: 11) ให้คำนิยามว่า “วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาถึงวิธีการจัดสรรทรัพยากรอันมีอยู่อย่างจำกัดเพื่อผลิตสินค้าและบริการต่างๆ สนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งโดยทั่วไปมีความต้องการไม่จำกัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด”

ถิรเดช เรื่องสินทรัพย์ (2531: 4) ได้สรุปความหมายของวิชาเศรษฐศาสตร์ไว้ว่า “เศรษฐศาสตร์ เป็นวิชาที่ศึกษาถึงการให้ทรัพยากรอันเป็นปัจจัยการผลิตที่มีอยู่อย่างจำกัด มาใช้ผสมผสานกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เพื่อทำการผลิตสินค้าและบริการ แล้วแจกจ่ายไปตามตามต้องการอันไม่มีที่สิ้นสุดของมวลมนุษย์”

จรรยา โกสีย์ไกรนิรมล (ม.ป.ป.: 11) ได้สรุปไว้ว่า “วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาถึงวิธีการจัดสรรทรัพยากรอันมีอยู่อย่างจำกัด เพื่อผลิตเป็นสินค้าและบริการต่างๆ สำหรับสนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการไม่สิ้นสุด

อุทัยวรรณ จริงจิตร (2540: 3) ได้ขยายความของคำว่าเศรษฐศาสตร์ไว้ดังนี้ “เศรษฐศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในการนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด หรือหายากมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือธุรกิจ เพื่อผลิตสินค้าและบริการต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลาที่ต่อเนื่อง และแจกจ่ายสินค้าเหล่านี้ไปยังประชาชนโดยทั่วไป เพื่อการบริโภคทั้งในปัจจุบันและในอนาคต”

ดังนั้น สรุปความหมายของคำว่า “วิชาเศรษฐศาสตร์” ได้ดังนี้ คือ เศรษฐศาสตร์ เป็นวิชาที่ศึกษาถึงวิธีการจัดสรรทรัพยากรอันเป็นปัจจัยในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและมีอยู่อย่างจำกัด เพื่อนำมาสนองต่อความต้องการของมนุษย์อันไม่มีที่สิ้นสุด

2. ความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์

มนุษย์ได้รู้จักแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณ ผู้วิจัยได้สรุปความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์จาก จรูญ โกสิย์ไกรนิรมล (2536: 8-10); อุทัยวรรณ จริงจิตร (2540: 3-5) และ ณรงค์ ธนาวิภาส (2544: 11-13) ซึ่งการศึกษาความเป็นมาได้แบ่งออกเป็นช่วง คือ

ช่วงสมัยศตวรรษที่ 13 – 16 เป็นยุคที่การค้าในแถบยุโรปมีความเจริญรุ่งเรืองมาก พ่อค้าวานิชในเมืองใหญ่ ๆ ที่เป็นศูนย์กลางการค้าเริ่มมีความเห็นว่า การค้าขายจะนำความมั่งคั่งมาสู่ประเทศได้นั้น จึงต้องเป็นการค้าที่มีแนวทางการส่งสินค้าออก โดยมีมูลค่าการส่งออกมากกว่าส่งสินค้าเข้า หรือกล่าวอีกนัยคือ เศรษฐกิจในประเทศจะมั่นคงก็ต่อเมื่อประเทศมีดุลการค้าที่เกินดุล ทั้งนี้ เพราะเห็นว่าสิ่งที่ประเทศมีดุลการค้าทำให้มีทองคำและเงินตราไหลเข้าประเทศมากมาย จะเป็นการส่งเสริมการจ้างงานภายในประเทศ จากแนวความคิดนี้ทำให้เกิดมีลัทธิทางเศรษฐกิจ ที่เรียกว่า “ลัทธิพาณิชย์นิยม” (Mercantilism)

ช่วงสมัยศตวรรษที่ 18 ในขณะที่ลัทธิพาณิชย์นิยมเสื่อมลง ได้มีนักเศรษฐศาสตร์ท่านหนึ่ง ชื่อ อัดัม สมิท (Adam Smith) ชาวอังกฤษ ซึ่งเป็นแกนนำของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก (Classical School) ได้เขียนหนังสือชื่อ “The Wealth of Nation” ซึ่งเป็นตำราทางเศรษฐศาสตร์เล่มแรกและยิ่งใหญ่ที่สุดเล่มหนึ่งของโลกมาจนถึงปัจจุบัน โดยได้รับสมญานามว่าเป็น บิดาแห่งวิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งหนังสือเล่มนี้มีแนวความคิดคัดค้านกลุ่มพวกพาณิชย์นิยม ซึ่งข้อความในหนังสือชี้ให้เห็นว่า เศรษฐกิจของประเทศจะมีความมั่งคั่งก็ต่อเมื่อรัฐบาลเข้ามาแทรกแซงหรือมีบทบาทในกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้น้อยที่สุด โดยให้ประชาชนมีอิสระเสรีภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามความถนัดของแต่ละบุคคล ซึ่งจะคำนึงผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับและเป็นแรงกระตุ้นให้ผลิตผลประชาชาติสูงขึ้นด้วย ภายใต้กรอบกฎหมายและจริยธรรม ซึ่งการดำเนินการในลักษณะนี้ เรียกว่า เศรษฐกิจแบบเสรี (Laissez Faire)

ช่วงศตวรรษที่ 19 เป็นช่วงระยะเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงขยายตัวอย่างรวดเร็วทางด้านอุตสาหกรรม เป็นผลทำให้ประชากรจากชนบทที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้เคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้าสู่ตัวเมืองอุตสาหกรรมอย่างมากจนเกิดการแออัด จึงก่อให้เกิดปัญหาเรื่องค่าแรงงานกรรมกร ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการใช้แรงงานสตรี และเด็กที่มีอายุต่ำกว่าวัย ปัญหาสินค้าล้นตลาด จากปัญหาเหล่านี้ทำให้มีการเรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามามีบทบาท โดยการเข้ามาแทรกแซงการดำเนินงานของภาคเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพมากขึ้น ในช่วงนี้

มีนักเศรษฐศาสตร์ชื่อ คาร์ล มาร์ก (Karl Marx) เป็นชาวยิวในประเทศเยอรมนีได้หนีพวกนาซีมาลี้ภัยอยู่ในประเทศอังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีค่าจ้างแรงงาน และทฤษฎีเศรษฐศาสตร์อื่นๆ เพื่อนำมาแก้ปัญหาทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ จากเหตุการณ์นี้จึงเกิดลัทธิหนึ่งขึ้นมา เรียกว่า ลัทธิของมาร์ก (Marxism) ครั้นพอถึงช่วงปลายศตวรรษที่ 19 อัลเฟรด มาร์แชล (Alfred Marshall) ได้เสนอทฤษฎีว่าด้วยการผลิต (Theory of The Firm) ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นที่มาของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics Theory)

ช่วงปี ค.ศ. 1930 ได้เกิดภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำอย่างรุนแรง ประชากรเกือบทุกประเทศประสบกับปัญหาการว่างงานซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ในภาวะการณ์เช่นนี้ ได้มีนักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษ ชื่อ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) ได้เสนอทฤษฎีว่าด้วยการจ้างงาน ดอกเบี้ย และเงินตรา (The General Theory of Employment, Interest and Money) โดยเสนอแนะให้รัฐบาลใช้นโยบายการคลังและนโยบายการเงินเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ตกต่ำในขณะนั้น ซึ่งให้รัฐบาลเข้าไปแทรกแซงและมีบทบาทเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจภาคเอกชนมากขึ้น ต่อมาทฤษฎีว่าด้วยการจ้างงาน ดอกเบี้ย และเงินตรา ได้กลายเป็นทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics Theory)

3. ความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย

สำหรับความเป็นมาของวิชาเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยได้สรุปจาก จรูญ โกลีย์ไกรนิรมล (2536: 12-13); อุทัยวรรณ จริงจิตร (2540: 5-6) และณรงค์ ธนาวิภาส (2544: 13) ได้ดังนี้

ประเทศไทยเป็นที่เชื่อกันว่าการดำเนินการเกี่ยวกับเศรษฐกิจตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมาอาศัยแนวความคิดเศรษฐกิจแบบเสรี ดังเห็นได้จากหลักศิลาจารึกในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชตอนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ เมืองสุโขทัยนี้ดีในน้ำมีปลาในนามีข้าว เจ้าเมืองบ่เอาจอบในไพร่ลู่ทาง เพื่อนจูงวัวไปค้าขี่ม้าไปขาย ใครจักใคร่ค้าช้างค้า ใครจักใคร่ค้าม้าค้า ใครจักใคร่ค้าเงินค้าทองคำ” และนอกจากนี้ยังทำการค้ากับประเทศจีน ต่อมาในสมัยอยุธยาและต้นรัตนโกสินทร์ ประเทศไทยได้มีการค้าขายกับต่างประเทศ และเริ่มเอาวิชาการทางเศรษฐศาสตร์เข้ามาจากต่างประเทศเกี่ยวกับการคลัง การเงิน และการธนาคาร การค้า ฯลฯ แต่ยังมีได้รวบรวมไว้เป็นหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องแน่นอน จนกระทั่ง พ.ศ. 2454 พระยาสุริยานุวัตรได้เรียบเรียงและพิมพ์ตำราเศรษฐศาสตร์เล่มแรกของประเทศไทยขึ้นชื่อ “ทรัพย์ศาสตร์” แต่ถูกรัฐบาลในสมัยนั้นขอร้องมิให้นำออก

เผยแพร่ ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 ในสมัยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง จึงได้นำออกมาพิมพ์เผยแพร่โดยใช้ชื่อใหม่ว่า “เศรษฐศาสตร์วิทยาภาคต้น เล่ม 1” โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ภาค ภาคที่หนึ่งว่าด้วยการสร้างทรัพย์ ภาคที่สองว่าด้วยการแบ่งปันทรัพย์ เป็นการศึกษาถึงค่าเช่าที่ดิน ค่าแรง กำไร และการร่วมลงทุน ร่วมแรง นับเป็นหนังสือเล่มแรกที่ทำให้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์แก่ประชาชนชาวไทยได้เป็นอย่างดี

ต่อมาในปี พ.ศ. 2459 กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.) ได้ทรงแต่งตำราเรื่อง “ตลาดเงินตรา” (Money Market) แต่ไม่เป็นที่แพร่หลาย

เมื่อการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทยเริ่มขึ้นอย่างจริงจัง เมื่อมีการก่อตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองในปี พ.ศ. 2477 การศึกษาวิชานี้จึงเริ่มแพร่หลาย ซึ่งในขณะนั้นมีผู้รู้ทางเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย โดยแต่งตำราเศรษฐศาสตร์เพิ่มเติม ได้แก่ นายสหัสกาญจนพิงคะ ชื่อตำรา “หลักเศรษฐศาสตร์ของชาลส์ จิด” จากตำรา The Principles of Political Economy ของศาสตราจารย์ ชาลส์ จิด (Charles Gide) ในปี พ.ศ. 2479 ในขณะเดียวกันคุณพระสารสาสน์พลจันทร์ ได้เขียนตำราเศรษฐศาสตร์ขึ้นสองเล่ม คือ เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจการค้า และเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการเงิน จัดพิมพ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2480 และ พ.ศ. 2481 มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะกระตุ้นให้ประชากรไทยตื่นตัวในการทำการค้า

อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ต้องหยุดชะงักไปชั่วคราวเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้น แต่ในระหว่างสงครามโลกได้มีนักเศรษฐศาสตร์สองท่านได้เขียนหนังสือทางเศรษฐศาสตร์ขึ้นมา คือ นายบุญมา วงศ์สวรรค์ เขียนหนังสือชื่อ “เศรษฐศาสตร์ในยามสงคราม” และ ดร.ทองเปลว ชลภูมิ ได้เขียนหนังสือชื่อ “ทฤษฎีเงินตรา”

ภายหลังสงครามโลกสงบลง เมื่อ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2492 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองได้จัดแบ่งออกเป็น 4 คณะ ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะรัฐศาสตร์ นับตั้งแต่นั้นมาการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นที่แพร่หลายและได้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างมากในสมัยของศาสตราจารย์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ผู้ซึ่งมีส่วนสำคัญในการปฏิรูปการสอนการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย ปัจจุบันวิชาเศรษฐศาสตร์ยังได้แพร่หลายขยายการศึกษาออกสู่ระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัย วิทยาลัยและมัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

4. ประโยชน์ของการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์

ผู้ศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์สามารถนำเอาความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ มากมาย ซึ่ง จรูญ โกสีย์ไกรนิรมล (2536: 16) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ ไว้ดังนี้

4.1 ในฐานะผู้บริโภค ช่วยให้เป็นผู้บริโภคที่ฉลาดโดย

- 1) รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในการบริโภคและใช้ในทางที่ดีที่สุดที่ก่อประโยชน์หรือความพอใจแก่ตนเองสูงสุด
- 2) สามารถจำแนกชนิดของสินค้าหรือบริการที่มีประโยชน์และสามารถใช้บำบัดความต้องการของตนและของคนในครอบครัวได้ด้วยราคาที่ประหยัดที่สุด
- 3) สามารถประมาณการค่าใช้จ่ายและกำหนดแผนการบริโภค การออมและการกระทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- 4) สามารถคาดคะเนสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการ ฯลฯ ได้ถูกต้องหรือมีเหตุมีผล

4.2 ในฐานะผู้ผลิตและเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ช่วยให้เป็นผู้ผลิตที่มีความสามารถ ซึ่งหมายความว่าผลิตสินค้าและบริการเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด และนอกจากนี้ยังช่วยให้

- 1) มีความสำนึกอยู่เสมอว่า ทรัพยากรบางอย่างที่นำมาใช้ผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้นมีอยู่จำกัด ดังนั้น จึงควรจะใช้ให้เป็นประโยชน์หรือให้ผลตอบแทนสูงสุด
- 2) สามารถจัดสรรหรือแจกจ่ายสินค้าและบริการที่ผลิตได้นั้น ไปยังผู้ที่สมควรได้รับสินค้านั้นมากที่สุด และตามความต้องการของบุคคลเหล่านั้น

4.3 ในฐานะผู้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ผู้มีความรอบรู้และช่วยให้

- 1) เข้าใจปัญหาทางเศรษฐกิจได้ เพื่อจะได้นำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ
- 2) สามารถจัดลำดับความสำคัญของโครงการต่าง ๆ ตามความจำเป็นและตามความต้องการของประชาชนและของประเทศ
- 3) สามารถวางนโยบายในการดำเนินการทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความมั่นคงและความมั่นคงให้แก่ประเทศได้ดียิ่งขึ้น

5. แขนงของวิชาเศรษฐศาสตร์

อิริเดซ เรื่องสินทรัพย์ (2531: 5) ได้กล่าวว่า วิชาเศรษฐศาสตร์ เกิดขึ้นจากการที่ทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งประกอบด้วยสิ่งที่ธรรมชาติสร้างสรรค์ไว้ให้ และทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งทั้งสองประการใหญ่ ๆ นี้ เมื่อประกอบเข้าด้วยกันกับสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้น อันได้แก่ เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ ซึ่งรวมเรียกว่าทุน (Capital goods) และการประกอบการแล้ว นักเศรษฐศาสตร์เรียกปัจจัย 4 ประการดังกล่าวข้างต้นว่า ปัจจัยการผลิต (Factors of production) เมื่อได้มีที่ผสมผสานปัจจัยเหล่านั้นเข้าด้วยกันเพื่อผลิตสินค้า ซึ่งมีความหมายรวมถึงสิ่งของที่สามารถจับต้องได้ (goods) เช่น เสื้อเชิ้ต , รองเท้า และบริการ (Services) เช่น การขนส่งสินค้า การซ่อม เครื่องมือ เครื่องใช้ เป็นต้น

กระบวนการที่ทำให้เกิดสินค้าขึ้นมา เรียกว่า การผลิต (Production) สินค้าที่ผลิตขึ้นมาสนองความต้องการของมวลมนุษย์ได้สนองความต้องการโดยเรียกว่า การบริโภค (Consumption) กิจกรรมทางการตลาด โดยมีการขายส่งและการขายปลีก จนถึงการขายถึงมือผู้บริโภคขั้นสุดท้าย นั้น ในทางเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นตีความรวมอยู่ในการผลิตทั้งสิ้น เนื่องจากการขายส่งและการขายปลีกเป็นบริการอันหนึ่งที่เป็น เพื่อให้สินค้าที่ถูกผลิตขึ้นจริงๆ ในโรงงาน ถึงมือผู้บริโภคขั้นสุดท้าย (อิริเดซ เรื่องสินทรัพย์, 2531: 5)

ปัจจุบันการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์แยกสาขาออกเป็น 2 สาขา คือ “เศรษฐศาสตร์มหภาค” (Macro economics) และ เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Micro – economics) โดยผู้วิจัยสรุปจาก รัตนา สายคณิต และชลลดา จามรกุล (2545: 11-12), วันรักษ์ มีมณีนากิน (2546: 6-7) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2548: 12-13) ได้ดังนี้

เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macro economics) เป็นทฤษฎีที่ศึกษาถึงปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจและพฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจโดยรวมทั้งระบบเศรษฐกิจหรือระดับมวลรวม เช่น รายได้ ประชาชาติระดับราคาสินค้าและบริการทั้งหมดโดยทั่วไป การลงทุน การค้าและการเงินระหว่างประเทศ การศึกษาถึงความต้องการใช้จ่ายในการบริโภคของประชาชน ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ การออม การใช้จ่ายของรัฐบาล การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เป็นต้น

เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Micro – economics) เป็นทฤษฎีที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจหน่วยย่อย ๆ (แต่ละบุคคล) เช่น ผู้ผลิต ผู้บริโภค การกำหนดราคาของสินค้าแต่ละชนิด ต้นทุนและปริมาณการผลิตของสินค้าแต่ละชนิด หรือแต่ละอุตสาหกรรมในตลาดสินค้าแบบต่างๆ การกำหนดราคาของปัจจัยการผลิต เป็นต้น

ความรู้เกี่ยวกับการบัญญัติศัพท์

1. ความหมายของการบัญญัติศัพท์

สุนันท์ อัญชลินุกูล (2546: 81-83) ได้อธิบายความหมายของคำว่า “การบัญญัติศัพท์” ไว้ว่า “การบัญญัติศัพท์ หมายถึง การคิดสร้างคำศัพท์ขึ้นใช้แทนคำภาษาเดิมให้สามารถสื่อความหมายได้ครอบคลุมหรือใกล้เคียงและเพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการสร้างคำไทยขึ้นใช้ในภาษาไทยแทนหรือแทนการทับศัพท์ให้มากที่สุด ให้ทันกับความเจริญก้าวหน้า”

ประยูร ทรงศิลป์ (2526: 194) กล่าวว่า การยืมความหมาย ซึ่งแต่เดิมไม่มีใช้ในภาษาไทยเข้ามา และมาสร้างคำใหม่เพื่อใช้กับความหมายที่ยืมมา เรียกว่า “ศัพท์บัญญัติ”

เปรมจิต ชนะวงษ์ (2538: 153) อธิบายว่า การบัญญัติศัพท์ หมายถึง การสร้างคำขึ้นใหม่โดยสร้างจากคำภาษาต่างประเทศที่เรายืมมาใช้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำภาษาอังกฤษ

ดังนั้นสรุปได้ว่า “การบัญญัติศัพท์” หมายถึง การสร้างคำขึ้นใหม่โดยสร้างจากคำภาษาต่างประเทศที่เรายืมมาใช้ และเพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ครอบคลุมหรือใกล้เคียง

การบัญญัติศัพท์ ราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้บัญญัติศัพท์ เนื่องจากปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิชาการได้เป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว การถ่ายทอดวิชาการจากภาษาอื่นมาสู่ภาษาไทยย่อมเป็นเรื่องจำเป็นและรีบด่วนเพื่อความเจริญทางวิชาการของประเทศชาติและประชาชน ในการถ่ายทอดวิชาการจึงจำเป็นต้องมีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ในภาษาไทยสำหรับใช้เป็นเฉพาะในสาขาวิชาการและเทคโนโลยีสาขาต่างๆ เช่น ภาษาศาสตร์ จิตวิทยา คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ดังตัวอย่างต่อไปนี้	Electricity	บัญญัติว่า	ไฟฟ้า
	Transparent	บัญญัติว่า	โปร่งใส
	Express way	บัญญัติว่า	ทางด่วน
	Short wave	บัญญัติว่า	คลื่นสั้น
	Stand point	บัญญัติว่า	จุดยืน
	Rock salt	บัญญัติว่า	เกลือหิน

คณะกรรมการราชบัณฑิตยสถานเป็นหน่วยงานหลักในการเร่งบัญญัติศัพท์ซึ่งมักเป็นศัพท์ทางด้านวิชาการและวิทยาการด้านต่างๆ ส่วนนักวิชาการต่างๆ ไป นักหนังสือพิมพ์หรือคนไทยทั่วไป ก็มักบัญญัติคำขึ้นใช้อย่างไม่เป็นทางการในช่วงเวลาหนึ่งจนกว่าจะมีการประกาศใช้ศัพท์บัญญัติอย่างเป็นทางการ และศัพท์นั้นๆ ต้องเป็นที่ยอมรับในสังคมการใช้ภาษาไทยในเวลานั้นๆ ด้วย

2. เกณฑ์การบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิต (สุนันท์ อัญชลินกุล, 2546: 81-83) อาจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1) ศัพท์บัญญัติที่ใช้คำไทย เช่น

Electricity	บัญญัติว่า	ไฟฟ้า
Transparent	บัญญัติว่า	โปร่งใส
Express way	บัญญัติว่า	ทางด่วน
Short wave	บัญญัติว่า	คลื่นสั้น
Stand point	บัญญัติว่า	จุดยืน
Rock salt	บัญญัติว่า	เกลือหิน

2) ศัพท์บัญญัติที่ใช้คำต่างประเทศ อาจเป็นคำบาลี คำสันสกฤต คำเขมร เช่น

ก. ศัพท์บัญญัติที่เป็นคำบาลี – สันสกฤต เช่น

ชื่อคณะต่างๆ ตัวอย่าง

Faculty of Arts	บัญญัติว่า	คณะอักษรศาสตร์
Faculty of Engineering	บัญญัติว่า	คณะวิศวกรรมศาสตร์
Faculty of Sciences	บัญญัติว่า	คณะวิทยาศาสตร์
Faculty of Political science	บัญญัติว่า	คณะรัฐศาสตร์
Faculty of Fine Arts	บัญญัติว่า	คณะศิลปกรรมศาสตร์

ข. ศัพท์บัญญัติที่เป็นคำเขมร ตัวอย่าง

Venus	บัญญัติว่า	(ดาว) ประกายพริ้ว
Road	บัญญัติว่า	ถนน
Police	บัญญัติว่า	ตำรวจ
Ruler	บัญญัติว่า	ไม้บรรทัด
Conference	บัญญัติว่า	ประชุม

ค. ศัพท์บัญญัติที่เป็นคำต่างประเทศปนคำไทย

Calendar year	บัญญัติว่า	ปี/ปฏิทิน (คำไทย/คำบาลี)
Photograph	บัญญัติว่า	ภาพถ่าย (คำบาลี/คำไทย)
Allergy	บัญญัติว่า	ภูมิแพ้ (คำบาลี/คำไทย)
Fixed star	บัญญัติว่า	ดาวฤกษ์ (คำไทย/คำสันสกฤต)

2.1. เกณฑ์ในการบัญญัติศัพท์ (วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์, 2524: 23-25) ได้อธิบาย เกณฑ์การบัญญัติศัพท์ไว้ ดังนี้

1) ในการบัญญัติศัพท์ ชั้นแรกจะต้องพยายามพิจารณาความหมายของศัพท์เดิมให้แจ่มแจ้งแน่ชัด

- 2) ศัพท์ที่บัญญัติขึ้นนั้นควรจะเป็นศัพท์ที่คนไทยฟังแล้วเกิดความเข้าใจถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความหมายเดิม โดยให้คำจำกัดความหรืออธิบายความไว้ด้วย
- 3) ศัพท์ที่บัญญัติขึ้นให้บัญญัติขึ้นจากคำไทยก่อน เมื่อหาไม่ได้จึงค่อยหาคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น คำที่มาจากภาษาเขมร บาลี สันสกฤต ฯลฯ แต่ควรให้สะดวกในการออกเสียงของคนไทยด้วย
- 4) ถ้าความสะดวกในการออกเสียงของคนไทยถิ่นหนึ่งขัดกับอีกถิ่นหนึ่งให้ถือการออกเสียงของจังหวัดกรุงเทพฯ เป็นเกณฑ์
- 5) ถ้าสามารถทำได้ จะพยายามบัญญัติให้ศัพท์แต่ละคำมีความหมายแต่เพียงอย่างเดียว
- 6) ศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีศัพท์เดียว แต่มีความหมายหลายอย่าง ก็อาจบัญญัติไทยได้หลายคำให้ตรงความหมายของแต่ละอย่าง เช่น Attitude ภาษาอังกฤษมีหลายความหมายก็อาจบัญญัติศัพท์ไทยขึ้นหลายคำ ให้ตรงกับความหมายเหล่านั้น
- 7) ถ้าเป็นศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับศัพท์ที่คนไทยใช้แพร่หลายแล้ว หากแต่ความหมายของศัพท์ไทยนั้นไม่ตรงกับความหมายของศัพท์อังกฤษทีเดียว ก็จะต้องบัญญัติขึ้นใหม่ให้มีความหมายตรงกับศัพท์อังกฤษ แต่จะบัญญัติให้มีรูปและเสียงใกล้เคียงกับศัพท์ไทยเดิม เช่น คนไทยมีคำว่า คติ มีความหมายใกล้เคียงกับ Attitude แต่ไม่ตรงทีเดียว จึงบัญญัติขึ้นใหม่ว่า “ทัศนคติ” แต่ถ้าคำนั้นเป็นศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ และเป็นความหมายที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น Audio-Visual Education บัญญัติให้มีรูปใหม่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะใกล้เคียงกับศัพท์ไทยใดๆ เลยก็ได้
- 8) ในกรณีศัพท์บางศัพท์ที่บัญญัติแล้ว ถ้าเข้าประโยชน์ยาก ที่ประชุมควรทดลองผูกประโยชน์ใช้ดูก่อน

จากแนวคิดทั้ง 2 ท่านที่กล่าวมาแล้วยังสอดคล้องกับ ประยูร ทรงศิลป์ (2526: 191-197) ในเรื่อง หลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์ ดังรายละเอียดดังนี้

2.2. เกณฑ์ในการบัญญัติศัพท์

การบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ในภาษาไทยเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการบัญญัติศัพท์ภาษาไทย เมื่อคิดศัพท์ขึ้นแล้วก็ต้องทดลองใช้ว่าเป็นศัพท์ที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมแค่ไหน เพราะการใช้เท่านั้นจะเป็นเครื่องตัดสินว่าศัพท์ใดใช้ได้ ศัพท์ใดควรแก้ไข แนวทางการบัญญัติศัพท์พอสรุปได้ดังนี้

- 1) การบัญญัติศัพท์จะต้องพิจารณาความหมายของศัพท์เดิมให้ชัดเจน
- 2) ศัพท์บัญญัติจะต้องเป็นคำศัพท์ที่คนไทยฟังแล้วเกิดความเข้าใจถูกต้อง หรือใกล้เคียงกับความหมายเดิม โดยคำจำกัดความ หรือคำอธิบายไว้ด้วย
- 3) ศัพท์บัญญัติควรใช้คำไทยก่อน เมื่อหาไม่ได้จึงหาคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ฯลฯ และต้องเป็นรูปศัพท์ที่กะทัดรัด เขียน และอ่านได้สะดวก
- 4) ศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีภาษาเดียวแต่มีความหมายหลายอย่างอาจบัญญัติศัพท์ไทยใช้หลายคำให้ตรงความหมายของแต่ละอย่าง
- 5) ต้องพยายามยึดหลักภาษาศาสตร์เป็นหลักในการบัญญัติศัพท์

และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เปรมจิต ชนวงษ์ (2538: 149-160) ได้อธิบายหลักเกณฑ์ในการบัญญัติศัพท์ ดังนี้

2.3 หลักเกณฑ์การบัญญัติศัพท์

- 1) โดยปกติในการบัญญัติศัพท์กำหนดให้ใช้คำไทยในการสร้างศัพท์ เช่น

คำเดิม	ศัพท์บัญญัติ
inhibition	การเก็บกด
aeroplane	เครื่องบิน

electric fan	พัดลม
torch	ไฟฉาย
electricity	ไฟฟ้า
math	ไม้ขีดไฟ
motivation	แรงจูงใจ
submarine	เรือดำน้ำ

แต่ในกรณีที่ไม่สามารถใช้คำไทยที่เหมาะสมในการสื่อความหมาย หรือไม่มีคำไทยก็ให้ใช้คำภาษาบาลีสันสกฤต โดยใช้ประสมกับคำไทย หรือใช้เฉพาะภาษาบาลีสันสกฤต ตามข้อกำหนดต่อไป

2) ใช้คำยืมภาษาบาลีสันสกฤตมาผูกศัพท์ โดยอาจจะใช้คำภาษาบาลีกับบาลีสันสกฤตกับสันสกฤต โดยใช้วิธีการสมาสหรือสนธิแล้วแต่กรณี เช่น

Agriculture	ให้ใช้ว่า	เกษตรกรรม
Dean	ให้ใช้ว่า	คณบดี
Public Utility	ให้ใช้ว่า	สาธารณูปโภค

3) ใช้ยืมภาษาบาลีสันสกฤตเลียนเสียงต้นศัพท์ โดยให้มีความหมายเหมือนหรือเท่ากับต้นศัพท์ เช่น

Telephone	ให้ใช้ว่า	โทรศัพท์
Parasite	ให้ใช้ว่า	ปรสิต
Meter	ให้ใช้ว่า	มาตร
Video	ให้ใช้ว่า	วีดิทัศน์
Symetry	ให้ใช้ว่า	สมมาตร
Seminar	ให้ใช้ว่า	สัมมนา

4) ใช้คำยืมภาษาบาลีสันสกฤตประกอบกับคำภาษาไทยหรือภาษาอื่น เช่น ภาษาเขมร เช่น

Cytology	ให้ใช้ว่า	เซลล์วิทยา
Capitalism	ให้ใช้ว่า	ลัทธินายทุน
Americanism	ให้ใช้ว่า	อเมริกันนิยม

5) ถ่ายความแบบคำต่อคำจากศัพท์เดิม เช่น

Character Training	ให้ใช้ว่า	การฝึกลักษณะภาพ
Level of Living	ให้ใช้ว่า	ระดับการครองชีพ

ดังนั้น สรุปว่า แนวคิดเกณฑ์ในการบัญญัติศัพท์ของ สุนันท์ อัญชลินุกูล (2546: 81-83); วิจิตรวิมลสัทธา (2524: 23-25); ประยูร ทรงศิลป์ (2526: 191-197); เปรมจิต ชนวงษ์ (2538: 149-160) มีแนวคิดที่สอดคล้องกัน ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ 2 ข้อสำคัญ คือ 1. จะต้องคำนึงถึงความหมายของศัพท์เดิม และ 2. จะต้องใช้คำไทยในการสร้างศัพท์ก่อน เมื่อหาไม่ได้จึงนำคำมาจากภาษาอื่น มาสร้างศัพท์

นอกจากนี้ ราชบัณฑิตยสถาน ได้กำหนดเกณฑ์ในการทับศัพท์ ไว้ดังนี้

การทับศัพท์ หมายถึง การสร้างคำโดยการนำคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทย โดยการถ่ายเสียงตัวอักษรทุกตัว เป็นอักษรไทยที่มีเสียงตรงตามคำเดิมหรือคล้ายคำเดิมมากที่สุด แต่เนื่องจากระบบเสียง ของภาษาต่างๆ ย่อมต่างกัน การถ่ายเสียงจึงมีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับระบบเสียงของภาษาที่นำศัพท์นั้นมาใช้ หลักเกณฑ์การทับศัพท์ ดังนี้

1) สระ ให้ถอดตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ โดยเทียบเสียงภาษาไทยตามตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษ

2) พยัญชนะ ให้ถอดเป็นพยัญชนะภาษาไทยตามหลักเกณฑ์ในตารางเทียบพยัญชนะภาษาอังกฤษ

3) การใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต

3.1) พยัญชนะตัวที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทย ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ เช่น horn = ฮอร์น, Windsor = วินด์เซอร์

3.2) คำหรือพยางค์ที่ตัวสะกดมีพยัญชนะตามมาหลายตัว ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะที่ได้เสียงตัวสุดท้ายแต่เพียงแห่งเดียว เช่น Okhotsk = โอค็อตสค์, Barents = แบเร็นตส์

3.3) คำหรือพยางค์ที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียงอยู่หน้าตัวสะกด ที่ยังมีพยัญชนะตามหลังมาอีก ให้ตัดพยัญชนะอยู่หน้าตัวสะกดออก และใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น world = เวิลด์, quartz = ควอตซ์, Johns = จอนส์, first = เฟิสต์

4) การใช้ไม้ไตคู่ ควรใช้ในกรณีต่อไปนี้

4.1) เพื่อให้เห็นแตกต่างจากคำไทย เช่น log = ล็อก

4.2) เพื่อช่วยให้ผู้อ่านแยกพยางค์ได้ถูกต้อง เช่น Okhotsk = โอค็อตสค์

5) การใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ การเขียนคำทับศัพท์ ไม่ต้องใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ ยกเว้นในกรณีทีค่านั้นเสียงซ้ำกับคำไทย จนทำให้เกิดความสับสน อาจใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ได้ เช่น coke = โค้ก, coma = โคม่า

6) พยัญชนะซ้อน (double letter) คำที่มีพยัญชนะซ้อนเป็นตัวสะกด ถ้าเป็นศัพท์ทั่วไป ให้ตัดออกตัวหนึ่ง เช่น football = ฟุตบอล

แต่ถ้าเป็นศัพท์ทางวิชาการหรือวิสามานยนามให้เก็บไว้ทั้ง 2 ตัว โดยใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้ที่ตัวท้าย เช่น cell = เซลล์, James Watt = เจมส์ วัตต์

ถ้าพยัญชนะอยู่กลางศัพท์ให้ถือว่า พยัญชนะซ้อนตัวแรกเป็นตัวสะกดของพยางค์หน้า และพยัญชนะตัวหลัง เป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป ฉะนั้น การใช้พยัญชนะตัวสะกดและพยัญชนะต้น จะต่างกันตามหลักเกณฑ์การเทียบพยัญชนะ ในตารางข้างท้าย เช่น pattern = แพตเทิร์น, Missouri = มิสซูรี, Broccoli = บรอกโคลี

7) ที่ตัวสะกดของพยางค์หน้าออกเสียงเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ตัวต่อไปด้วย ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

7.1) ถ้าสระของพยางค์หน้าเป็นเสียงสระอะ ซึ่งเมื่อทับศัพท์ต้องใช้รูปไม้หันอากาศ ให้ซ้อนพยัญชนะตัวสะกดของพยางค์หน้า เข้าอีกตัวหนึ่งเพื่อเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป เช่น couple = คับเบิล, double = ดับเบิล

7.2) ถ้าสระของพยางค์หน้าเป็นสระอื่นที่ไม่ใช่สระอะ ให้ทับศัพท์ตามรูปพยัญชนะภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องใส่พยัญชนะ เช่น California = แคลิฟอร์เนีย, General = เจเนอรัล

7.3) ถ้าเป็นคำที่เกิดจากการเติมปัจจัย เช่น -er, -ing, -ic, -y และการทับศัพท์ตามรูปพยัญชนะภาษาอังกฤษ ข้อ 7.2 อาจทำให้ออกเสียงผิดไปจากภาษาเดิมมาก ให้ซ้อนพยัญชนะตัวสะกดของพยางค์ต้นอีกหนึ่งเพื่อให้เห็นเค้าเดิม เช่น sweater = สเวตเตอร์, booking = บุกกิง, Snoopy = สนูปปี้

8) คำประสมที่มีเครื่องหมายยัติภังค์ (hyphen) ให้ทับศัพท์โดยเขียนติดต่อกันไป เช่น cross-stitch = ครอสสติช

ยกเว้นในกรณีที่เป็นศัพท์ทางวิชาการหรือวิสามานยนาม เช่น cobalt - 60 = โคบอลต์-60, McGraw-Hill = แมกกรอว์-ฮิลล์

9) คำประสมซึ่งในภาษาอังกฤษเขียนแยกกันเมื่อทับศัพท์ให้เขียนติดกันไป ไม่ต้องแยกคำตามภาษาเดิม เช่น calcium carbonate = แคลเซียมคาร์บอเนต, night club = ไนท์คลับ, New Guinea = นิวกินี

10) คำคุณศัพท์ที่มาจากคำนาม ซึ่งมีปัญหาว่าจะทับศัพท์ในรูปคำนามหรือคำคุณศัพท์นั้น ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

10.1) ถ้าคำคุณศัพท์นั้นมีความหมายเหมือนคำนาม หรือหมายความว่า “เป็นของ” หรือ “เป็นเรื่องของ” คำคุณศัพท์นั้น ให้ทับศัพท์ในรูปคำนาม เช่น hyperbolic curve = ส่วนโค้งไฮเพอร์โบลา, electronic charge = ประจุอิเล็กตรอน, focal length = ความยาวโฟกัส

10.2) ถ้าคำคุณศัพท์นั้นมีความหมายว่า “เกี่ยวข้องกับ” หรือ “เกี่ยวเนื่องจาก” คำนามนั้น ให้ทับศัพท์ในรูปคำนามโดยใช้คำประกอบ เเชิง แบบ อย่าง ทาง ชนิด ระบบ ฯลฯ แล้วแต่ความหมาย เช่น atomic absorption = การดูดกลืนโดยอะตอม, International Marketing = การตลาดระหว่างประเทศ

10.3) ในกรณีที่การทับศัพท์ในรูปคำนามตามข้อ 10.1 และข้อ 10.2 ทำให้เกิดความหมายกำกวมหรือคลาดเคลื่อน ให้ทับศัพท์ในรูปคำศัพท์ เช่น sulphuric acid = กรดซัลฟิวริก, feudal system = ระบบฟิวดัล

11) คำคุณศัพท์ที่มาจากชื่อบุคคล ให้ทับศัพท์ตามชื่อของบุคคลนั้นๆ โดยใช้คำประกอบของแบบระบบ ฯลฯ แล้วแต่ความหมาย เช่น Euclidean geometry = เรขาคณิตระบบยูคลิด, Eulerian function = ฟังก์ชันแบบออยเลอร์

ยกเว้นในกรณีที่คำคุณศัพท์ที่มาจากชื่อบุคคล เป็นชื่อเฉพาะที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในแต่ละวงการ ซึ่งอาจสัมผัสได้จากกรณีที่ในภาษาอังกฤษไม่ได้ใช้อักษรตัวใหญ่ขึ้นต้น ให้ทับศัพท์ในรูปคำคุณศัพท์ เช่น abelian group = กลุ่มอาบีเลียน

12) คำคุณศัพท์เกี่ยวกับชนชาติต่างๆ ให้ทับศัพท์ในรูปคำนามที่เป็นชื่อประเทศ เช่น Swedish people = คนสวีเดน, Hungarian dance = ระบำฮังการี

13) การวางตำแหน่งคำคุณศัพท์ในคำทับศัพท์ ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

13.1) คำคุณศัพท์ที่ประกอบคำนามที่เป็นภาษาไทย หรือเป็นคำศัพท์ แต่ได้ใช้ในภาษาไทยมาจนถือเป็นคำไทยแล้ว ให้วางคำคุณศัพท์ไว้หลังคำนาม เช่น cosmic ray = รังสีคอสมิก, gross ton = ตันกรอส

13.2) ถ้าทั้งคำคุณศัพท์และคำนามเป็นคำทับศัพท์ที่ยังไม่ถือเป็นคำไทย ให้ทับศัพท์ตรงตามศัพท์เดิม เช่น Arctic Circle = อาร์กติกเซอร์เคิล, adrenal cortex = อะดรีนัลคอร์เทกซ์

13.3) ถ้าต้องการเน้นว่าคำนามนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายและคำคุณศัพท์ที่ประกอบเป็นชนิดหนึ่งของคำนามที่อาจทับศัพท์ได้โดยใช้คำประกอบ แบบ ชนิด ระบบ ฯลฯ มาแทรกไว้

ระหว่างคำนามกับคำคุณศัพท์ เช่น normal matrix = เมทริกซ์แบบนอร์แมล, thermosetting plastic = พลาสติกชนิดเทอร์โมเซตติง

14) คำย่อให้เขียนชื่อตัวอักษรนั้นๆ ลงเป็นภาษาไทย ดังนี้

A = เอ	B = บี	C = ซี
D = ดี	E = อี	F = เอฟ
G = จี	H = เอช	I = ไอ
J = เจ	K = เค	L = แอล
M = เอ็ม	N = เอ็น	O = โอ
P = พี	Q = คิว	R = อาร์
S = เอส	T = ที	U = ยู
V = วี	W = ดับเบิลยู	X = เอกซ์
Y = วาย	Z = แซด	

และให้เขียนโดยไม่ต้องใส่จุดและไม่เว้นช่องไฟ เช่น BBC = บีบีซี,

F.B.I = เอฟบีไอ

15) คำทับศัพท์ที่ผูกขึ้นจากตัวย่อ ซึ่งอ่านออกเสียงได้เสมือนคำคำหนึ่ง มิได้ออกเสียงเรียงตัวอักษร ให้เขียนตามเสียงที่ออกและไม่ต้องใส่จุด เช่น USIS = ยูซิส, UNESCO = ยูเนสโก, ASEAN = อาเซียน

16) ตัวย่อชื่อบุคคล ให้เขียนโดยใส่จุด และเว้นช่องไฟระหว่างชื่อ กับ นามสกุล เช่น D.N Smith = ดี.เอ็น.สมิท, G.H.D. Cold = จี.เอช.ดี.โคลด์

ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างนามวลี

1. ความหมายของคำว่า “วลี”

ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของวลี ไว้หลายท่าน เช่น

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2545: 199) ได้อธิบายคำว่า “วลี” คือ กลุ่มคำหมู่หนึ่งๆ มีจำนวนคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป และไม่มีครบที่จะเป็นประโยคได้ จะขึ้นต้นด้วยคำชนิดใดก็ได้ และมีคำพ่วงทำยออกไปอีกคำหนึ่ง หรือมากกว่าก็ได้ เรียกว่า วลี ทั้งสิ้น ข้อสำคัญที่จะสังเกตก็คือ ไม่ใช่คำประสม คือเป็นคำต่อคำที่ใช้ติดต่อกันและมีเนื้อความเกี่ยวเนื่องกัน

เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2541: 21) อธิบายคำว่าวลี หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยค ส่วนคำประสม หมายถึง กลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำหรือหน่วยคำที่นำมาประสมกันเข้าแล้วมีความหมายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม และพูดต่อเนื่องกัน เช่น รถไฟ เครื่องบิน การพูด ความคิด ฯลฯ คำประสมเหล่านี้จัดเป็นวลีได้เมื่อนำมาทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยคเช่นเดียวกับวลีโดยทั่วไป ทั้งนี้การจะจัดเป็นคำประสมหรือวลีได้ก็ต้องคำนึงถึงหน้าที่ในประโยคเป็นสำคัญ กล่าวคือ คำประสมเป็นคำเอกเทศทั่วไป ส่วนวลีเป็นคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นส่วนประกอบของประโยค คำวลีจำนวนมากไม่เป็นคำประสมแต่จัดเป็นวลีได้อย่างเดียว เช่น บนรถไฟ การพูดเท็จ ความคิดริเริ่ม ฯลฯ คำเหล่านี้เป็นกลุ่มคำที่มีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย จึงจัดเป็นวลีในภาษาไทย ดังนั้น วลีกับคำประสมจึงต่างกันตรงที่ความหมายรวมของกลุ่มคำ กลุ่มคำใดมีความหมายรวมเป็นหนึ่งความหมาย และพูดต่อเนื่องกันก็จัดเป็นคำประสม กลุ่มคำใดมีมากกว่าหนึ่งความหมายก็จัดเป็นวลี และวลีส่วนใหญ่จะมีคำอื่นนำหน้าหรือขยายคำหลัก ทำให้มีความหมายมากกว่าคำหลัก ซึ่งมีความหมายเดียวและคำประสมใด ๆ สามารถนำมาเป็นวลีได้ก็ต่อเมื่อนำมาสร้างเป็นประโยคหรือนำมาเป็นส่วนประกอบของประโยค

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ยูพาพรรณ หุ่นจำลอง และสรัญญา เสวตมาลย์ (2544: 43) ได้กล่าวว่า วลี อาจเป็นกลุ่มของคำหรือคำๆ เดียวก็ได้ ที่สำคัญ คือ วลีเป็นส่วนประกอบของประโยค เช่น นามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วยคำหลายคำ เช่น “เพื่อนของฉัน” หรือคำๆ เดียว เช่น “เพื่อน”

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2524: 79) ได้ให้คำจำกัดความของวลี ว่า วลี คือ คำคำเดียว หรือ คำคำเดียวกับส่วนขยาย โดย “คำคำเดียว” หมายถึง คำหลัก “ส่วนขยาย” ส่วนใหญ่ หมายถึง คำขยาย ซึ่งทำหน้าที่เป็น “ส่วนของประโยค”

นววรรณ พันธุมธา (2527: 93) กล่าวว่า วลี คือ กลุ่มคำ ซึ่งเกิดขึ้นจากการนำคำขยายมาขยายคำหลัก ในเมื่อคำหลักมี 2 ชนิด คือคำนามและคำกริยา วลีจึงมี 2 ชนิดเช่นเดียวกัน คือ นามวลี และกริยวลี ส่วนคำชนิดอื่นๆ ถ้าปรากฏรวมกันเป็นกลุ่มคำก็จะเรียกว่ากลุ่มคำไม่ใช่วลี

ดังนั้น สรุปได้ว่า วลี คือ คำคำเดียวหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยค และทำหน้าที่เป็น ประธาน กรรม หรือส่วนขยายอื่นก็ได้

2. ความหมายของคำว่า “นามวลี”

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2524: 79) ได้อธิบายคำว่า “นามวลี” หมายถึง คำนามคำเดียว คำสรรพนามคำเดียว คำนามกับส่วนขยาย หรือคำสรรพนามกับส่วนขยาย ซึ่งทำหน้าที่เป็น “ส่วนของประโยค” ชนิดใดชนิดหนึ่งใน 4 ชนิดนี้ คือ หน่วยประธาน หน่วยกรรมตรง หน่วยกรรมรอง และหน่วยนามเดี่ยว

นววรรณ พันธุมธา (2527: 93) อธิบายว่า นามวลี คือกลุ่มคำซึ่งประกอบด้วยหน่วยหลักคือคำนามและหน่วยขยายซึ่งประกอบด้วยคำหรือประโยค

เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2541: 213) กล่าวว่า นามวลี ได้แก่ คำนามที่มีเพียงพยางค์เดียว หรือหลายพยางค์และคำนามที่เป็นคำประสม หรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เสมือนนามในภาษาไทย รวมทั้งคำที่ใช้แทนคำนามและคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำนามนั้น ๆ ด้วย เช่น เสื้อ ผ้า เสื้อใหม่ คนหลายคน รถคันที่สอง บ้านใหญ่หลังนั้น ฯลฯ

ปรีชา ทิชนพงศ์ (2523: 111) ได้ให้ความหมายของคำว่า นามวลี คือ คำนามหรือคำสรรพนามเพียงคำเดียว คำนามกับส่วนขยาย หรือคำสรรพนามกับส่วนขยาย ซึ่งทำหน้าที่เป็นโครงสร้างหน่วยใดหน่วยหนึ่งของประโยคใน 4 หน่วย คือ หน่วยประธาน หน่วยกรรมตรง หน่วยกรรมรอง และหน่วยนามเดี่ยว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2547: 155) อธิบายว่า นามวลี หมายถึง คำนามคำเดียว คำสรรพนามคำเดียว คำนามกับส่วนขยาย หรือคำสรรพนามกับส่วนขยาย ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วน ของประโยค ชนิดใดชนิดหนึ่งใน 4 ชนิดนี้ คือ หน่วยประธาน หน่วยกรรมตรง หน่วยกรรมรอง และหน่วยนามเดี่ยว

ดังนั้น สรุปได้ว่า นามวลี หมายถึง คำนามหรือคำสรรพนามที่ประกอบด้วยหน่วย หลักและหน่วยขยาย ซึ่งทำหน้าที่เป็น ประธาน กรรม หรือส่วนขยายอื่นก็ได้

3. องค์ประกอบของนามวลี

วิจินต์ ภาณุพงศ์ (2524: 82 - 85) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของนามวลี ได้แก่สิ่งที่ ประกอบกันเข้าเป็นนามวลี องค์ประกอบของนามวลีมี 4 ชนิด ดังนี้คือ

- 1) หน่วยหลัก (ล)
- 2) หน่วยคุณศัพท์ (ค)
- 3) หน่วยจำนวน (จ)
- 4) หน่วยกำหนด (ก)

1) หน่วยหลัก (ล) คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจจะประกอบด้วยคำ 3 ชนิด คือ คำนาม คำสรรพนาม และคำเชื่อมนาม เฉพาะคำนามหรือคำสรรพนาม อาจจะปรากฏตามลำพัง เพียงชนิดเดียวหรืออาจจะปรากฏร่วมกันก็ได้ แต่คำเชื่อมนามจะไม่ปรากฏตามลำพัง หน่วยหลักจึง อาจจะประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้คือ

(1) คำนามคำเดียว (ซึ่งอาจจะเป็นคำนามเดี่ยวหรือคำนามผสมก็ได้) เช่น เสื้อ แม่ หลอดไฟ ผ้าปูโต๊ะ

(2) คำสรรพนามคำเดียว เช่น ฉัน คุณ

(3) คำนามเรียงกันโดยมีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น ร่ม กะ หมวก, เด็ก หรือ ผู้ใหญ่

(4) คำนามเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น นาฬิกา บ้าน นั้น

(5) คำสรรพนามเรียงกันโดยมีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น ฉัน กะ เธอ, คุณ กับ

(6) คำนามและคำสรรพนามเรียงกันโดยมีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น บ้าน ของ เธอ,

ปากกา กับ ดินสอ ของ เขา

(7) คำนามและคำสรรพนามเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น บ้าน คุณ นาฬิกา
กัน

2) **หน่วยคุณศัพท์ (ค)** คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจจะประกอบด้วยคำ 2 ชนิด คือ คำคุณศัพท์ และคำลักษณนาม เฉพาะคำคุณศัพท์อาจจะปรากฏตามลำพังได้ หน่วยคุณศัพท์จึงอาจจะประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ คือ

- (1) คำคุณศัพท์คำเดียว เช่น
ใหม่ ในตัวอย่างว่า เสื้อใหม่
- (2) คำลักษณนาม กับคำคุณศัพท์ เช่น
ตัวใหม่ ในตัวอย่างว่า เสื้อ ตัว ใหม่

3) **หน่วยจำนวน (จ)** คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจจะประกอบด้วยคำ 5 ชนิด คือ คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำหน้าจำนวน และคำหลังจำนวน แต่จะต้องมีคำลักษณนามอยู่ด้วยอย่างน้อย 1 คำ หน่วยจำนวนจึงอาจจะประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้คือ

- (1) คำลักษณนามคำเดียว เช่น ใบ ซึ่งตามหลังคำนาม หมอน ในประโยคว่า ขอหมอนใบสี จะสังเกตได้ว่าในกรณีเช่นนี้คำลักษณนามจะมีความหมายบอกจำนวนเป็น “หนึ่ง” ไปด้วยในตัว
- (2) คำบอกจำนวนนับ และคำลักษณนาม เช่น
2 ตัว ในตัวอย่างว่า เสื้อ 2 ตัว
หลายคน” เด็กหลายคน
- (3) คำลักษณนามและคำลำดับที่ เช่น
ตัว เดียว ในตัวอย่างว่า เสื้อ ตัว เดียว
คัน ที่สอง ” รถ คัน ที่
- (4) คำหน้าจำนวนและคำลักษณนาม เช่น
อีก ตัว ในตัวอย่างที่ว่า เสื้อ อีก ตัว
ทั้ง ห่อ ” บุหรี่ ี่ ห่อ

- (5) คำลักษณนาม และ คำหลังจำนวน เช่น
 หลา เศษ ในตัวอย่างว่า ผ้า หลา เศษ
 ซ้อน กว่าๆ ” น้ำตาล ซ้อน กว่าๆ
- (6) คำจำนวนนับ คำลักษณนาม และคำลำดับที่ เช่น
 2 คน แรก ในตัวอย่างว่า ลูก 2 คน แรก
 2 คน หน้า ” รถ 2 คัน หน้า
- (7) คำหน้าจำนวน คำจำนวนนับ คำลักษณนาม เช่น
 สัก 2 ลูก ในตัวอย่างว่า มะนาว สัก 2 ลูก
 ตั้ง 3 ตัว ” ไข่ ตั้ง 3 ตัว
- (8) คำจำนวนนับ คำลักษณนาม คำหลังจำนวน เช่น
 2 หลา เศษ ในตัวอย่างว่า ผ้า 2 หลา เศษ
 3 ซ้อน กว่า ” น้ำตาล 3 ซ้อน กว่า
 ฯลฯ

4) หน่วยกำหนด (ก) คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจจะประกอบด้วยคำ 3 ชนิด คือ คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา (ซึ่งรวมคำไม่บอกกำหนดด้วย) คำบอกกำหนดโท และคำลักษณนามเฉพาะคำ 2 ชนิดแรกอาจจะปรากฏตามลำดับได้ หน่วยกำหนดจึงอาจประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้คือ

- (1) คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา หรือ คำไม่บอกกำหนดเช่น
นี้	ในตัวอย่างว่า	เสื่อนี้
ไหน	“	ถนนไหน
อื่น	“	เสื่ออื่น
- (2) คำบอกกำหนดเสียงโท เช่น
นี้	ในตัวอย่างว่า	เสื่อ นี้
นั่น	“	ตู้ นั่น
โน่น	“	คันไม้ โน่น

(3) คำลักษณะนาม กับ คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา หรือ กับคำไม่บอกกำหนด เช่น

ตัว นี้	ในตัวอย่างว่า	เสื่อ ตัว นี้
สาย ไหน	“	ถนน สาย ไหน
ตัว อื่น	“	เสื่อ ตัว อื่น

ข้อสังเกต

คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา และคำบอกกำหนดเสียงโท ซึ่งเป็นคู่กัน ได้แก่ นี้ – นี้, นั้น – นั้น, โนน – โนน และ นุ่น – นุ่น จะสังเกตว่าความหมายไม่เหมือนกันทีเดียว คือ นี้ นั้น โนน นุ่น มีความหมายชี้เฉพาะและเจาะจงเฉพาะคำนามที่ปรากฏอยู่ข้างหน้า เช่น รถนี้, บ้านนั้น ก็มี ความหมายเจาะจงเฉพาะรถหรือบ้าน ส่วน นี้ นั้น โนน นุ่น มีความหมายบ่งสถานที่ของคำนามที่ ปรากฏอยู่ข้างหน้าด้วย เช่น รถนี้ มีความหมายเจาะจงว่า รถที่จอดอยู่ตรงนี้ เป็นต้น

นอกจากนี้จะสังเกตได้ว่า มีคำนามบางคำซึ่งปรากฏข้างหน้าคำบอกกำหนดเสียงตรีและ จัตวาเลยไม่ได้ จะต้องมีคำลักษณะนามมาก่อนเสมอ เช่น เราจะไม่พูดว่า เด็กนี้ ชายนั้น ผู้ใหญ่ โนน แต่จะพูดว่า เด็กคนนี้ ชายคนนั้น ผู้ใหญ่คนโน้น

ยังมีคำนามบางคำเท่าที่พบเป็นคำซึ่งมีรูปอย่างเดียวกับคำลักษณะนาม เช่น นิ้ว มือ แขน ขา หู ตา ประเทศ โลก เมือง ในตัวอย่างว่า นิ้ว 2 นิ้ว, มือ 2 มือ คำ นิ้ว, มือ คำแรกเป็นคำนาม ส่วน นิ้ว, มือ คำสุดท้ายเป็นคำลักษณะนาม คำนามประเภทนี้มักจะใช้กับคำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวาแต่ จะไม่ใช้กับคำบอกกำหนดเสียงโท เช่น

เราจะพูดว่า นิ้ว นี้, มือ นี้, ประเทศ นั้น ได้
แต่เราจะไม่พูดว่า นิ้ว นี้, มือ นี้, ประเทศ นั้น

นาวรรณ พันธุเมธา (2527: 93 – 94) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของนามวลี จะ ประกอบด้วยคำหรือประโยคก็ได้ ดังนั้นองค์ประกอบของนามวลีมี 9 ชนิด คือ

- 1) คำนาม
- 2) คำบอกบุรุษ
- 3) คำกริยา

- 4) คำบอกจำนวน
- 5) คำบอกลำดับ
- 6) คำบ่งชี้
- 7) คำบอกความสำคัญ
- 8) คำไม่ชี้เฉพาะ
- 9) ประโยค

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2547: 159-161) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของนามวลี ได้แก่ ส่วนประกอบของนามวลีซึ่งอาจปรากฏตามลำพัง หรือประกอบกันเข้าเป็น โครงสร้างของนามวลี อาจจะเป็นคำหรือกลุ่มคำก็ได้ มีอยู่ด้วยกัน 4 ชนิด ดังนี้

1) **หน่วยหลัก (ล)** คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจจะประกอบด้วยหมวดคำรวม 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม และคำเชื่อมนาม เฉพาะคำนามหรือคำสรรพนามอาจจะปรากฏตามลำพังเพียงชนิดเดียว หรืออาจจะปรากฏร่วมกันก็ได้ แต่คำเชื่อมนามจะไม่ปรากฏตามลำพัง หน่วยหลักจึงอาจจะประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(1) คำนามคำเดียว (ซึ่งอาจจะเป็นคำนามเดี่ยวหรือคำนามผสมก็ได้) เช่น เสื้อ แม่ หลอดไฟ ผ้าปูโต๊ะ

(2) คำสรรพนามคำเดียว เช่น ฉัน คุณ

(3) คำนามเรียงกัน โดยมีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น ร่ม กะ หมวก, เด็ก หรือ ผู้ใหญ่

(4) คำนามเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น นาฬิกา บ้าน นั้น

(5) คำสรรพนามเรียงกัน โดยมีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น ฉัน กะ เธอ, คุณ กับ

(6) คำนามและคำสรรพนามเรียงกัน โดยมีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น บ้าน ของ เธอ, ปากกา กับ ดินสอ ของ เขา

(7) คำนามและคำสรรพนามเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น บ้าน คุณ นาฬิกา นั้น

2) **หน่วยคุณศัพท์ (ค)** คือ องค์ประกอบของนามวลีซึ่งอาจจะประกอบด้วยหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำคุณศัพท์ และคำลักษณนาม เฉพาะคำคุณศัพท์อาจจะปรากฏตามลำพังได้ หน่วยคุณศัพท์จึงอาจจะประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- (1) คำคุณศัพท์คำเดียว เช่น
ใหม่ ในตัวอย่างว่า เสื้อใหม่
- (2) คำลักษณนาม กับคำคุณศัพท์ เช่น
ตัวใหม่ ในตัวอย่างว่า เสื้อ ตัว ใหม่

3) หน่วยจำนวน (จ) คือ องค์ประกอบของนามวลีซึ่งอาจจะประกอบด้วยหมวดคำรวม 5 หมวด คือ คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำหน้าจำนวน คำหลังจำนวน แต่จะต้องมีคำลักษณนามอยู่ด้วยอย่างน้อย 1 คำ หน่วยจำนวนจึงอาจจะประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- (1) คำลักษณนามคำเดียว เช่น ใบ ซึ่งตามหลังคำนาม หมอน ในประโยคที่ว่า ขอหมอนใบซี จะสังเกตได้ว่าในกรณีเช่นนี้คำลักษณนามจะมีความหมายบอกจำนวนเป็น “หนึ่ง” ไปด้วยในตัว
- (2) คำบอกจำนวนนับ และคำลักษณนาม เช่น
2 ตัว ในตัวอย่างว่า เสื้อ 2 ตัว
หลายคน” เด็กหลายคน
- (3) คำลักษณนามและคำลำดับที่ เช่น
ตัว เดียว ในตัวอย่างว่า เสื้อ ตัว เดียว
คัน ที่สอง ” รถ คัน ที่
- (4) คำหน้าจำนวนและคำลักษณนาม เช่น
อีก ตัว ในตัวอย่างที่ว่า เสื้อ อีก ตัว
ทั้ง ห่อ ” บุหรี่ ทั้ง ห่อ
- (5) คำลักษณนาม และ คำหลังจำนวน เช่น
หลา เศษ ในตัวอย่างว่า ผ้า หลา เศษ
ซ็อน กว่าๆ ” น้ำตาล ซ็อน กว่าๆ
- (6) คำจำนวนนับ คำลักษณนาม และคำลำดับที่ เช่น
2 คน แรก ในตัวอย่างว่า ลูก 2 คน แรก
2 คน หน้า ” รถ 2 คัน หน้า

(7) คำหน้าจำนวน คำจำนวนนับ คำลักษณนาม เช่น

สัก 2 ลูก ในตัวอย่างว่า มะนาว สัก 2 ลูก
ตั้ง 3 ตัว ” ไก่ ตั้ง 3 ตัว

(8) คำจำนวนนับ คำลักษณนาม คำหลังจำนวน เช่น

2 หลา เศษ ในตัวอย่างว่า ฟ้า 2 หลา เศษ
3 ซ้อน กว่า ” น้ำตาล 3 ซ้อน กว่า

ฯลฯ

4) หน่วยกำหนด (ก) คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจจะประกอบด้วยหมวดคำรวม 3 หมวด คือ คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา คำบอกกำหนดเสียงโท และคำลักษณนาม หน่วยกำหนดจึงอาจจะประกอบด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(1) คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา หรือ คำไม่บอกกำหนดเช่น

นี้	ในตัวอย่างว่า	เสื่อนี้
ไหน	“	ถนนไหน
อื่น	“	เสื่ออื่น

(2) คำบอกกำหนดเสียงโท เช่น

นี้	ในตัวอย่างว่า	เสื่อ นี้
นั่น	“	ตู้นั่น
โน่น	“	ต้นไม้ โน่น

(3) คำลักษณนาม กับ คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา หรือ กับคำไม่บอกกำหนด เช่น

ตัว นี้	ในตัวอย่างว่า	เสื่อ ตัว นี้
สาย ไหน	“	ถนน สาย ไหน
ตัว อื่น	“	เสื่อ ตัว อื่น

ปรีชา ทิฉินพงส์ (2523: 114-115) ได้กล่าวว่า โครงสร้างของนามวลี มีหน่วยโครงสร้างที่สำคัญ 4 หน่วย คือ

- 1) หน่วยหลัก (ล) คือ คำนามคำเดียว คำนามหลายคำ คำนามและคำเชื่อมนาม เช่น หนังสือ, บ้านเพื่อน, ประตูกะหน้าต่าง
- 2) หน่วยกริยากรรมย่อ (อย) คือ คำคุณศัพท์ เช่น รถ / คันใหญ่, คนขับรถ / คันเก่า
- 3) หน่วยบอกจำนวน (จ) คือ คำบอกจำนวน คำลักษณนาม เช่น กุญแจ / ดอกหนึ่ง, ส้ม / สามใบ
- 4) หน่วยบอกกำหนด (ก) คือ คำบอกกำหนด เช่น ปากกา / นั้น, ผู้ชาย / คนนี้, รองเท้า / คู่ไหน

จากแนวคิดข้างต้น จะเห็นได้ว่าแนวคิดของ วิจิตร ภาณุพงศ์ (2524: 85 - 86) และ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547: 159-161) มีแนวคิดที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ องค์ประกอบของนามวลีประกอบด้วย 4 หน่วย คือ 1) หน่วยหลัก (ล) 2) หน่วยคุณศัพท์ (ค) 3) หน่วยจำนวน (จ) และ 4) หน่วยกำหนด (ก) ส่วนแนวคิดของ ปรีชา ทิฉินพงส์ (2523: 114-115) มีแนวคิดที่เหมือนกันแต่ใช้คำต่างกัน คือ หน่วยกริยากรรมย่อ (อย) ก็คือ หน่วยคุณศัพท์ นั่นเอง และแนวคิดของ นววรรณ พันธุเมธา (2527: 93 - 94) มีความแตกต่าง กล่าวคือ มีองค์ประกอบของนามวลี 9 ชนิด คือ 1) คำนาม 2) คำบอกบุรุษ 3) คำกริยา 4) คำบอกจำนวน 5) คำบอกลำดับ 6) คำบ่งชี้ 7) คำบอกความสำคัญ 8) คำไม่ชี้เฉพาะ และ 9) ประโยค แต่ที่สำคัญที่สุดไม่ว่าจะมีองค์ประกอบนามวลีอะไร จะต้องมีคำนามเป็นคำหลักอยู่เสมอ

4. โครงสร้างนามวลี

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2524: 85 - 86) ได้อธิบาย โครงสร้างนามวลี ว่า องค์ประกอบของนามวลี อาจะนำมาประกอบเข้าเป็นแบบโครงสร้างของนามวลีได้เป็น 12 แบบด้วยกันคือ

1)	ด	เช่น	เถื่อ, นั้น, ร่มกะหมวก, บ้านคุณ
2)	ด ค	เช่น	เถื่อ/ใหม่, เถื่อ/ตัวใหม่
3)	ด จ	เช่น	หมอน/ใบ, เถื่อ/สองตัว, เด็ก/หลายคน
ลูก/สองคนแรก, น้ำตาล/สองช้อนกว่า
4)	ด ก	เช่น	เถื่อ/นี้, เถื่อ/นี้, เถื่อ/ตัวนี้, เด็ก/คนไหน
5)	ด ค จ	เช่น	เถื่อ/ใหม่/สองตัว
บ้าน/หลังเล็ก/หลังเดียว
ร่ม/แดง/อีกคันหนึ่งเท่านั้น
6)	ด จ ค	เช่น	เนื้อ/สองชิ้น/ใหญ่
กระดาษ/สามแผ่น/บางๆ
อรุ่น/สี่ช่อ/เบือเร่อ
น้ำหอม/ห้าขวด/เล็กๆ
7)	ด ค ก	เช่น	เถื่อ/ใหม่/นี้
กาน้ำ/เก่าๆ/ใบนั้น
โต๊ะ/กลม/ตัวไหน
8)	ด จ ก	เช่น	เถื่อ/สองตัว/นี้
เก้าอี้/ตัวแรก/นั้น
ต้นไม้/ต้นเดียว/โน้น
9)	ด ก จ	เช่น	เถื่อ/นี้/ตัวเดียว
กระเป๋าถือ/ใบโน้น/อีกใบหนึ่ง
จาน/ชุดนี้/สักสามใบ
10)	ด ค จ ก	เช่น	เถื่อ/ใหม่/สองตัว/นั้น
โต๊ะ/กลม/ตัวแรก/นั้น
ต้นไม้/ใหญ่/สิบต้น/นี้
หนังสือ/เล่มหนา/สามเล่ม/โน้น
11)	ด ค ก จ	เช่น	เถื่อ/ใหม่/ตัวนี้/ตัวเดียว
บ้าน/หลังเล็ก/นี้/อีกหลังหนึ่ง
ถนน/แคบๆ/นั้น/สองสามสาย
รัฐบาล/ชุดใหม่/นี้/ชุดเดียว

- 12) ล จ ค ก เช่น เนื้อ/สองชั้น/ใหญ่/นี้
น้ำหอม/สามขวด/เล็กๆ/นั้น
องุ่น/ตั้งช่อ/เบ้อเร่อ/โน่น

นววรรณ พันธุมธา (2527 : 94 – 100) กล่าวว่า นามวลีอาจประกอบด้วยคำนามและคำหรือประโยคที่ใช้ขยายนามชนิดต่างๆ ได้ดังนี้

1) คำนามและคำนาม

คำนามที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนามที่เป็นหน่วยหลักอาจมีคำเชื่อมมาข้างหน้าหรืออาจจะไม่มี และอาจมีคำแยกประเภทอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ นามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและคำนามจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำนาม คำนาม

ตัวอย่าง เสมอหิน มีอยู่ทั่วไป

(2) คำนาม คำเชื่อม คำนาม

ตัวอย่าง หนังสือในตู้ ปลูกกินหมด

(3) คำนาม คำแยกประเภท คำเชื่อมคำนาม

ตัวอย่าง แก้วใบของน้อย ร้าวแล้ว

2) คำนามและคำบอกบุรุษ

คำบอกบุรุษที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนาม อาจมีคำเชื่อมมาข้างหน้าหรืออาจจะไม่มี และอาจมีคำแยกประเภทอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ นามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและคำบอกบุรุษจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำนาม คำบอกบุรุษ

ตัวอย่าง เสื้อฉันทรีหรือยัง

(2) คำนาม คำเชื่อม คำบอกบุรุษ
ตัวอย่าง เ้าของเราต้องทำงานหนัก

(3) คำนาม คำแยกประเภท คำบอกบุรุษ
ตัวอย่าง บ้านหลังของเรา ยังสร้างไม่เสร็จ

3) คำนามและคำกริยา

คำกริยาที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนาม อาจมีคำแยกประเภทอยู่ข้างหน้าหรือไม่ก็ได้ อาจมีคำนามอื่นที่เข้าร่วมกับกริยานั้นอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งคำกริยาและคำนามที่ใช้ขยายอาจมีคำขยายอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ และคำนามที่เข้าร่วมกับกริยานั้นอาจมีคำเชื่อมมาข้างหน้าหรือไม่ก็ได้ นามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและคำกริยาจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำนาม คำกริยา
ตัวอย่าง เขามีเสื้อผ้าสวยงาม

(2) คำนาม คำกริยา คำขยายกริยา
ตัวอย่าง เราเห็นตึกสูงลิบลัว

(3) คำนาม คำแยกประเภท คำกริยา
ตัวอย่าง เด็กคนโตเป็นน้องชายตนเอง

(4) คำนาม คำแยกประเภท คำกริยา คำขยายกริยา
ตัวอย่าง เขามีบ้านหลังใหญ่หึมา

(5) คำนาม คำกริยา คำนาม
ตัวอย่าง เราพบกันวันสถาปนามหาวิทยาลัย

(6) คำนาม คำกริยา คำนาม คำขยายนาม
ตัวอย่าง ผู้ใช้โหวตครั้งนี้ นิยมใช้กันอย่างง่าย ๆ

- (7) คำนาม คำกริยา คำนาม คำแยกประเภท คำขยายกริยา
ตัวอย่าง เขาได้หีบระดับพลอยอย่างงดงาม จากญาติผู้ใหญ่ในสกุล
- (8) คำนาม คำกริยา คำเชื่อม คำนาม
ตัวอย่าง ผู้หญิงคนนี้เป็นคนซื่อสัตย์ต่อสามี
- (9) คำนาม คำกริยา คำเชื่อม คำนาม คำขยายนาม
ตัวอย่าง ภาพสลักบนแผ่นหินสีขาว สวยงามยิ่งนัก

4) คำนามและคำบอกจำนวน

คำบอกจำนวนที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีอยู่หลังคำนาม จะมีคำแยกประเภทอยู่ด้วย และอาจมีคำบอกความสำคัญหรือคำเสริมคำบอกจำนวนมาข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้ นามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและคำบอกจำนวนจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

- (1) คำนาม คำบอกจำนวน คำแยกประเภท
ตัวอย่าง เด็ก 2 คน ตกน้ำตาย
- (2) คำนาม คำบอกความสำคัญ คำบอกจำนวน คำแยกประเภท
ตัวอย่าง เขามีลูกเพียง 2 คน
- (3) คำนาม คำบอกจำนวน คำแยกประเภท คำบอกความสำคัญ
ตัวอย่าง เขามีลูก 2 คน เท่านั้น
- (4) คำนาม คำบอกความสำคัญ คำบอกจำนวน คำแยกประเภท คำบอกความสำคัญ
ตัวอย่าง เขามีลูกเพียง 2 คนเท่านั้น
- (5) คำนาม คำแยกประเภท คำบอกจำนวน
ตัวอย่าง เขามีลูกคนเดียว

(6) คำนาม คำบอกความสำคัญ คำแยกประเภท คำบอกจำนวน
ตัวอย่าง เขามีลูกเพียงคนเดียว

(7) คำนาม คำแยกประเภท คำบอกจำนวน คำบอกความสำคัญ
ตัวอย่าง เขามีลูกคนเดียวเท่านั้น

(8) คำนาม คำบอกความสำคัญ คำแยกประเภท คำบอกจำนวน คำบอกความสำคัญ
ตัวอย่าง เขามีลูกเพียงคนเดียวเท่านั้น

(9) คำนาม คำเสริมคำบอกจำนวน คำบอกจำนวน คำแยกประเภท
ตัวอย่าง เขามีเสื้อราวๆ 50 ตัว

(10) คำนาม คำบอกจำนวน คำแยกประเภท คำเสริมคำบอกจำนวน
ตัวอย่าง เขามีเสื้อ 50 ตัวพอดี

5) คำนามและคำบอกลำดับ

คำบอกลำดับที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนาม และอาจจะมีคำแยกประเภทอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ นามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและคำบอกลำดับจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำนาม คำบอกลำดับ
ตัวอย่าง หน้าสุดท้าย มีลายเซ็นของเขา

(2) คำนาม คำแยกประเภท คำบอกลำดับ
ตัวอย่าง ลูกคนแรก เป็นชาย

6) คำนามและคำบ่งชี้

คำบ่งชี้ที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนามและจะมีคำแยกประเภทอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ นามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและคำบ่งชี้จึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำนาม คำบ่งชี้

ตัวอย่าง โครงการนี้ ยังไม่แน่ว่าจะได้รับการสนับสนุนหรือไม่

(2) คำนาม คำแยกประเภท คำบ่งชี้

ตัวอย่าง งานชิ้นนี้ เกือบเสร็จแล้ว

7) คำนามและคำบอกความสำคัญ

คำบอกความสำคัญที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หน้าหรือหลัง คำนามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและคำบอกความสำคัญจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำบอกความสำคัญ คำนาม

ตัวอย่าง เขาเป็นแค่เพื่อนบ้าน

(2) คำนาม คำบอกความสำคัญ

ตัวอย่าง เขาเป็นเพื่อนบ้านเท่านั้น

8) คำนามและคำไม่ชี้เฉพาะ

คำไม่ชี้เฉพาะที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนาม อาจมีคำเชื่อม มาข้างหน้าหรืออาจจะไม่มีก็ได้ และอาจมีคำแยกประเภทอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ ประกอบด้วยคำนาม และคำไม่ชี้เฉพาะจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำนาม คำไม่ชี้เฉพาะ

ตัวอย่าง ลูกอยากได้ปากกาอะไร

(2) คำนาม คำเชื่อม คำไม่ชี้เฉพาะ

ตัวอย่าง ดินสอของใคร หาย

(3) คำนาม คำแยกประเภท คำเชื่อม คำไม่ชี้เฉพาะ

ตัวอย่าง เธอหยิบร่มคันของใครไปนะ

9) คำนามและประโยค

ประโยคที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนาม จะมีคำเชื่อมที่ซึ่งหรือ อัน อยู่ต้นประโยค และจะมีคำแยกประเภทอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ นามวลีที่ประกอบด้วยคำนามและประโยคจึงอาจมีส่วนประกอบดังนี้

(1) คำนาม ประโยค

ตัวอย่าง เราได้พบโบราณวัตถุอันศักดิ์สิทธิ์ประจำวัด

(2) คำนาม คำแยกประเภท ประโยค

ตัวอย่าง เด็กคนที่ฉันเคยช่วยเหลือ ตายเสียแล้ว

หน่วยขยายในนามวลีอาจประกอบด้วยคำขยายชนิดเดียวกันปรากฏหลายคำ

ตัวอย่าง

(1) จะมีการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับวิกฤตการณ์ด้านพลังงานของประเทศไทย
ปัจจุบัน

(2) ฉันมี เสื้อ 4-5 ตัว ก็พอแล้ว

(3) เก้าอี้แถวที่ 1 แถวที่ 2 ต้องเว้นว่างไว้

(4) เขาหลงเสื้อตัวนี้ตัวโน้น แต่ไม่ซื้อสักตัว

(5) หม่าฉันมันช่างเลือก

หน่วยขยายในประโยคที่ 1 มีคำนามและคำเชื่อมปรากฏหลายคำ

หน่วยขยายในประโยคที่ 2 มีคำบอกจำนวนปรากฏหลายคำ

หน่วยขยายในประโยคที่ 3 มีคำบอกลำดับ และคำแยกประเภทปรากฏหลายคำ

หน่วยขยายในประโยคที่ 4 มีคำบ่งชี้และคำแยกประเภทปรากฏหลายคำ

หน่วยขยายในประโยคที่ 5 มีคำบอกบุรุษปรากฏหลายคำ

หน่วยขยายในนามวลีอาจประกอบด้วยประโยคและคำหลายชนิด

14) นาม + คำลักษณนาม + คำคุณศัพท์ + คำนับ + คำลักษณนาม + คำกำหนด เช่น หนังสือเล่มใหญ่สองเล่มนี้

15) นาม + คำนับ + คำลักษณนาม + คำคุณศัพท์ + คำกำหนด เช่น บ้านสองหลังสวยนี้ เสื้อสองตัวสวยนี้

16) นาม + คำคุณศัพท์ + คำลักษณนาม + คำกำหนด + คำลักษณนาม + คำนับ เช่น เสื้อใหม่ตัวนี้ตัวเดียว บ้านใหญ่หลังนี้หลังเดียว

17) นาม + คำคุณศัพท์ + คำลักษณนาม + คำนับ เช่น หนังสือเล่มใหญ่เล่มเดียว

18) นาม + คำลักษณนาม + คำคุณศัพท์ + คำลักษณนาม + คำนับ + คำกำหนด เช่น หนังสือเล่มเล็กเล่มเดียวนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2547: 161-162) กล่าวว่า องค์ประกอบของนามวลีทั้ง 4 ชนิด คือ หน่วยหลัก (ล) หน่วยคุณศัพท์ (ค) หน่วยจำนวน (จ) และหน่วยกำหนด (ก) อาจนำมาประกอบเข้าเป็นแบบโครงสร้างของนามวลีได้ 12 แบบ คือ

1)	ล	เช่น	ต้นไม้, เด็ก, ร่มกะหมวก, บ้านคุณ
2)	ล ค	เช่น	ต้นไม้ / ใหญ่, ดึก / ใหม่
3)	ล จ	เช่น	หมอน / ใบ, ต้นไม้ / สองต้น, เด็ก / หลายคน ผ้า / หลาเศษ, ลูก / สองคนแรก
4)	ล ก	เช่น	เสื้อ / นี้, เสื้อ / นี้, เด็ก / คนนั้น, เด็ก / คนไหน เสื้อ / ตัวนี้
5)	ล ค จ	เช่น	เสื้อ/ใหม่/สองตัว บ้าน/หลังเล็ก/หลังเดียว ร่ม/แดง/อีกคันหนึ่งเท่านั้น
6)	ล จ ค	เช่น	เนื้อ/สองชิ้น/ใหญ่ กระดาษ/สามแผ่น/บางๆ อรุณ/สี่ช่อ/เบือเรอ น้ำหอม/ห้าขวด/เล็กๆ
7)	ล ค ก	เช่น	เสื้อ/ใหม่/นี้ บ้าน/หลังเล็ก/หลังนี้ กาน้ำ/เก่าๆ/ใบนั้น

8)	ล จ ก	เช่น	เถื่อ/สองตัว/นี้ เก้าอี้/ตัวแรก/นั้น ต้นไม้/ต้นเดียว/โน้น
9)	ล ก จ	เช่น	เสื่อ/นี้/ตัวเดียว กระเป๋าถือ/ใบโน้น/อีกใบหนึ่ง จาน/ชุดนี้/สักสามใบ
10)	ล ค จ ก	เช่น	เสื่อ/ใหม่/สองตัว/นั้น โต๊ะ/กลม/ตัวแรก/นั้น ต้นไม้/ใหญ่/สิบต้น/นี้ หนังสือ/เล่มหนา/สามเล่ม/โน้น
11)	ล ค ก จ	เช่น	เสื่อ/ใหม่/ตัวนี้/ตัวเดียว บ้าน/หลังเล็ก/นี้/อีกหลังหนึ่ง ถนน/แคบๆ/นั้น/สองสามสาย รัฐบาล/ชุดใหม่/นี้/ชุดเดียว
12)	ล จ ค ก	เช่น	เนื้อ/สองชิ้น/ใหญ่/นี้ น้ำหอม/สามขวด/เล็กๆ/นั้น อรุณ/ตั้งช่อ/เบื้อเรือ/โน้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การนำมาประกอบเป็นโครงสร้างนามวลีได้ 3 แนวทางใหญ่ ๆ
ดังนี้คือ

1. แนวคิดของ วิจิตร ภาณุพงศ์ (2524: 85 - 86) สอดคล้องกับแนวคิดของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547: 161-162)
2. แนวคิดของ นววรรณ พันธุเมธา (2527: 94 - 100)
3. แนวคิดของ เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2541: 216 - 217)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ตามแนวคิดของ วิจิตร ภาณุพงศ์ (2524: 85 - 86) เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีได้อย่างละเอียด

ความรู้เกี่ยวข้องกับความหมาย

1. ความหมายของคำว่า “ความหมาย”

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ความหมาย” เช่น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531: 291) ได้อธิบายว่า “ความหมาย” หรือ “หมายความ” ใช้สำหรับเรียก หรือ อ้างถึง สิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่าง ซึ่งสามารถสรุปนิยามของความหมายได้ถึง 3 อย่าง ดังนี้คือ

- 1) ความหมาย คือ คุณสมบัติประจำรูปต่าง ๆ ที่มีอยู่ในภาษา
- 2) ความหมาย คือ สารที่ผู้พูดเจตนาหรือตั้งใจสื่อไปสู่ผู้ฟัง
- 3) ความหมาย คือ สารที่ผู้ฟังรับหรือตีความได้จากการฟังหรืออ่านสิ่งที่ผู้พูดสื่อมา

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2533: 111) กล่าวว่า “ถ้าจุดมุ่งหมายของการสื่อสารคือการถ่ายทอด “สาร” จากจุดหนึ่งหรือจากผู้ส่งสารไปยังอีกจุดหนึ่งหรือที่ผู้รับสาร ในเบื้องต้นนี้เราก็คงอาจกล่าวได้ว่า “สาร” คือ “ความหมาย” ซึ่งอาจจะเป็นข่าวสาร ข้อมูล การอธิบาย การบอกเล่า การถาม การสั่ง การแสดงอารมณ์ ความรู้สึกหรืออะไรก็ตามที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารได้รับทราบ”

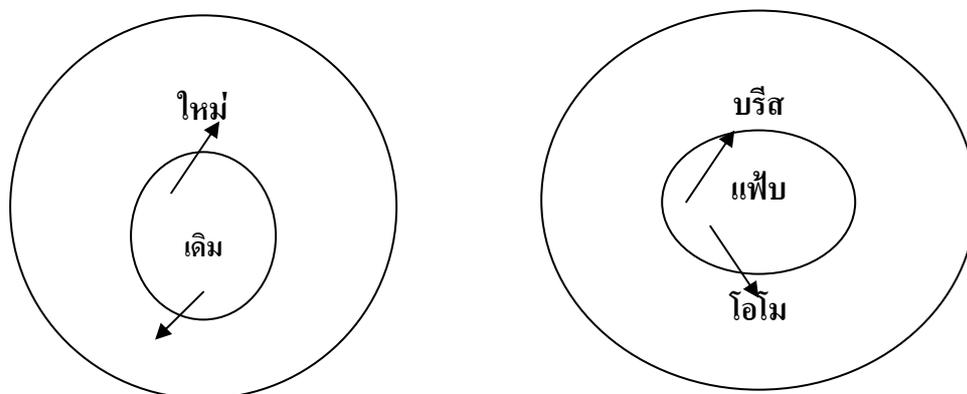
พระยาอนุমানราชชน (2532: 147) ได้กล่าวว่า “คำว่าความหมาย หมายความว่าอะไร ใครเป็นผู้กำหนดเป็นความหมายว่าเสียงอย่างนั้นมีความหมายว่าอย่างนั้น เรื่องเหล่านี้ตอบได้ยาก ถ้าถามว่า มะม่วง คืออะไร วิธีที่ง่ายที่สุดคือนำมะม่วงมาให้ผู้ถามดูและบอกว่าเป็นมะม่วง เมื่อผู้ถามเห็นมะม่วงแล้ว ก็จะกำหนดเห็นมะม่วงนั้นว่า มีรูปร่างอย่างนั้น มีสีอย่างนั้น มีกลิ่นอย่างนั้น”

ดังนั้น สรุปว่า ความหมาย คือ การให้คำจำกัดความกับสิ่งต่าง ๆ

2. ประเภทของความหมาย

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2526: 41-45) กล่าวว่า ในปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ได้แยกประเภทการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ความหมายกว้างออก หมายความว่า สิ่งที้นั้นๆอ้างถึงมีจำนวนหรือประเภท หรือปริมาณ เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ดังแสดงในผัง

ดังตัวอย่างคำว่า “อิ” ในภาษาไทยหลายๆถิ่น ใช้เป็นคำนำหน้าชื่อลูกสาวคนที่ 2 เช่น ถ้าลูกสาวชื่อคำ หรือ หอม ถ้าเป็นลูกสาวคนที่ 2 เรียกเต็มๆก็เรียกว่า อีคำ อีหอม คนไทยในรัฐอัสสัม มีคำเฉพาะสำหรับเรียกลูกสาว ลูกชาย ตามลำดับการเกิด เพื่อบอกให้รู้ว่าเป็นลูกชายคนที่เท่าใด และลูกสาวคนที่เท่าใด ภาษาไทยในอยุธยาที่ยังมีคำประเภทนี้อยู่ ดังปรากฏในหนังสือกฎหมายตราสามดวง คำว่า “อิ” นี้ดั้งเดิมเป็นคำใช้สื่อความหมายบอกให้รู้ว่าเป็นลูกสาวคนที่ 2 แต่ในปัจจุบันมีภาษาไทยอีกหลายถิ่น โดยเฉพาะภาษาถิ่นในประเทศไทย ที่ความหมายของคำขยายกว้างออกไป ใช้เป็นคำนำหน้าชื่อผู้หญิง ซึ่งไม่จำกัดว่าเป็นลูกคนที่เท่าใด

คำว่า อ้ายหรือ ไ้อ้ ก็อาจอธิบายได้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นคำที่ความหมายขยายกว้างออก ในภาษาอังกฤษ คำว่า “Salary” ซึ่งแปลว่า “เงินเดือน” เงินค่าจ้างต่างๆไป เดิมมาจากคำว่า Salarium ซึ่งแปลว่า ค่าจ้างทหารซึ่งให้เป็นค่าเกลือ ปัจจุบันความหมายของคำได้ขยายกว้างออกไป กลายเป็นเงินค่าจ้างทำงานของคนประเภทใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นทหารและไม่จำเป็นต้องเป็นเงินที่เอาไปใช้เป็นค่าเกลือ

ในการทำงานเดียวกัน คำว่า Dog “สุนัข” พัฒนามาจากคำว่า Dogge ซึ่งเดิมหมายถึงสุนัขชนิดหนึ่ง ดังในปัจจุบันเรามีหลายชนิด เช่นสุนัขไทย สุนัขอัลเซเชียน สุนัขหลังอาน ฯลฯ ต่อมาความหมายของ Dog ได้ขยายกว้างออก หมายถึง สุนัขชนิดใด พันธุ์ใดก็ได้

2) ความหมายแคบเข้า หมายความว่า สิ่งที้นั้นๆอ้างถึงมีจำนวนหรือประเภท หรือปริมาณ เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

ตัวอย่างคำว่า “บ่าว” ในภาษาไทยถิ่นอื่นต่างๆไป หมายถึง “ผู้ชาย” ในภาษาถิ่นเหล่านี้จะมีคำว่า ผู้บ่าว พี่บ่าว ฯลฯ ซึ่งแปลว่า ผู้ชาย น้องชาย น้องชาย ตามลำดับ แต่ในภาษาไทยกลาง คำว่า “บ่าว” มีที่ใช้บ่อยลงไปมาก ถ้าเทียบคำกับภาษาไทยถิ่นอื่นๆแล้ว ภาษาไทยกลางจะใช้คำว่า “ชาย” ในขณะที่ภาษาไทยอื่นๆ ใช้คำว่า “บ่าว” ในภาษาไทยกลาง คำว่า “บ่าว” ที่หมายถึง “ผู้ชาย” มีใช้อยู่ในคำเพียง 1 คำ “เจ้าบ่าว” ซึ่งหมายถึงผู้ชายที่กำลังจะแต่งงาน

อีกตัวอย่างหนึ่งได้แก่ คำว่า “บ้าน” ตัวอย่างนี้แสดงถึงปริมาณหรือจำนวนของสิ่งที่อ้างถึงหรือหมายถึง ลดลง น้อยลง ในภาษาไทยต่างๆไปคำว่า “บ้าน” หมายถึง เรือนหรือบ้านหลายๆหลังอยู่ร่วมกันเป็นหมู่ ตามต่างจังหวัด เราจะพบชื่อหมู่บ้านมากมายที่ขึ้นต้นด้วย “บ้าน” เช่น บ้านหมี บ้านหม้อ บ้านมอญ ฯลฯ ซึ่งชื่อเหล่านี้หมายถึงชื่อหมู่บ้าน มิใช่บ้านของผู้ใดผู้หนึ่ง ตามไทยถิ่นจะมีคำถามๆกันว่า “ไปไหน” และคำตอบคือ “ไปบ้านหมี” “บ้านเหนือ” ฯลฯ ซึ่งเป็นการบอกแหล่งที่ไป ในภาษาไทยกรุงเทพฯ จะมีคำว่า “บ้านใคร” ซึ่งคำตอบอาจจะเป็น “บ้านคุณนวลสาวท” “บ้านคุณแดง” ซึ่งแสดงว่า “บ้าน” หมายถึงสิ่งก่อสร้างหรือเรือนเดี่ยวๆหลังใดหลังหนึ่ง มิใช่หลายๆหลังรวมกัน ถ้ารวมหลายๆหลังเรียกว่า “หมู่บ้าน”

ในภาษาอังกฤษ คำว่า Pill เดิมหมายถึง “ยาเม็ด” ซึ่งมีหลายชนิด ใช้รักษาโรคต่างๆกัน แต่มาประมาณยี่สิบกว่าปีมานี้ความหมายของคำนี้ได้แคบ และเมื่อพูดถึง Pill คนส่วนใหญ่จะนึกถึง “ยาคุมกำเนิด” อีกตัวอย่างหนึ่งคือคำว่า “Meat” ภาษาอังกฤษโบราณหมายถึง “อาหาร” ต่อมาในอังกฤษสมัยกลางเปลี่ยนไปเป็น “Meat” แปลว่า “เนื้อที่รับประทานได้”

3) ความหมายย้ายที่ หมายถึง การออกเสียงของคำๆหนึ่งยังคงเดิม แต่สิ่งที่คำๆนั้นอ้างถึงได้เปลี่ยนไป เช่นนี้มักพบเมื่อเปรียบเทียบภาษาถิ่น กล่าวคือ เราจะพบภาษาถิ่น ต่างๆมีคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกัน หรืออ้างถึงสิ่งของที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น ภาษาไทยหลายถิ่นมีคำว่า “ต้นขาง” และสิ่งที่อ้างไม่เหมือนหรือคำว่า “มะขาม” บางถิ่นหมายถึงมะขามที่มีฝัก

รับประทานได้ แต่บางถิ่นหมายถึง มะขามที่มีลูกกลมๆ “มะขามป้อม” หรือ “หมากกลาง, มะกลาง” บางถิ่นหมายถึงมะพร้าว บางถิ่นหมายถึงขนุน ตัวอย่างเหล่านี้แสดงว่าต้องมีภาษาบางถิ่นที่มีความหมายของคำย้ายที่ไป ในขณะที่บางถิ่นยังมีความหมายคงเดิม ดังนั้นจึงเกิดภาพการมีคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกัน

ถ้าเราจะมองในแง่ของสิ่งที่ถูกอ้างถึงเพียงอย่างเดียว โดยไม่เปรียบเทียบภาษาถิ่นต่างๆ เราจะพบว่า สิ่งที่ถูกอ้างถึงมักจะเปลี่ยนไปตามสังคม และกาลเวลา เช่นคำว่า “เสือ” เป็นคำไทยโบราณ มีอยู่ในภาษาไทยทุกถิ่น แต่เสือที่คนไทยในถิ่นต่างๆ ใ้ในปัจจุบัน มีแบบแตกต่างกันมาก ซึ่งคงจะแตกต่างไปจากแบบเสือไทยเดิม หรือคำว่า “เรือน” ซึ่งไทยกลางใ้ว่า “บ้าน” นั้นปัจจุบันมีแบบต่างๆ ทั้งวัสดุที่ใช้ก่อสร้างก็มีต่างๆ กัน แต่เรายังคงเรียกว่า “บ้าน” หรือ “เรือน” อยู่เช่นเดิม

คำว่า Artillery ในภาษาอังกฤษดั้งเดิม หมายถึง ธนู ที่ยิงลูกหิน ฯลฯ ปัจจุบันหมายถึง ปืนครก ปืนใหญ่ ฯลฯ

การที่สิ่งของหรือสิ่งที่อ้างถึงเปลี่ยนไป แต่ผู้พูดภาษาก็ยังคงใช้คำเดิมอยู่นั้น คงจะเป็นเพราะผู้ใช้ภาษาคำนี้ถึง “หน้าที่” ของสิ่งของ หรือสิ่งที่อ้างถึงมากกว่า “ลักษณะ” เสื่อ อาจจะเปลี่ยนรูปแบบไปมาก แต่ “หน้าที่” ของเสื่อยังคงเดิม อาวุธที่ใช้ทำสงครามอาจเปลี่ยนไปมาก แต่ “หน้าที่” ยังคงเดิม ผู้ใช้ภาษายังคงใช้คำๆ เดิมอยู่

ไซว เรื่องวิเศษณ์ (ม.ป.ป.: 41-43) ได้อธิบายว่า การรับคำภาษาอื่นเข้ามาใ้บางคำก็รับมาทั้งเสียง รูปคำ และความหมาย แต่บางคำรับมาแล้วเปลี่ยนแปลงความหมายไปจากเดิมมากบ้าง น้อยบ้าง ตามการเกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นไปในสังคมการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ความหมายแคบเข้า ความหมายกว้างออก และความหมายย้ายที่

1) ความหมายแคบเข้า คือ คำที่รับมาจากภาษาอื่นนั้น เดิมอาจจะใ้แทนความหมายได้หลายอย่าง แต่รับมาเพียงอย่างหนึ่งอย่างใด หรือคำเดิมใ้แทนความหมายได้ในวงกว้างหรือความหมายรวม แต่เมื่อเรารับมาใ้ความหมายที่เฉพาะลงกว่าเดิม เช่น

- มะกรูด ภาษาเขมรใ้ว่า กรูจ หมายถึง ส้มทั่วๆ ไป ไทยใ้เรียกชื่อส้มชนิดหนึ่ง ผล

ขรุขระ

- เกษตร ภาษาสันสกฤตหมายถึง เขตแดน ที่เพาะปลูก (นา, ไร่) ไทยใช้เฉพาะความหมายที่เกี่ยวกับ การเพาะปลูก นา ไร่
- พายุ ภาษาบาลีสันสกฤตใช้ว่า วายุ หมายถึง ลมทั่วไป ไทยใช้หมายถึง ลมที่พัดแรงจัด
- กิริยา ภาษาบาลีหมายถึง อาการ การกระทำ ไทยใช้หมายถึงความประพฤติทั้งดงาม
- วาสนา ภาษาสันสกฤตหมายถึง การอบรมสั่งสมบุญและบาป ไทยใช้เฉพาะ บุญกุศลที่สั่งสมมาทำให้ได้รับลาภยศ
- สกฤต ภาษาสันสกฤตหมายถึง ตระกูล เชื้อสาย ไทยใช้หมายถึง เชื้อสายผู้ดี อยู่ในตระกูลผู้ดี
- กรรม ภาษาสันสกฤตใช้ว่า กรรม หมายถึง การกระทำ ไทยใช้หมายถึง การกระทำในทางที่ไม่ดี
- วิวาห์ ภาษาสันสกฤตหมายถึง ผล การกระทำให้สุข ไทยใช้หมายถึง ผลแห่งการกระทำที่ไม่ดีทำให้ได้รับทุกข์

2) ความหมายกว้างออก คือ การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำเดิมซึ่งมีความหมายจำกัดเฉพาะอย่าง มาใช้เป็นความรวมๆ หรืออาจจะใช้ความหมายเดิมด้วย และเพิ่มความหมายใหม่เข้าไปด้วย เช่น

- กูดัง ภาษาอังกฤษใช้ Godolown หมายถึง โรงเก็บสินค้า ไทยใช้หมายถึง โรงเก็บสินค้า และใช้เรียกรถบรรทุกของ หรือ โรงเก็บศพก็ได้
- บังกะโล ภาษาอังกฤษใช้ Bungalow หมายถึง เรือนแบบหนึ่งที่มีเฉลียงกว้าง ชายคาลาด โดยมากชั้นล่างสูง ไทยใช้หมายถึง บ้านพักตากอากาศ ได้ดูนโล่ง ไม่จำกัดรูปแบบ
- เกม ภาษาอังกฤษใช้ Game หมายถึง การเล่นเกมพนัน วิธีการ ไทยใช้หมายถึง การเล่นเกมพนัน วิธีการ และยังเพิ่มความหมายว่า จบ สิ้นสุด
- กมล ภาษาสันสกฤตหมายถึง ดอกบัว ไทยใช้หมายถึง ดอกบัว และยังเพิ่มความหมายว่า ใจ
- คงคา ภาษาบาลีสันสกฤตใช้เรียก ชื่อแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์สายหนึ่งว่า แม่น้ำคงคา ไทยใช้หมายถึง แม่น้ำทั่วไป
- สวย ภาษาเขมรใช้ สุรวย หมายถึง เปราะ ครอบ ร่วน ไทยใช้หมายถึง เปราะ ครอบ ร่วน และเพิ่มความหมายว่า งดงาม ดึงงาม
- สำเร็จ ภาษาเขมรใช้ สมฺเรจ หมายถึง ทำให้เสร็จ ไทยใช้หมายถึง เสร็จ เรียบร้อยแล้ว ได้ผลสมประสงค์ และเพิ่มความหมายว่า ประหาร เช่น สำเร็จโทษ

3) ความหมายย้ายที่ คือ การรับรูปคำจากภาษาอื่นโดยไม่ใช้ความหมายเดิม แต่ใช้ความหมายที่เปลี่ยนแปลงใหม่แทน ซึ่งอาจจะไม่เหลือเค้าความหมายเดิมอยู่เลย เช่น

- คัสกร ภาษาสันสกฤตใช้ คุสกร หมายถึง ขโมย ไทยใช้หมายถึง ข้าศึก
- สวาท ภาษาสันสกฤตใช้ สุวาท หมายถึง ชิม ลิ้ม รส หรือความหมายงามของบทประพันธ์ ไทยใช้หมายถึง สิ่งที่รัก ความรัก
- จุติ ภาษาบาลีหมายถึง เคลื่อนจากภพหนึ่งไปสู่ภพหนึ่ง คือ ตาย ไทยใช้หมายถึง เกิด
- กุ้ย ภาษาจีนหมายถึง ผี ไทยใช้หมายถึง คนเลว คนผอมโซ
- เซียม ภาษาจีนหมายถึง เป็นหนี้ ไทยใช้หมายถึง ประหยัด ตระหนี่
- ตะแลงแกง ภาษาเขมรใช้ ตูรแพงแกง หมายถึง มี 4 หน้า 4 อย่าง ทาง 4 แพร่ง ไทยใช้หมายถึง ที่ประหารนักโทษ

จากแนวคิดข้างต้น จะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงความหมาย อาจจำแนกได้ 3 ประเภท คือ ความหมายแคบเข้า ความหมายกว้างออก และความหมายย้ายที่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เบญจมาศ เลื่องเลิศ (2537: 68 - 117) ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “โครงสร้างวลีและประโยคในภาษาไทยที่พูดโดยเด็กกะเหรี่ยงโป” ได้ศึกษาโครงสร้างประโยคและวลีที่ปรากฏในการพูดภาษาไทยของเด็กกะเหรี่ยงโปและนำมาเปรียบเทียบกับโครงสร้างประโยคและวลีในภาษาไทย จากการเก็บข้อมูลภาษาพูดภาษาไทย ของเด็กกะเหรี่ยงโป ที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (อายุ 7-8 ปี) จำนวน 20 คน แบ่งเป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 10 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 5 แห่ง ในตำบลหนองลู อ.สังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยให้เด็กกะเหรี่ยงโปแต่ละคนเล่าเรื่องที่ตนสนใจพร้อมทั้งบันทึกเทปไว้

ผลการวิจัยพบว่า ชนิดของวลีที่ปรากฏในการพูดภาษาไทยของเด็กกะเหรี่ยงโปมี 4 ชนิด คือ 1) นามวลี 2) กริยาวลี 3) สถานวลี 4) กาลวลี ชนิดของวลีที่เด็กกะเหรี่ยงโปใช้มากที่สุดคือ กริยาวลี รองลงมาคือ นามวลี โครงสร้างนามวลีที่ปรากฏในการพูดภาษาไทยของเด็กกะเหรี่ยงโปมี 11 แบบ คือ (1) แบบหน่วยหลัก (2) แบบหน่วยหลัก – หน่วยคุณศัพท์ (3) แบบหน่วยหลัก – หน่วยจำนวน (4) แบบหน่วยหลัก – หน่วยกำหนด (5) แบบหน่วยหลัก – หน่วยคุณศัพท์ – หน่วยจำนวน (6) แบบหน่วยหลัก – หน่วยจำนวน – หน่วยคุณศัพท์ (7) แบบหน่วยหลัก – หน่วย

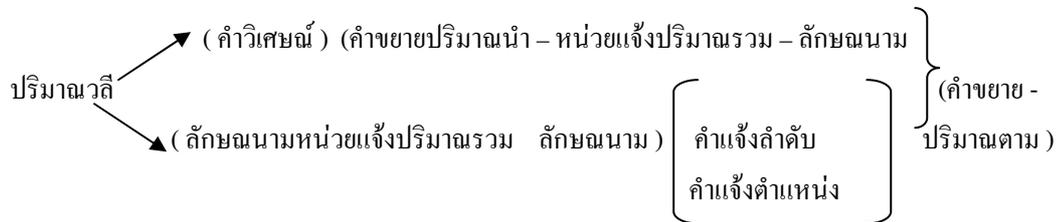
คุณศัพท์ – หน่วยกำหนด (8) แบบหน่วยหลัก – หน่วยจำนวน – หน่วยกำหนด (9) แบบหน่วยกำหนด – หน่วยหลัก – หน่วยจำนวน (10) แบบหน่วยจำนวน (11) แบบหน่วยจำนวน – หน่วยหลัก ซึ่งแบบโครงสร้างนามวลีที่เด็กกะเหรี่ยงโปใช้มากที่สุด คือ แบบหน่วยหลัก รองลงมา คือ แบบหน่วยหลัก – หน่วยจำนวน องค์ประกอบของนามวลีที่ปรากฏในการพูดภาษาไทยของเด็กกะเหรี่ยงโป มี 4 ชนิด คือ 1) หน่วยหลัก 2) หน่วยคุณศัพท์ 3) หน่วยจำนวน 4) หน่วยกำหนด องค์ประกอบของนามวลีที่ปรากฏมากที่สุด คือ หน่วยหลัก รองลงมา คือ หน่วยจำนวน โครงสร้างของหน่วยหลักมี 7 แบบ คือ (1) แบบคำนาม (2) แบบคำสรรพนาม (3) แบบคำนาม – คำเชื่อมนาม – คำนาม (4) แบบคำนาม – คำนาม (5) แบบคำสรรพนาม – คำเชื่อมนาม – คำสรรพนาม (6) แบบคำนาม – คำเชื่อมนาม – คำสรรพนาม (7) แบบคำนาม – คำสรรพนาม แบบโครงสร้างที่ปรากฏมากที่สุด คือ แบบคำนามคำเดียว รองลงมา คือ แบบคำสรรพนามคำเดียว โครงสร้างหน่วยคุณศัพท์ มี 1 แบบ คือ โครงสร้างแบบคำคุณศัพท์คำเดียว โครงสร้างหน่วยจำนวน มี 3 แบบ คือ (1) แบบคำจำนวนนับ – คำลักษณนาม (2) แบบคำลักษณนาม – คำลำดับที่ (3) แบบคำหน้าจำนวน – คำจำนวนนับ – คำลักษณนาม แบบโครงสร้างที่ปรากฏมากที่สุด คือ แบบคำลักษณนาม – คำลำดับที่ รองลงมา คือ แบบคำจำนวนนับ – คำลักษณนาม โครงสร้างหน่วยกำหนด มี 3 แบบ คือ (1) แบบคำบอกกำหนดเสียงตรีและเสียงจัตวาหรือคำไม่บอกกำหนด (2) แบบคำบอกกำหนดเสียงโท (3) แบบคำลักษณะนามกับคำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวาหรือคำไม่บอกกำหนด แบบโครงสร้างที่ปรากฏมากที่สุด คือ แบบคำบอกกำหนดเสียงโท

สร้อยญา เสวตมาลย์ (2525: 79 - 80) ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์โครงสร้างของปริมาณวลีในภาษาไทย” ได้ศึกษาลักษณะโครงสร้างปริมาณวลีในภาษาไทยตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์ปฏิวัติแปรรูป (Generative Transformational Framework) ที่โนม ชอมสกี (Noam Chomsky) โดยศึกษาในเรื่องของจำนวนองค์ประกอบของปริมาณวลี และลักษณะความสัมพันธ์ทางวากยสัมพันธ์ที่องค์ประกอบเหล่านั้นมีต่อกัน นอกจากนี้ยังศึกษาถึงข้อกำหนดที่เป็นเงื่อนไขการเกิดร่วมของรายคำแต่ละชนิดในปริมาณวลีเดียวกันด้วย

ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ปริมาณวลีในภาษาไทยแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ปริมาณวลีแสดงปริมาณ และปริมาณวลีแสดงอันดับ สำหรับปริมาณวลีแสดงอันดับนั้น แยกย่อยออกได้ 2 ชนิด คือ ปริมาณวลีแสดงอันดับที่บอกปริมาณได้ และปริมาณวลีแสดงอันดับที่บอกปริมาณไม่ได้ ตามลักษณะโครงสร้างผิว ปริมาณวลีในภาษาไทยจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ และองค์ประกอบขยาย 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบทั้งหมดนี้

ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ในรูปของกฎโครงสร้างจำนวน 4 โครงสร้าง คือ 1) นามวลี → นาม (ปริมาณวลี) (คำขยาย) (คำบอกกำหนด)

2)

3) หน่วยแจ้งปริมาณรวม → (หน่วยแจ้งปริมาณ) หน่วยแจ้งปริมาณ (คำแจ้งเศษ)

4) หน่วยแจ้งปริมาณ → (คำแจ้งปริมาณ , คำแจ้งฐาน)

พัชนี โชติศักดิ์ (2515: 111-123) ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “โครงสร้างนามวลีในภาษาไทย” ได้ศึกษาโครงสร้างของนามวลีในภาษาไทยตามทฤษฎีปริวรรต เฉพาะ โครงสร้างลึกที่ประกอบด้วยหน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยกำหนด ประโยคลดฐานะ และหน่วยวลีกรรมตามลำดับ

ผลการวิจัยพบว่า นามวลี คือ ส่วนประกอบของประโยคที่ทำหน้าที่ได้เช่นเดียวกับคำนาม หน่วยโครงสร้างของนามวลี แบ่งได้ 2 ประเภท คือ 1) หน่วยหลัก คือ ได้แก่ (1) คำนามที่เป็นชื่อคน (2) คำนามที่เป็นชื่อสัตว์ (3) คำนามที่เป็นชื่อสิ่งมีชีวิต นับได้ (4) คำนามที่เป็นชื่อสิ่งไม่มีชีวิต นับไม่ได้ (5) ภาวนาม 2) หน่วยขยายหน่วยหลัก คือ (1) หน่วยจำนวน ได้แก่ คำจำนวน (2) คำขยายจำนวน ได้แก่ คำหน้าจำนวน และ คำหลังจำนวน (3) หน่วยกำหนด (4) ประโยคลดฐานะ (5) หน่วยกรรมวลี โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย มี 83 โครงสร้าง เช่น

1. หน่วยหลัก เช่น นาฬิกา
2. หน่วยหลัก + คำกริยากรรมย่อ เช่น นาฬิกา / ใหญ่
3. หน่วยหลัก + คำลักษณนาม + คำกริยากรรมย่อ เช่น นาฬิกา / เรือน ใหญ่
4. หน่วยหลัก + คำลักษณนาม + คำจำนวน เช่น นาฬิกา / เรือนหนึ่ง

5. หน่วยหลัก + คำจำนวน + คำลักษณนาม เช่น
นาฬิกา / สองเรือน
6. หน่วยหลัก + คำกำหนด เช่น
นาฬิกา / นี้
7. หน่วยหลัก + คำลักษณนาม + ประโยคลดฐานะ เช่น
นาฬิกา / เรือน ที่เพิ่งซื้อใหม่
8. หน่วยหลัก + ประโยคลดฐานะ เช่น
นาฬิกา / ที่เพิ่งซื้อใหม่
9. หน่วยหลัก + คำกริยากรรมย่อ + คำลักษณนาม + คำจำนวน เช่น
นาฬิกา / ใหญ่ / เรือน หนึ่ง
10. หน่วยหลัก + คำกริยากรรมย่อ เช่น
นาฬิกา / ใหญ่ / สอง เรือน

จากการตรวจเอกสารงานวิจัย พบว่างานวิจัยข้างต้นเป็นการศึกษาโครงสร้างนามวลีที่เป็น
ประโยคพูดทั่วไป ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติ โดยเลือกสาขาวิชาการ
ด้านเศรษฐศาสตร์ เนื่องจาก ในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ย่อมมีความเกี่ยวข้องกับเรื่อง
ของเศรษฐศาสตร์ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในสังคมหรือพฤติกรรมของมนุษย์ อีกทั้ง
เกี่ยวข้องกับความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติด้วย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและศึกษาการเปลี่ยนแปลงความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ใน ศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ไทย - อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546 โดยมีรายละเอียดของการวิจัยดังนี้

การศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเก็บข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและศึกษาการเปลี่ยนแปลงความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา บทความจากหนังสือและผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ การบัญญัติศัพท์ โครงสร้างนามวลี และความหมาย
2. รวบรวมคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ตามขอบเขตการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยทำการคัดเลือกศัพท์ โดยใช้แนวคิดจากพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ และหนังสือทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่
 - 1) เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดย จรูญ โกสีย์ไกรนิรมล และคณะ ปี พ.ศ. 2536
 - 2) พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดยวันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ และคณะ ปี พ.ศ. 2546
 - 3) สาระสำคัญของเศรษฐศาสตร์ โดย ดร.วิจิตวงศ์ ณ.ป้อมเพชร ปี พ.ศ. 2548
3. ศึกษาความหมาย โดยใช้พจนานุกรม ได้แก่
 - 1) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546
 - 2) พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดย วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ และคณะ ปี พ.ศ. 2546

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ มีวิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. เกณฑ์การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม วิจิตรน ภาณุพงศ์ (2524 : 85-86) มีโครงสร้างนามวลี 12 แบบ ได้แก่

- 1) หน่วยหลัก
- 2) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์
- 3) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน
- 4) หน่วยหลัก + หน่วยกำหนด
- 5) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน
- 6) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยคุณศัพท์
- 7) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกำหนด
- 8) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยกำหนด
- 9) หน่วยหลัก + หน่วยกำหนด + หน่วยจำนวน
- 10) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน + หน่วยกำหนด
- 11) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกำหนด + หน่วยจำนวน
- 12) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกำหนด

2. เกณฑ์การศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2526 : 40-45) ได้แยกประเภทความหมายออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1) ความหมายแคบเข้า คือ สิ่งที้นั้น ๆ อ้างถึงมีจำนวนหรือประเภท หรือปริมาณ น้อยลง
- 2) ความหมายกว้างออก คือ สิ่งที้นั้น ๆ อ้างถึงมีจำนวนหรือประเภท หรือปริมาณ เพิ่มขึ้นกว่าเดิม
- 3) ความหมายย้ายที่ คือ การออกเสียงของคำ ๆ หนึ่งยังคงเดิม แต่สิ่งที้นั้น ๆ อ้างถึงได้เปลี่ยนไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ศึกษาและพิจารณาวิเคราะห์ โดยใช้แนวทางการพิจารณาเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

1. การรวบรวมคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ จากหนังสือศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดยผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ แยกออกเป็นศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค และ ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค ตามคำนิยามศัพท์ และคัดเลือกเฉพาะที่เป็นนามวลีเท่านั้น ได้จำนวนประชากรทั้งสิ้น 759 คำ

2. การรวบรวมคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์ความหมาย ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ที่มีคำภาษาอังกฤษ ใน ศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ไทย – อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546 ตรงกับ คำภาษาอังกฤษ ใน พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดยวันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และคณะ ปี พ.ศ. 2546 โดยไม่คำนึงว่าคำภาษาไทยจะตรงกันหรือไม่ ได้จำนวนประชากรทั้งสิ้น 75 คำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเอกสารและเสนอผลการวิจัยค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ การบัญญัติศัพท์ โครงสร้างนามวลี และความหมาย

2. รวบรวมคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ใน ศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ไทย – อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546 โดยเลือกเฉพาะที่เป็นนามวลี

3. รวบรวมคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ที่มีคำภาษาอังกฤษตรงกันระหว่าง หนังสือศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ – ไทย ไทย – อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546 กับ คำภาษาอังกฤษ ใน พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดยวันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และคณะ ปี พ.ศ. 2546

4. แยกคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ออกเป็นศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค และมหภาค ตามคำนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้
5. นำคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่เข้าเกณฑ์โครงสร้างนามวลี ตามหลักเกณฑ์ของ วิจิตรนันทน์ ภาณุพงศ์ (2524: 85-86)
6. นำคำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่เข้าเกณฑ์ความหมาย ตามหลักเกณฑ์ของ วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2526: 40-45)
7. วิเคราะห์ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ โดยพิจารณาความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2546 กับ ความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดยวันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน และคณะ ปี พ.ศ. 2546
8. นำเสนอผลการวิจัย การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในรูปแบบตาราง โดยตารางประกอบด้วยดังนี้ 1. คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย) 2. คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ) และ 3. โครงสร้างนามวลี
9. หาค่าความถี่คิดเป็นค่าร้อยละ ในโครงสร้างนามวลีและความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์
10. นำเสนอการวิจัย การศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์
11. สรุปผลและอภิปรายผลและนำเสนอผลการวิจัยโดยการเปรียบเทียบแบบพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ โดยนำเสนอผลการศึกษาระยะข้อมูลในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. วิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ 2. ศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

นามวลี หมายถึง คำนามหรือคำสรรพนามที่ประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วยขยาย และทำหน้าที่เป็น ประธาน กรรม หรือส่วนขยายอื่นก็ได้

องค์ประกอบของนามวลี วิจินต์ ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) มีโครงสร้างนามวลี 12 แบบ ได้แก่

- 1) หน่วยหลัก
- 2) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์
- 3) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน
- 4) หน่วยหลัก + หน่วยกำหนด
- 5) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน
- 6) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยคุณศัพท์
- 7) หน่วยหลัก + หน่วยกำหนด + หน่วยคุณศัพท์
- 8) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยกำหนด
- 9) หน่วยหลัก + หน่วยกำหนด + หน่วยจำนวน
- 10) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน + หน่วยกำหนด
- 11) หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกำหนด + หน่วยจำนวน
- 12) หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกำหนด

จากผลการวิจัย ผู้วิจัย พบว่า มีโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

1. หน่วยหลัก
2. หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์
3. หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน

1. หน่วยหลัก คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วยคำ 2 ชนิด คือ คำนาม และคำเชื่อมนาม ได้ดังนี้

1.1 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) คำเดียว ได้ 33 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์	demand	คำนาม
2. สำมะโน	census	คำนาม
3. อุปทาน	supply	คำนาม

เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 30 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ธุรกรรม	transaction	คำนาม
2. ภูมิเศรษฐศาสตร์	geonomics	คำนาม
3. คหเศรษฐศาสตร์	home economics	คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
4. ดัชนี	index	คำนาม
5. ทรัพย์สิน	property	คำนาม
6. ดุล	balance	คำนาม
7. ธนาคาร	bank	คำนาม
8. พันธบัตร	bond	คำนาม
9. ทุน	capital	คำนาม
10. โภคภัณฑ์	commodity	คำนาม
11. มูลค่า	value	คำนาม
12. สหกรณ์	cooperative	คำนาม
13. ลิขสิทธิ์	copyright	คำนาม
14. ต้นทุน	cost	คำนาม
15. ธนบัตร	paper money, bank note	คำนาม
16. นายหน้า	broker	คำนาม
17. ข้อมูล	data	คำนาม
18. หุ้น	share	คำนาม
19. สิทธิบัตร	patent	คำนาม
20. บำเหน็จ	remuneration	คำนาม
21. เศรษฐมิติ	econometrics	คำนาม
22. เศรษฐทรัพย์	economic goods	คำนาม
23. เศรษฐชน	economic man	คำนาม
24. เศรษฐศาสตร์	economics	คำนาม
25. เศรษฐกิจ	economy	คำนาม
26. นวนเศรษฐศาสตร์	new economics	คำนาม
27. วัตถุดิบ	raw material	คำนาม
28. สินเชื่อ	credit	คำนาม
29. นักเศรษฐศาสตร์	economist	คำนาม
30. รายจ่าย	expenditure	คำนาม

1.2 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) ได้ 167 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 21 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ดัชนี / ราคา	price index	คำนาม + คำนาม
2. สำมะโน / การผลิต	census of production	คำนาม + คำนาม
3. เศรษฐศาสตร์ / ผู้บริโภค	consumer economics	คำนาม + คำนาม
4. เส้น / อุปสงค์	demand curve	คำนาม + คำนาม
5. ราคา / อุปสงค์	demand price	คำนาม + คำนาม
6. อุปสงค์ / ส่วนเกิน	excess demand	คำนาม + คำนาม
7. อุปทาน / ส่วนเกิน	excess supply	คำนาม + คำนาม
8. อุปสงค์ / ส่วนบุคคล	individual demand	คำนาม + คำนาม
9. วิธี / อุปนัย	inductive method	คำนาม + คำนาม
10. เศรษฐศาสตร์ / จุลภาค	microeconomics	คำนาม + คำนาม
11. ปริมาณ / อุปสงค์	quantity demanded	คำนาม + คำนาม
12. ปริมาณ / อุปทาน	quantity supplied	คำนาม + คำนาม
13. อุปสงค์ / การเปลี่ยนแทน	replacement demand	คำนาม + คำนาม
14. ราคา / อุปทาน	supply price	คำนาม + คำนาม
15. อรรถ / ประโยชน์	utility	คำนาม + คำนาม
16. เครื่องอุปกรณ์ / การผลิต	auxiliary capital	คำนาม + คำนาม
17. การจัดสรร / ค่าใช้จ่าย	allocation of overheads	คำนาม + คำนาม
18. การจัดสรร / ทรัพยากร	allocation of resource	คำนาม + คำนาม
19. การขยาย / อุปสงค์	extension of demand	คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
20. การผลิต / ปฐมภูมิ	primary production	คำนาม + คำนาม
21. การประกันภัย / พืชผล	crop insurance	คำนาม + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 146 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ทฤษฎี / การออม	abstinence theory	คำนาม + คำนาม
2. เศรษฐศาสตร์ / มหภาค	aggregate economics :macroeconomics	คำนาม + คำนาม
3. เศรษฐศาสตร์ / การเกษตร	agricultural economics	คำนาม + คำนาม
4. แผน / การมัธยัสถ์	austerity plan	คำนาม + คำนาม
5. อัตรา / การว่างงาน	unemployment rate	คำนาม + คำนาม
6.ดุล / การชำระเงิน	balance of payments	คำนาม + คำนาม
7. ดุล / การค้า	balance of trade	คำนาม + คำนาม
8. ดุล / บัญชีเดินสะพัด	balance of current account	คำนาม + คำนาม
9. ปี / ฐาน	base period	คำนาม + คำนาม
10. ช่องว่าง / เงินฝืด	deflationary gap	คำนาม + คำนาม
11. เศรษฐศาสตร์ / พัฒนาการ	development economics	คำนาม + คำนาม
12. โครงสร้าง / ตลาด	market structure	คำนาม + คำนาม
13. ภูมิศาสตร์ / เศรษฐกิจ	economics geography	คำนาม + คำนาม
14. ประวัติศาสตร์ / เศรษฐกิจ	economics history	คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
15. นโยบาย / เศรษฐกิจ	economics policy	คำนาม + คำนาม
16. วัฏจักร / การค้า	trade cycle	คำนาม + คำนาม
17. สมาคม / การค้า	trade association	คำนาม + คำนาม
18. อัตรา / การค้า	terms of trade	คำนาม + คำนาม
19. นโยบาย / การคลัง	fiscal policy	คำนาม + คำนาม
20. ตลาด / ทองคำ	gold market	คำนาม + คำนาม
21. จุด / ทองคำ	gold point	คำนาม + คำนาม
22. พุณสำรอง / ทองคำ	gold reserve	คำนาม + คำนาม
23. มาตรฐาน / ทองคำ	gold standard	คำนาม + คำนาม
24. เลข / ดัชนี	index number	คำนาม + คำนาม
25. ภาวะ / เงินเฟ้อ	inflation	คำนาม + คำนาม
26. เศรษฐศาสตร์ / สถาบัน	institutional economics	คำนาม + คำนาม
27. แผน / เศรษฐกิจ	economics plan	คำนาม + คำนาม
28. นักเศรษฐศาสตร์ / สถาบัน	institutionalist	คำนาม + คำนาม
29. ภาระ / ภาษี	tax burden	คำนาม + คำนาม
30. ดัชนี / ตลาด	marketing index	คำนาม + คำนาม
31. รายได้ / ประชาชาติ	national income	คำนาม + คำนาม
32. ค่าจ้าง / สุทธิ	take-home pay	คำนาม + คำนาม
33. คณิต / เศรษฐศาสตร์	mathematical economics	คำนาม + คำนาม
34. เศรษฐกิจ / การเงิน	monetary economy	คำนาม + คำนาม
35. เศรษฐศาสตร์ / บรรทัดฐาน	normative national	คำนาม + คำนาม
36. ตลาด / หุ้น	stock market	คำนาม + คำนาม
37. เศรษฐศาสตร์ / สวัสดิการ	welfare economics	คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
38. บัญชี / เจ้าหนี้	accounts payable	คำนาม + คำนาม
39. บัญชี / ลูกหนี้	accounts receivable	คำนาม + คำนาม
40. ธุรกิจ / การธนาคาร	bank business	คำนาม + คำนาม
41. ระบบ / การธนาคาร	bank system	คำนาม + คำนาม
42. ค่าจ้าง / พื้นฐาน	basic wage	คำนาม + คำนาม
43. ตลาด / หมี	bear market	คำนาม + คำนาม
44. ใบตราส่ง / สินค้า	bill of lading	คำนาม + คำนาม
45. ธนาคาร / โลก	world bank	คำนาม + คำนาม
46. คลังสินค้า / ทัณฑ์บน	bonded warehouse	คำนาม + คำนาม
47. ตรา / สินค้า	brand name	คำนาม + คำนาม
48. มุลภัณฑ์ / กันชน	buffer stock	คำนาม + คำนาม
49. ตลาด / กระทั่ง	bull market	คำนาม + คำนาม
50. วัฏจักร / ธุรกิจ	business cycle	คำนาม + คำนาม
51. คลัง / สินค้า	warehouse	คำนาม + คำนาม
52. คน / งาน	labourer	คำนาม + คำนาม
53. นักเศรษฐศาสตร์ / ธุรกิจ	business economist	คำนาม + คำนาม
54. เศรษฐศาสตร์ / ธุรกิจ	business economics	คำนาม + คำนาม
55. สินเชื่อ / ผู้ซื้อ	buyer credit	คำนาม + คำนาม
56. ตลาด / ทุน	capital market	คำนาม + คำนาม
57. ตลาด / กลาง	produce exchange	คำนาม + คำนาม
58. หอ / การค้า	chamber of commerce	คำนาม + คำนาม
59. ต้นทุน / สังคม	social cost	คำนาม + คำนาม
60. หลัก / ประกัน	collateral	คำนาม + คำนาม
61. ธนาคาร / พาณิชย	commercial bank	คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
62. ตราสาร / พาณิชย	commercial paper	คำนาม + คำนาม
63. สินเชื่อ / ผู้บริโภค	consumer credit	คำนาม + คำนาม
64. สินค้า / ผู้บริโภค	consumer goods	คำนาม + คำนาม
65. แรงงาน / ฝีมือ	skilled labour	คำนาม + คำนาม
66. กฎ / เศรษฐกิจ	economics law	คำนาม + คำนาม
67. สหภาพ / สุลกากร	customs union	คำนาม + คำนาม
68. ฐาน / ข้อมูล	data base	คำนาม + คำนาม
69. ภาษี / มรดก	death tax	คำนาม + คำนาม
70. ใบ / หุ้น	share certificate	คำนาม + คำนาม
71. สภาพ / การทำงาน	working condition	คำนาม + คำนาม
72. อัตรา / ส่วนลด	discount rate	คำนาม + คำนาม
73. ระบบ / เศรษฐกิจ	economics system	คำนาม + คำนาม
74. ทฤษฎี / เศรษฐศาสตร์	economics theory	คำนาม + คำนาม
75. หน่วย / เศรษฐกิจ	economics unit	คำนาม + คำนาม
76. สงคราม / เศรษฐกิจ	economics warfare	คำนาม + คำนาม
77. หุ้น / ทุน	capital stock	คำนาม + คำนาม
78. ภาษี / สรรพสามิต	excise tax	คำนาม + คำนาม
79. ปัจจัย / การผลิต	factors of production	คำนาม + คำนาม
80. บริษัท / เงินทุน	finance company	คำนาม + คำนาม
81. รัฐ / สวัสดิการ	welfare state	คำนาม + คำนาม
82. เขต / การค้าเสรี	free trade area	คำนาม + คำนาม
83. สมาคม / การค้าเสรี	free trade association	คำนาม + คำนาม
84. เศรษฐกิจ / หัตถกรรม	handicraft economy	คำนาม + คำนาม
85. อากร / ขนเข้า	import duty	คำนาม + คำนาม
86. โครงสร้าง / พื้นฐาน	infrastructure	คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
87. อัตรา / ดอกเบี้ย	interest rate	คำนาม + คำนาม
88. กำลัง / แรงงาน	labour force	คำนาม + คำนาม
89. ทฤษฎี / ค่าจ้าง	wage theory	คำนาม + คำนาม
90. ตัวแทน / ผู้ผลิต	manufacturer 's agent	คำนาม + คำนาม
91. ต้นทุน / การผลิต	cost of production	คำนาม + คำนาม
92. เงิน / ค่าจ้าง	wages	คำนาม + คำนาม
93. ราคา / ตลาด	market price	คำนาม + คำนาม
94. นโยบาย / การเงิน	monetary policy	คำนาม + คำนาม
95. ระบบ / การเงิน	monetary systems	คำนาม + คำนาม
96. ตลาด / เงิน	money market	คำนาม + คำนาม
97. ปริมาณ / เงิน	money supply	คำนาม + คำนาม
98. กองทุน / บำนาญ	pension fund	คำนาม + คำนาม
99. อัตรา / ค่าจ้าง	wage rate	คำนาม + คำนาม
100. ท่า / ขาเข้า	port of entry	คำนาม + คำนาม
101. มูลค่า / ปัจจุบัน	present value	คำนาม + คำนาม
102. ข้อมูล / ปฐมภูมิ	primary data	คำนาม + คำนาม
103. ต้นทุน / เอกชน	private cost	คำนาม + คำนาม
104. ภาค / เอกชน	personal sector	คำนาม + คำนาม
105. วงจร / ผลิตภัณฑ์	product cycle	คำนาม + คำนาม
106. ระดับ / ความพอใจ	scale of preferences	คำนาม + คำนาม
107. บริษัท / มหาชน	public corporation	คำนาม + คำนาม
108. ภาค / รัฐ	public sector	คำนาม + คำนาม
109. อัตราส่วน / ทุนสำรอง	reserve ratio	คำนาม + คำนาม
110. ราคา / ต้นทุน	cost price	คำนาม + คำนาม
111. ระดับ / ราคา	price level	คำนาม + คำนาม
112. การพัฒนา / เศรษฐกิจ	economic development	คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
113. การวางแผน / เศรษฐกิจ	economic planning	คำนาม + คำนาม
114. ปฏิรูป / การเงิน	monetary reform	คำนาม + คำนาม
115. ตัวแทน / การผลิต	agents of production	คำนาม + คำนาม
116. การสละ / สินค้า	abandonment of cargo	คำนาม + คำนาม
117. การกีดกัน / สินค้า	barrier to trade	คำนาม + คำนาม
118. การค้ำ / ของเถื่อน	boot legging	คำนาม + คำนาม
119. การควบคุม / สินเชื่อ	credit control	คำนาม + คำนาม
120. การโอน / ตัวเงิน	delivery	คำนาม + คำนาม
121. การประกัน / เงินฝาก	deposit insurance	คำนาม + คำนาม
122. การแบ่ง / งาน	division of labour	คำนาม + คำนาม
123. การทุ่ม / ตลาด	dumping	คำนาม + คำนาม
124. การแสวงหา / ประโยชน์	exploitation	คำนาม + คำนาม
125. การป้องกัน / ความเสี่ยง	hedging	คำนาม + คำนาม
126. การปั่น / หุ่น	bubble	คำนาม + คำนาม
127. การพัฒนา / ตลาด	market develop	คำนาม + คำนาม
128. การพยุง / ราคา	price support	คำนาม + คำนาม
129. การควบคุม / ค่าเช่า	rent control	คำนาม + คำนาม
130. การวิเคราะห์ / สถานการณ์	situational analysis	คำนาม + คำนาม
131. การรักษา / เสถียรภาพ	stabilization	คำนาม + คำนาม
132. การครอบงำ / กิจการ	takeover	คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
133. การเลี่ยง / ภาษี	tax avoidance	คำนาม + คำนาม
134. การหนี / ภาษี	tax evasion	คำนาม + คำนาม
135. การป้องกัน / ภาษี	tax shelter	คำนาม + คำนาม
136. การส่งเสริม การค้า	trade promotion	คำนาม + คำนาม
137. การกำหนด / มูลค่า	valuation	คำนาม + คำนาม
138. การตรึง / ค่าจ้าง	pay freeze	คำนาม + คำนาม
139. การขาด /ดุลการค้า	trade deficit	คำนาม + คำนาม
140. การเกิน /ดุลการค้า	trade surplus	คำนาม + คำนาม
141. ผู้ทอด / ตลาด	auctioneer	คำนาม + คำนาม
142. เศรษฐศาสตร์ / แรงงาน	labour economics	คำนาม + คำนาม
143. การพยากรณ์ / เศรษฐกิจ	economic forecasting	คำนาม + คำนาม
144. การหนี / ภาษี	tax evasion	คำนาม + คำนาม
145. การสร้างเสริม / การค้า	trade creation	คำนาม + คำนาม
146. ผลิตภัณฑ์ / ประชาชาติ	national product	คำนาม + คำนาม

1.3 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม) ได้ 39
วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุดภาค ได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เศรษฐศาสตร์ / ด้าน / อุปทาน	supply – side economics	คำนาม + คำนาม + คำนาม
2. เส้น / อุปสงค์ / ตลาด	market demand curve	คำนาม + คำนาม + คำนาม
3. นโยบาย / ด้าน / อุปทาน	supply – side policy	คำนาม + คำนาม + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 36 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ดุล / บัญชี / ทุน	balance on capital account	คำนาม + คำนาม + คำนาม
2. ทฤษฎี / บท / ไยแมงมุม	cobweb theorem	คำนาม + คำนาม + คำนาม
3. ดัชนี / ราคา / ผู้บริโภค	consumer price index	คำนาม + คำนาม + คำนาม
4. คตินิยม / เศรษฐศาสตร์ / สถาบัน	institutionalism	คำนาม + คำนาม + คำนาม
5. ทฤษฎี / มูลค่า / แรงงาน	labour theory of value	คำนาม + คำนาม + คำนาม
6. ดัชนี / การพัฒนา / ตลาด	market development index	คำนาม + คำนาม + คำนาม
7. ทฤษฎี / ปริมาณ / เงิน	quantity theory of money	คำนาม + คำนาม + คำนาม
8. ตลาด / หลัก / ทรัพย์สิน	securities market	คำนาม + คำนาม + คำนาม
9. เศรษฐศาสตร์ / ชุมชน / เมือง	urban economics	คำนาม + คำนาม + คำนาม
10. อัตรา / ค่าจ้าง / พื้นฐาน	base pay rate	คำนาม + คำนาม + คำนาม
11. ชน / ชั้น / กลาง	bourgeoisie	คำนาม + คำนาม + คำนาม
12. ค่า / บำเหน็จ / นายหน้า	brokerage	คำนาม + คำนาม + คำนาม
13. ทฤษฎี / วัฏจักร / ธุรกิจ	business cycle theory	คำนาม + คำนาม + คำนาม
14. สินค้า / ประเภท / ทุน	capital goods	คำนาม + คำนาม + คำนาม
15. ร้านค้า / แบบ / ลูกโซ่	chain stores	คำนาม + คำนาม + คำนาม
16. ตลาด / กลาง / โภคภัณฑ์	commodity market	คำนาม + คำนาม + คำนาม
17. ระบบ / บัญชี / สังคม	social accounting	คำนาม + คำนาม + คำนาม
18. ใบ / ประทวน / สินค้า	dock warrant	คำนาม + คำนาม + คำนาม
19. รายงาน / ภาวะ / ตลาด	market report	คำนาม + คำนาม + คำนาม
20. จุด / ภัย / พิบัติ	peril point	คำนาม + คำนาม + คำนาม
21. ทฤษฎี / กองทุน / ค่าจ้าง	wage fund theory	คำนาม + คำนาม + คำนาม
22. ผู้นำ / ด้าน / ราคา	price leader	คำนาม + คำนาม + คำนาม
23. สินค้า / ชั้น / ปฐม	primary goods	คำนาม + คำนาม + คำนาม
24. การปรับ / โครงสร้าง / ทุน	recapitalization	คำนาม + คำนาม + คำนาม
25. การใช้ / สินค้า / ทุน	capital consumption	คำนาม + คำนาม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
26. อุปสงค์ / ภายใน / ประเทศ	domestic demand	คำนาม + คำนาม + คำนาม
27. การรับ / สภาพ / หนี้	acknowledgement of dept	คำนาม + คำนาม + คำนาม
28. การลด / เนื้อโลหะ / เงินตรา	debasement of coinage	คำนาม + คำนาม + คำนาม
29. การแปลง / สภาพ / หนี้	dept conversion	คำนาม + คำนาม + คำนาม
30. การเพิ่ม / ค่า / เงินตรา	revaluation of currency	คำนาม + คำนาม + คำนาม
31. การยับยั้ง / การขึ้น / ค่าจ้าง	wage restraint	คำนาม + คำนาม + คำนาม
32. การควบคุม / การ ปริวรรต / เงินตรา	exchange control	คำนาม + คำนาม + คำนาม
33. การเปลี่ยน / วิธี / การค้า	trade diversion	คำนาม + คำนาม + คำนาม
34. การกระตุ้น / ภาวะ / เศรษฐกิจ	reflation	คำนาม + คำนาม + คำนาม
35. การคืน / อากร / สุลกากร	customs duty drawback	คำนาม + คำนาม + คำนาม
36. อรรถประโยชน์ / เกี่ยวกับ / สถานที่	place utility	คำนาม + คำนาม + คำนาม

1.4 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 69 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 5 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผล / ทาง / การทดแทน	substitution effect	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
2. อุปสงค์ / ของ / ตลาด	market demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
3. ความยืดหยุ่น / ของ / อุปสงค์	elasticity of demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
4. ความยืดหยุ่น / ของ / อุปทาน	elasticity of supply	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
5. ความยืดหยุ่น / ณ / จุดหนึ่ง	point elasticity	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 64 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. กฎ / ว่าด้วย / อุปสงค์	law of demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
2. สัมประสิทธิ์ / ของ / ตัวแปร	regression coefficient	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
3. เศรษฐกิจ / นอก / ระบบ	underground economy	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
4. เงื่อนไข / เพื่อ / เสถียรภาพ	stability conditions	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
5. เงินสำรอง / ของ / ธนาคาร	bank reserve	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
6. ส่วนเกิน / ของ / ผู้บริโภค	consumer' surplus	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
7. ผล / ของ / การเอาอย่าง	demonstration effect	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
8. ผลได้ / ของ / เงินปันผล	dividend yield	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
9. อุตสาหกรรม / ใน / ครัวเรือน	cottage industry	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
10. ธนาคาร / เพื่อ / การส่งออก และนำเข้า	export – import bank	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
11. ค่าใช้จ่าย / ใน / การผลิต	manufacturing expense	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
12. เป้าหมาย / ทาง / เศรษฐกิจ	economic goal	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
13. สถาบัน / ทาง / เศรษฐกิจ	economic institution	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
14. จักรวรรดินิยม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic imperialism	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
15. บูรณการ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic integration	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
16. เสรีนิยม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic liberalism	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
17. อายุ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic life	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
18. ชาตินิยม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic nationalism	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
19. ทรัพยากร / ทาง / เศรษฐกิจ	economic resource	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
20. อธิปไตย / ทาง / เศรษฐกิจ	economic sovereignty	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
21. สถิติ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic statistics	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
22. ตัวกลาง / ทาง / การเงิน	financial intermediary	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
23. เศรษฐศาสตร์ / ทาง / ทฤษฎี	positive economics	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
24. ประชาธิปไตย / ทาง / เศรษฐกิจ	economic democracy	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
25. ประสิทธิภาพ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic efficiency	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
26. จริยธรรม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic ethics	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
27. เสรีภาพ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic freedom	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
28. ศีลธรรม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic morality	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
29. ธุรกรรม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic transactions	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
30. แนวโน้ม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic trend	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
31. สวัสดิการ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic welfare	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
32. ของ / ส่วน / เอกชน	private goods	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
33. ความเสมอภาค / ทาง / เศรษฐกิจ	economic equality	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
34. ค่าใช้จ่าย / ใน / การ ดำเนินงาน	operating expense	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
35. สินเชื่อ / เพื่อ / การส่งออก	export credit	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
36. ส่วนเกิน / ของ / ผู้ผลิต	producer's surplus	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
37. ความคล่อง / ของ / ตลาด		คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
38. การถดถอย / ใน / ตัวเอง	autoregression	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
39. ความโน้มเอียง / ใน / การ บริโภค	propensity to consume	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
40. ความโน้มเอียง / ใน / การ กักตุน	propensity to hoard	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
41. ความโน้มเอียง / ใน / การ ลงทุน	propensity to invest	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
42. ความโน้มเอียง / ใน / การ ออม	propensity to save	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
43. ความสามารถ / ใน / การ แปลงค่า	convertibility	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
44. ความคล่องตัว / ของ / ตลาด	marketability	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
45. การผูกขาด / โดย / ผู้ซื้อ	monopsony	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
46. ความขัดแย้ง / ใน / การ ประหยัด	paradox of thrift	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
47. ความขัดแย้ง / ใน / มูลค่า	paradox of value	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
48. ความขาดแคลน / กับ / การ เลือก	scarcity and choice	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
49. กิจกรรม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic activity	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
50. ต้นทุน / ทาง / เศรษฐศาสตร์	economic costs	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
51. วิกฤตการณ์ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic crisis	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
52. นัยนิยม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic determinism	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
53. ความกลมเกลียว / ทาง / เศรษฐกิจ	economic harmony	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
54. การตัดสินใจ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic decision	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
55. การขยายตัว / ทาง / เศรษฐกิจ	economic expansion	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
56. ความเติบโต / ทาง / เศรษฐกิจ	economic growth	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
57. การวัดผล / ทาง / เศรษฐกิจ	economic measurement	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
58. การระดม / ทาง / เศรษฐกิจ	economic mobilization	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
59. ความพอเพียง / ทาง / เศรษฐกิจ	economic self – reliance	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
60. ความคิดเห็น / ทาง / เศรษฐกิจ	economic thought	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
61. การวิเคราะห์ / ทาง / จิตวิทยา	psychographics	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
62. ความเป็นใหญ่ / ของ / ผู้บริโภค	consumer sovereignty	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
63. เศรษฐกิจ / ใต้ / ดิน	underground economy	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
64. เศรษฐศาสตร์ / ระหว่าง / ประเทศ	international economics	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.5 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ความยืดหยุ่น / ของ / อุปสงค์ / ณ / จุดหนึ่ง	point elasticity of demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 2 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สมาคม / เพื่อ / การพัฒนา / ระหว่าง / ประเทศ	International Development Association	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
2. ธนาคาร / เพื่อ / การชำระ เงิน / ระหว่าง / ประเทศ	Bank for International Settlem ents	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.6 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การประหยัด / โดย / การขยาย / ขอบข่าย / การผลิต	economies of scope	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เงินเพื่อ / เนื่องจาก / การเปลี่ยนแปลง / โครงสร้าง / เศรษฐกิจ	structural inflation	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม

1.7 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก [คำนำหน้า(การ , ความ)] ได้ 4 วลี ดังนี้ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การ / อนุญาโตตุลาการ	arbitration	คำนำหน้า + คำนาม
2. การ / ขายทอดตลาด	auction	คำนำหน้า + คำนาม
3. การ / เช่าซื้อ	hire purchase	คำนำหน้า + คำนาม
4. การ / เกณฑ์	levy	คำนำหน้า + คำนาม

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ข้างต้น จะเห็นว่า หน่วยหลักเป็นคำนาม ซึ่งคำนามที่พบ คือ อากาณนาม กล่าวคือ ตามทฤษฎีของ พระยาอุปกิตติปลสาร

ค่านำหน้า คือ การ , ความ เมื่อนำมาประกอบกับค่านาม ก็คือ ค่านาม ซึ่งในที่นี้โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ มีค่านามเพียงคำเดียวหรือ หน่วยหลักเป็นค่านามคำเดียว

1.8 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (ค่านาม + คำเชื่อม + ค่านาม+ ค่านาม) ได้ 6 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1.อรรถประโยชน์ / ใน / การ เป็น / เจ้าของ	ownership utility	ค่านาม + คำเชื่อม + ค่านาม + ค่านาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 5 วลี คือ

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. กำไร / จาก / การผลิต / เงินตรา	seigniorage	ค่านาม + คำเชื่อม + ค่านาม + ค่านาม
2. ช่องว่าง / ใน / ภาวะ / เงิน เพื่อ	inflationary gap	ค่านาม + คำเชื่อม + ค่านาม + ค่านาม
3. การบัญชี / ใน / ภาวะ / เงินเพื่อ	inflation accounting	ค่านาม + คำเชื่อม + ค่านาม + ค่านาม
4. ค่าใช้จ่าย / ใน / การก่อตั้ง / กิจกรรม	organization cost	ค่านาม + คำเชื่อม + ค่านาม + ค่านาม
5. การว่างงาน / ใน / ช่วง / การเปลี่ยนแปลง	transitional unemployment	ค่านาม + คำเชื่อม + ค่านาม + ค่านาม

1.9 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (ค่านาม + ค่านาม + ค่านาม + ค่านาม) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา/การเข้าสู่ / กำลัง / แรงงาน	activity rate	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม
2. กฎ / เหล็ก / ค่าจ้าง / แรงงาน	iron law of wages	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม

1.10 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม +
คำนาม) ได้ 13 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผล / กำไร / ทาง / เศรษฐกิจ	economic profit	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
2. ดัชนี / การผลิต / ทาง / อุตสาหกรรม	Index of Industrial Production	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
3. ค่าใช้จ่าย / พื้นฐาน / ทาง / สังคม	social overhead capital	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
4. การซื้อขาย / หลักทรัพย์ / โดย / ธนาคารกลาง	open market operation	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
5. ค่า / ภาระ / ฝ่าย / ทุน	capital charges	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
6. ภาษี / กำไร / ส่วน / ทุน	capital gains tax	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
7. การปลดปล่อย / ภาระ / ทาง / การค้า	trade liberalization	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
8. กองทุน / การเงิน / ระหว่าง / ประเทศ	International Monetary Fund	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
9. บริษัท / การเงิน / ระหว่าง / ประเทศ	International Finance Corporation	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
10. องค์การ / แรงงาน / ระหว่าง / ประเทศ	International Labour Organization	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
11. ทุนสำรอง / เงินตรา / ระหว่าง / ประเทศ	international reserve	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
12. การหัก / บัญชี / ระหว่าง / ธนาคาร	bank clearing	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
13. อัตรา / ความเติบโต / ทางเศรษฐกิจ	economic growth rate	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.11 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ลำดับ / ชั้น / การเติบโต / ทาง / เศรษฐกิจ	stages of economic growth	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
2. ความเกี่ยวพัน / ระหว่าง / รายได้ / กับ / เงินออม	savings function	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
3. การวิเคราะห์ / ปัจจัย / การผลิต / กับ / ผลผลิต	input – output analysis	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.12 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / ดอกเบี้ย / ระหว่าง / ธนาคาร / ณ / ตลาด ลอนดอน	London Inter Bank Offered Rate	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
2. อัตราส่วน / หนี้สิน / ต่อ / ทุน / ของ / ผู้ถือหุ้น	debt to equity ratio	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.13 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1.ดัชนี / ความสามารถ / ใน / การทำ / ค่าไร	profitability index	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม

โครงสร้างนามวลีหน่วยหลัก คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วยคำ 2 ชนิด คือ คำนาม และคำเชื่อมนาม ได้ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า โครงสร้างนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก ได้ 13 แบบ และมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

- 1) คำนาม
- 2) คำนาม + คำนาม
- 3) คำนาม + คำนาม + คำนาม
- 4) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 5) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 6) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม
- 7) คำนำหน้า (การ , ความ) + คำนาม
- 8) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม
- 9) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม
- 10) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 11) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 12) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 13) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม
- 14) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ จะเห็นได้ว่า โครงสร้างนามวลีในหน่วยหลัก จะเป็นคำนาม และมีส่วนขยายเป็นคำนาม โดยจะมีคำเชื่อมประกอบ ซึ่งคำเชื่อมที่พบ จะเป็นคำบุพบท และคำสันธาน โดยในโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ทั้งจุลภาคและมหภาค อาจมีคำเชื่อมประกอบหรืออาจจะไม่มีก็ได้

2. หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วยคำ 3 ชนิด คือ คำนาม คำเชื่อมและคำคุณศัพท์ ได้ดังนี้

2.1 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 43 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 7 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ราคา / สัมบูรณ์	absolute price	คำนาม + คำคุณศัพท์
2. อุปสงค์ / ต่อเนื่อง	derived demand	คำนาม + คำคุณศัพท์
3. อุปสงค์ / ตรง	direct demand	คำนาม + คำคุณศัพท์
4. ตัวแปร / อิสระ	independent variable	คำนาม + คำคุณศัพท์
5. ราคา / สัมพันธ์	relative price	คำนาม + คำคุณศัพท์
6. อุปสงค์ / ซ้ำ	repeat demand	คำนาม + คำคุณศัพท์
7. ความได้เปรียบ / สัมบูรณ์	absolute advantage	คำนาม + คำคุณศัพท์

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 36 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เศรษฐศาสตร์ / ประยุกต์	applied economic	คำนาม + คำคุณศัพท์
2. งบประมาณ / สมดุล	balanced budget	คำนาม + คำคุณศัพท์
3. เงิน / มีด	black money	คำนาม + คำคุณศัพท์
4. เศรษฐศาสตร์ / พลวัต	dynamic economics	คำนาม + คำคุณศัพท์

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
5. ทรัพย์สิน / เสรี	free goods	คำนาม + คำคุณศัพท์
6. เงินเฟ้อ / รุนแรง	galloping inflation	คำนาม + คำคุณศัพท์
7. เศรษฐศาสตร์ / บริสุทธิ์	pure economics	คำนาม + คำคุณศัพท์
8. เงินได้ / แท้จริง	real earnings	คำนาม + คำคุณศัพท์
9. ตลาด / คล่อง	active market	คำนาม + คำคุณศัพท์
10. ตลาด / รอง	secondary market	คำนาม + คำคุณศัพท์
11. ส่วน / ต่าง	margin	คำนาม + คำคุณศัพท์
12. ตลาด / มืด	black market	คำนาม + คำคุณศัพท์
13. หุ้น / สามัญ	common stock	คำนาม + คำคุณศัพท์
14. สินค้า / คงทน	durable goods	คำนาม + คำคุณศัพท์
15. ราคา / สมดุล	equilibrium price	คำนาม + คำคุณศัพท์
16. ต้นทุน / คงที่	fixed cost	คำนาม + คำคุณศัพท์
17. อุตสาหกรรม / แรกเกิด	infant industry	คำนาม + คำคุณศัพท์
18. สินค้า / คงเหลือ	inventory	คำนาม + คำคุณศัพท์
19. สภาพ / คล่อง	liquidity	คำนาม + คำคุณศัพท์
20. สินค้า / ปกติ	normal goods	คำนาม + คำคุณศัพท์
21. หน่วย / ย่อย	odd lot	คำนาม + คำคุณศัพท์
22. ตลาด / แรก	primary market	คำนาม + คำคุณศัพท์
23. เงิน / ต้น	principal	คำนาม + คำคุณศัพท์
24. ตัวแปร / แทน	proxy variable	คำนาม + คำคุณศัพท์
25. ค่าเช่า / เสมือน	quasi rent	คำนาม + คำคุณศัพท์
26. ทุน / แท้จริง	real capital	คำนาม + คำคุณศัพท์
27. ค่าจ้าง / อย่างต่ำ	reservation wage	คำนาม + คำคุณศัพท์
28. สินทรัพย์ / สำรอง	reserve assets	คำนาม + คำคุณศัพท์
29. กองทุน / สำรอง	reserve fund	คำนาม + คำคุณศัพท์
30. ระยะ / สั้น	short term	คำนาม + คำคุณศัพท์
31. ภาวะ / ตกต่ำ	slump	คำนาม + คำคุณศัพท์
32. ผู้ใช้ / สุดท้าย	end user	คำนาม + คำคุณศัพท์

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
33. ส่วน / เกิน	surplus	คำนาม + คำคุณศัพท์
34. เงินฝาก / ประจำ	time deposit	คำนาม + คำคุณศัพท์
35. วัฏจักร / เลวร้าย	vicious cycles	คำนาม + คำคุณศัพท์
36. การถดถอย / พหุคูณ	multiple regression	คำนาม + คำคุณศัพท์

2.2 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 6 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 2 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / ที่ / ยืดหยุ่น	elastic demand	คำนาม+ คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
2. อุปทาน / ที่ / ยืดหยุ่น	elastic supply	คำนาม+ คำเชื่อม + คำคุณศัพท์

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 4 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. รายได้ / ที่ / แท้จริง	real income	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
2. อัตรา / ที่ / แท้จริง	effective rate	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
3. แรงงาน / ที่ / ยากจน	pauper labour	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
4. ค่าจ้าง / ที่ / แท้จริง	real wage	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์

2.3 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 24 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 7 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สมมติฐาน / รายได้ / สัมบูรณ์	absolute income hypothesis	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
2. ปริมาณ / ผลผลิต / เท่ากัน	isoquant	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
3. ต้นทุน / หน่วย / สุดท้าย	marginal cost	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
4. ผลผลิต / หน่วย / ท้ายสุด	marginal product	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
5. อรรถประโยชน์ / หน่วย / ท้ายสุด	marginal utility	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
6. ค่าจ้าง / ขั้น / ต่ำ	minimum wage	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
7. อุปสงค์ / ขั้น / ต้น	primary demand	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 17 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ภาวะ / เศรษฐกิจ / สมดุล	balanced economy	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
2. ระบบ / เศรษฐกิจ / เสรี	free economy	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
3. ระบบ / วิสาหกิจ / เสรี	free enterprise	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
4. เงินตรา / สกุล / แข็ง	hard currency	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
5. สมมติฐาน / รายได้ / สัมพัทธ์	relative income hypothesis	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
6. แนวโน้ม / ระยะ / ยาว	secular trend	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
7. หุ้น / ขั้น / ดี	blue chip stock	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
8. ภาวะ / ตลาด / กว้าง	broad market	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
9. ภาษี / กำไร / เกินควร	excess – profits tax	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
10. ราคา / ขั้น / ต่ำ	floor price	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
11. ตลาด / ภาย / หน้า	futures market	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
12. มูลค่า / สินทรัพย์ / สุทธิ	net asset value	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
13. ผู้ค้า / หน่วย / ย่อย	odd – lot dealer	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
14. เงินฝาก / ชั้น / ต้น	primary deposit	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
15. ผู้ลงทุน / ราย / ย่อย	retail investor	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
16. เงินตรา / สกุล / อ่อน	soft currency	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
17. การค้า / แบบ / พหุภาคี	multilateral trade	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์

2.4 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) ได้ 6 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / ไม่ / ยืดหยุ่น	inelastic demand	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
2. อุปทาน / ไม่ / ยืดหยุ่น	inelastic supply	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
3. ต้นทุน / กึ่ง / คงที่	semi – fixed cost	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สินค้า / กึ่ง / สำเร็จรูป	intermediate goods	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
2. สินทรัพย์ / สำรอง / เฉพาะกิจ	restricted assets	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
3. เงินสด / สำรอง / เฉพาะกิจ	restricted cash	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์

2.5 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วย
คุณศัพท์(คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	องค์ประกอบของนามวลี
1.อุปสงค์ / ที่ / มาก / เกินไป	overfull demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์

2.6 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม) +
หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 8 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ภาวะ / ความเติบโต / อย่าง / สมดุล	balanced growth equilibrium	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
2. อัตรา / ภาษี / หน่วย / ท้ายสุด	marginal rate of tax	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
3. ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / ใหม่	new economy	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
4. การกำหนด / ราคา / ขึ้น / ต่ำ	price floor	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
5. การวิเคราะห์ / แนวโน้ม / แบบ / ธรรมดา	simple trend analysis	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
6. การใช้ / เงิน / อย่าง / ฉลาด	smart money	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
7. อัตรา / การทดแทน / หน่วย / ท้ายสุด	marginal rate of substitution	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
8. อัตรา / การแปลงรูป / หน่วย / ท้ายสุด	marginal rate of transformagion	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์

2.7 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. รายได้ / ประชาชาติ / ที่ / แท้จริง	real national income	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
2. มูลค่า / เงิน / ที่ / แท้จริง	real value of money	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
3. ปริมาณ / เงิน / ที่ / แท้จริง	real money supply	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์

2.8 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ระบบ / การแข่งขัน / ใน / อุตสาหกรรม / ขนาด / ย่อม	atomistic economy	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์

2.9 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / ตลาด / ที่ / แท้จริง	pure market	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์

2.10 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สภาพ / คล่อง / ลำดับ / รอง	secondary liquidity	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำคุณศัพท์

2.11 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำนาม) ได้ 4 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ต้นทุน / คงที่ / มาตรฐาน	standard fixed overhead cost	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ยอด / เกิน / คู่	active balance	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
2. ยอด / เกิน / คู่การค้า	active trade balance	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
3. เงิน / ราย / ปี	annuity	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม

2.12 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์(คำคุณศัพท์ + คำนาม) ได้ 4 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ตัวคูณ / การค้า / ต่าง / ประเทศ	foreign trade multiplier	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
2. บัญชี / เงิน / สำรอง / ดุลการชำระเงิน	reserve accounts for balance of payment	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
3. การใช้ / ทรัพยากร / ต่ำ กว่า / ระดับ	underemployment	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
4. ทฤษฎี / การบริโภค / ต่ำ กว่า / ระดับ	under consumption theory	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์ + คำนาม

2.13 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วย
คุณศัพท์(คำคุณศัพท์ + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การลงทุน / จาก / ต่าง / ประเทศ	foreign investment	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำนาม

2.14 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม +
หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผล / มูลค่า / ที่ / แท้จริง / ของ / ทรัพย์สิน	real balance effect	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม

โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจ
ประกอบด้วยคำ 2 ชนิด คือ คำนาม คำเชื่อมและคำคุณศัพท์ ได้ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า โครงสร้างนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ ได้ 14 แบบ และมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

- 1) คำนาม + คำคุณศัพท์
- 2) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
- 3) คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 4) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
- 5) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
- 6) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 7) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
- 8) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 9) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
- 10) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 11) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
- 12) คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
- 13) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำนาม
- 14) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ จะเห็นว่า องค์ประกอบของนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก คือ คำนาม ส่วนขยาย คือ คำคุณศัพท์และอาจมีคำนามเป็นส่วนขยายด้วยก็ได้ ซึ่งอาจมีคำเชื่อมมาประกอบหรืออาจไม่มีก็ได้

3. หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วยคำ 5 ชนิด คือ คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำหน้าจำนวน และคำหลังจำนวน แต่จะต้องมีคำลักษณนามอยู่ด้วยอย่างน้อย 1 คำ ได้ดังนี้

3.1 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยจำนวน (คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1.เศรษฐกิจ / สอง / ลักษณะ	dual economy	คำนาม + คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม

3.2 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยจำนวน
(คำลักษณนาม + คำลำดับที่) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1.อุตสาหกรรม / ขึ้น / ที่สอง	secondary industry	คำนาม + คำลักษณนาม + คำ ลำดับที่

3.3 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) +
หน่วยจำนวน (คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การผูกขาด / โดย / ผู้ซื้อ / สอง / ราย	duopsony	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำ บอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม

3.4 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วย
จำนวน (คำบอกปริมาณ + คำลักษณนาม) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การผูกขาด / โดย / ผู้ซื้อ / น้อย / ราย	oligopsony	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกปริมาณ + คำลักษณนาม
2. การผูกขาด / โดย / ผู้ขาย / น้อย / ราย	oligopoly	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกปริมาณ + คำลักษณนาม

โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วยคำ 5 ชนิด คือ คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำหน้าจำนวน และคำหลังจำนวน แต่จะต้องมีคำลักษณนามอยู่ด้วยอย่างน้อย 1 คำ ได้ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า โครงสร้างนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน ได้ 4 โครงสร้าง และมีองค์ประกอบของนามวลี ดังนี้

- 1) คำนาม + คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม
- 2) คำนาม + คำลักษณนาม + คำลำดับที่
- 3) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม
- 4) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกปริมาณ + คำลักษณนาม

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ข้างต้น จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก คือ คำนาม ส่วนขยาย คือ หน่วยจำนวน ได้แก่ คำลักษณนาม คำลำดับที่ คำบอกจำนวนนับ และอาจมีคำเชื่อมมาประกอบหรืออาจไม่มีก็ได้ ซึ่งในการประกอบโครงสร้างนามวลีที่มีหน่วยจำนวนเป็นองค์ประกอบ จะต้องมีคำลักษณนามประกอบด้วยอย่างน้อย 1 คำ

ตั้งข้อสังเกต

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มีองค์ประกอบอื่นๆ อีก ซึ่งนำมาประกอบเข้าเป็นโครงสร้างนามวลี คือ หน่วยกริยา ได้ดังนี้

1. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา คือ องค์ประกอบของนามวลี อาจประกอบด้วยคำ 3 ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำเชื่อม ได้ดังนี้

1.1 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย **หน่วยหลัก** (คำนาม) + **หน่วยกริยา** (คำกริยา) ได้ 41 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 10 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐกิจ (ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / รวม	aggregate demand	คำนาม + คำกริยา
2. อุปทาน / รวม	aggregate supply	คำนาม + คำกริยา
3. อุปสงค์ / อ้อม	indirect demand	คำนาม + คำกริยา
4. การผลิต / ทางอ้อม	indirect production	คำนาม + คำกริยา
5. อุปสงค์ / ร่วม	joint demand	คำนาม + คำกริยา
6. อุปทาน / ร่วม	joint supply	คำนาม + คำกริยา
7. ต้นทุน / ผสม	mixe cgst	คำนาม + คำกริยา
8. ต้นทุน / เปลี่ยนแทน	replacement cost	คำนาม + คำกริยา
9. ต้นทุน / แปรผัน	variable cost	คำนาม + คำกริยา
10. ปัจจัย / แปรผัน	variable factor	คำนาม + คำกริยา

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 31 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐกิจ (ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. หลักการ / เร่ง	acceleration principle	คำนาม + คำกริยา
2. ดัชนี / รวม	aggregative index	คำนาม + คำกริยา
3. งบประมาณ / มัธยัสถ์	austerity budget	คำนาม + คำกริยา
4. เงินตรา / หมุนเวียน	currency in circulation	คำนาม + คำกริยา
5. เศรษฐศาสตร์ / พรรณนา	descriptive economics	คำนาม + คำกริยา
6. หุ้นกู้ / ลอยตัว	floating debenture	คำนาม + คำกริยา
7. อัตรา / ลอยตัว	floating rate	คำนาม + คำกริยา
8. เงินเฟ้อ / แฝง	hidden inflation	คำนาม + คำกริยา
9. กองทุน / รวม	mutual fund	คำนาม + คำกริยา
10. สมการ / ถดถอย	regression equation	คำนาม + คำกริยา
11. เงิน / ออม	savings	คำนาม + คำกริยา
12. ภาวะ / ชะงักงัน	stagnation	คำนาม + คำกริยา
13. ค่า / บริการ	activity charge	คำนาม + คำกริยา

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
14. เงินกู้/เพิ่มเติม	add – on – loan	คำนาม + คำกริยา
15. ใบ / แจ็ง	advice note	คำนาม + คำกริยา
16. ทุน / จดทะเบียน	authorized capitals	คำนาม + คำกริยา
17. ต้นทุน / เฉลี่ย	average cost	คำนาม + คำกริยา
18. อัตรา / เฉลี่ย	average rate	คำนาม + คำกริยา
19. รายรับ / เฉลี่ย	average revenue	คำนาม + คำกริยา
20. ค่าระวาง / ขนกลับ	back freight	คำนาม + คำกริยา
21. เงิน / อุดหนุน	grant	คำนาม + คำกริยา
22. งบ / ประมาณ	budget	คำนาม + คำกริยา
23. งบประมาณ / ลงทุน	capital budget	คำนาม + คำกริยา
24. ทุน / นิยม	capitalism	คำนาม + คำกริยา
25. เงิน / สมทบ	counterpart funds	คำนาม + คำกริยา
26. อากร / ตอบโต้	countervailing duty	คำนาม + คำกริยา
27. หุ้น / กู้	debenture	คำนาม + คำกริยา
28. ค่า / สูญสิ้น	depletion	คำนาม + คำกริยา
29. ระยะ / ตกต่ำ	downswing	คำนาม + คำกริยา
30. อัตรา / แลกเปลี่ยน	exchange rate	คำนาม + คำกริยา
31. ต้นทุน / ร่วม	joint cost	คำนาม + คำกริยา

1.2 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 28 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาคได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ราคา / อุปสงค์ / รวม	aggregate demand price	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
2. ราคา / อุปทาน / รวม	aggregate supply price	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
3. ต้นทุน / การผลิต / ทดแทน	reproduction cost	คำนาม + คำนาม + คำกริยา

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 25 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สัมประสิทธิ์ / ตัว / เร่ง	accelerator coefficient	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
2. ทฤษฎี / ตัว / เร่ง	accelerator theory	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
3. ภาวะ / เศรษฐกิจ / หดตัว	contraction	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
4. เศรษฐกิจ / แบบ / ควบคุม	controlled economy	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
5. ภาวะ / เศรษฐกิจ / ถดถอย	recession	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
6. ช่องว่าง / เศรษฐกิจ / ถดถอย	recessionary gap	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
7. ภาวะ / เศรษฐกิจ / ฟื้นตัว	recovery	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
8. ภาษี / อัตรา / ถดถอย	regressive tax	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
9. อัตราส่วน / เงิน / ออม	savings ratio	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
10. หุ้น / ทุน / จดทะเบียน	authorized capital shares	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
11. กลุ่ม / ธุรกิจ / สัมพันธ์	consortium	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
12. การแข่งขัน / อย่าง / เชือดเฉือน	cut – throat competition	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
13. ภาวะ / ตลาด / ตกต่ำ	depressed market	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
14. ภาวะ / เศรษฐกิจ / ตกต่ำ	depression	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
15. การเก็บ / ภาษี / ซ้อน	double taxation	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
16. เศรษฐกิจ / แบบ / พอเพียง	economic self – sufficiency	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
17. ผล / ประโยชน์ / เกื้อกูล	fringe benefit	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
18. เงินกู้ / แบบ / เข้มงวด	hard loan	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
19. การค้า / แบบ / ผสมผสาน	scrambled merchandising	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
20. เงินกู้ / แบบ / ผ่อนปรน	soft loan	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
21. การจ่าย / เงิน / ช่วยเหลือ	transfer payment	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
22. การคง / ราคา / ไว้	regression analysis	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
23. ภาษี / มูลค่า / เพิ่ม	status quo pricing	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
24. การวิเคราะห์ / สมการ / ถดถอย	value added tax	คำนาม + คำนาม + คำกริยา
25. สินทรัพย์ / สภาพ / คล่อง	liquid assets	คำนาม + คำนาม + คำกริยา

1.3 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 14 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ต้นทุน / ที่ / คาดหมาย	anticipated cost	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
2. กำไร / ที่ / คาดหมาย	anticipated profit	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
3. ต้นทุน / ที่ / หลีกเลีย้งได้	avoidable costs	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 11 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / ที่ / รอไว้	deferred demand	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
2. ค่าครองชีพ / ที่ / เพิ่มขึ้น	additional living expense	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
3. ราคา / ที่ / ตั้งไว้	administered price	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
4. เงินทุน / ที่ / ใช้	capital employed	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
5. ราคา / ที่ / ตรึงไว้	pegged price	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
6. ราคา / ที่ / กำหนด	quoted price	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
7. เงินตรา / ที่ / ขาดแคลน	scarce currency	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
8. การว่างงาน / โดย / สมัครใจ	voluntary unemployment	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
9. การเป็น / ที่ / ยอมรับ	acceptability	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
10. ส่วนเกิน / ที่ / ได้มา	acquired surplus	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา
11. การวิจัย / และ / พัฒนา	research and development	คำนาม + คำเชื่อม+ คำกริยา

1.4 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) ได้ 10 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ต้นทุน / แปรผัน / เฉลี่ย	average variable cost	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 9 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / แลกเปลี่ยน / ลอยตัว	floating exchange rate	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
2. เศรษฐศาสตร์ / เจริญ / สถิต	static economics	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
3. บริษัท / รับ / อนุญาต	authorized company	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
4. บัญชี / ผูก / อาศัย	attached account	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
5. อากร / เลือกลง / ปฏิบัติ	differential duty	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
6. ประเทศ / ด้อย / พัฒนา	less developed country	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
7. เงิน / ร่วม / ลงทุน	venture capital	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
8. การแข่งขัน / เจริญ / ผูกขาด	monopolistic competition	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
9. การร่วม / เจริญ / ต่อรอง	collective bargaining	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา

1.5 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) ได้ 4 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 4 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / ผสม	mixed economy	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำกริยา
2. ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / เปิด	open economy	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำกริยา
3. ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / วางแผน	planned economy	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำกริยา
4. ระบบ / การให้ / เช่าซื้อ / เพิ่ม	“add – to” system	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำกริยา

1.6 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / ผลตอบแทน / ที่ / ต้องการ	required rate of return	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การจำกัด / การส่งออก / โดย / สมัครใจ	voluntary export restraint	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา

1.7 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เส้น / อุปทาน / แรงงาน / ที่ / วงกลับ	backward bending supply	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา

1.8 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / รัฐ / ควบคุม	command economy	คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำกริยา

1.9 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เงินเพื่อ / เพราะ / อุปสงค์ / ดึง	demand – pull inflation	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา
2. มูลค่า / ที่ / ตรา / ไว้	face value	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา
3. ผล / จาก / การที่รายได้ / เปลี่ยนแปลง	income effect	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา

1.10 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การออม / โดย / ถูก / บังคับ	forced saving	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา

1.11 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การวิเคราะห์ / อุปสงค์ / เชิง / สถิติ	statistical demand analysis	คำนาม+ คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
2. ที่ / ฝากทรัพย์ / รับ / อนุญาต	authorized depository	คำนาม+ คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
3. ผู้สอบ / บัญชี / รับ / อนุญาต	certified accountant	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำกริยา

1.12 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การสร้าง / แบบ / จำลอง / เชิง / สถิติ	statistical modelling	คำนาม+ คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา

1.13 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การกำหนด / ราคา / โดย / ใช้ / ต้นทุน / เฉลี่ย	average cost pricing	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำกริยา

1.14 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ความโน้มเอียง / ใน / การบริโภค / โดย / เฉลี่ย	average propensity to consume	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
2. ความโน้มเอียง / ใน / การออม / โดย / เฉลี่ย	average propensity to save	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
3. ต้นทุน / ของ / สิ่ง / ที่ / ได้มา	acquisition cost	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา

1.15 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ปริมาณ / สั่ง / ซื้อ / ที่ / ประหยัด	economic order quantity	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา

1.16 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / แลกเปลี่ยน / ที่ / เปลี่ยนแปลง / ได้	flexible exchange rate	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา

1.17 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. พิกัด / อัตรา / ที่ / ให้ / เปลี่ยนแปลง / ได้	flexible tariff	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา

1.18 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / ดอกเบี้ย / ที่ / กำหนด / ไว้	nominal interest rate	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา
2. เส้น / การผลิต / ที่ / เป็น / ไปได้	production possibility curve	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา

1.19 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ภาษี / หัก / ณ.ที่ / จ่าย	withholding tax	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา
2. การห้าม / นำเข้า / หรือ / ส่งออก	embargo	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา

1.20 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) ได้ 45 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 5 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ส่วน / เบี่ยงเบน / มาตรฐาน	standard deviation	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
2. ค่า / คลาดเคลื่อน / มาตรฐาน	standard error	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
3. ต้นทุน / แปรผัน / มาตรฐาน	standard variable overhead cost	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
4. การผลิต / เป็น / รุ่น	bath production	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
5. การผลิต / เป็น / รุ่น	bath production	คำนาม + คำกริยา + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 39 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. กลไก / ปรับ / ดุลการค้า	adjustment mechanism	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
2. ยอด / ขาด / ดุลการค้า	adverse trade balance	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
3. ดุลการชำระเงิน / ขาด / ดุล	balance of payments deficit	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
4. มาตรการ / ต่อต้าน / เงินเฟ้อ	anti – inflation measures	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
5. ดุลการชำระเงิน / เกิน / ดุล	balance of payment surplus	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
6. สหกรณ์ / ออม / ทรัพย์	credit union	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
7. มาตรา / ปริวรรต / ทองคำ	gold exchange standard	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
8. สำนักเศรษฐศาสตร์ / เชิง / ประวัติศาสตร์	historical school	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
9. แนวโน้ม / เชิง / เส้น	linear trend	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
10. เงิน / ออม / ประเทศ	national savings	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
11. การวิเคราะห์ / เชิง / ปริมาณ	quantitative analysis	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
12. เศรษฐศาสตร์ / เชิง / ปริมาณ	quantitative economics	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
13. ปัจจัย / เชิง / ปริมาณ	quantitative factor	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
14. จุด / อิ่ม / ตัว	saturation point	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
15. สำนักงาน / รับทำ / โฆษณา	advertising agency	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
16. ไป / แจ้ง / การส่งมอบ	advice of delivery	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
17. กฎหมาย / ป้องกัน / การ ผูกขาด	antitrust law	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
18. ตัว / แลก / เงิน	bill of exchange	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
19. จุด / คู่ / ม / ทุน	break – even point	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
20. สำนัก / หัก / บัญชี	clearing house	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
21. ค่า / ครอง /ชีพ	cost of living	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
22. การเลิกใช้ / เป็น / เงินตรา	demonetization	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
23. ค่า / เสื่อม / ราคา	depreciation	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
24. เงิน / ปัน / ผล	dividend	คำนาม + คำกริยา + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
25. อำนาจ / เวนคืน / ทรัพย์สิน	eminent domain	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
26. ท่าเรือ / ปลอด / ภาษี	free port	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
27. สินค้า / ต่ำ / คุณภาพ	inferior goods	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
28. ส่วน / ครอง / ตลาด	market share	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
29. บริษัท / ข้าม / ชาติ	multinational company	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
30. ตั๋วสัญญา / ใช้ / เงิน	finance bill	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
31. เศรษฐกิจ / ปล้น / ธรรมชาติ	robber economy	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
32. นายหน้า / ค่า / หุ้น	share broker	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
33. เขต / ปลอด / ภาษี	free trade area	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
34. การเข้า / ปรับปรุง / กิจการ	unbundling	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
35. ผล / กระทบ / ภายนอก	spillover effect	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
36. ความสัมพันธ์ / เชิง / เส้น	linear function	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
37. การถดถอย / เชิง / เส้น	linear regression	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
38. แดน / ปลอด / ภาษี	tax haven	คำนาม + คำกริยา + คำนาม
39. ช่วง / ปลอด / ภาษี	tax holiday	คำนาม + คำกริยา + คำนาม

1.21 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 8 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ต้นทุน / เฉลี่ย / ต่อ / หน่วย	average unit cost	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 7 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. แบบ / จำลอง / ทาง / เศรษฐมิติ	econometric model	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
2. การหมุนเวียน / ขึ้น / ของ / เงินเพื่อ	inflationary spiral	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
3. วิธี / บังคับ / ทาง / เศรษฐกิจ	economic sanction	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
4. ผล / กระทบ / จาก / ราคา	price effect	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
5. ความยืดหยุ่น / ไขว้ / ของ / อุปสงค์	cross elasticity of demand	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
6. ความยืดหยุ่น / ไขว้ / ของ / อุปทาน	cross elasticity of supply	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
7. วิธี / บังคับ / ทาง / การค้า	trade sanctions	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม

1.22 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) ได้ 6 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / ที่ / มี / ประสิทธิภาพ	effective demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 5 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การลอยตัว / ที่ / มี / การแทรกแซง	dirty float	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม
2. เงินตรา / ที่ / มี / เสถียรภาพ	stable money	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม
3. ภาวะ / ที่ / มี / ผู้ซื้อ	buyers over	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม
4. การซื้อ / โดย / มี / มัดจำ	buying on margin	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม
5. การคาดหมาย / ที่ / มี / เหตุผล	rational expectation	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม

1.23 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) ได้ 7 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อรรถประโยชน์ / แบบ / จัด / ลำดับ	ordinal utility	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 6 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เศรษฐกิจ / แบบ / ฟึ่ง / ตนเอง	autarky	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม
2. เศรษฐกิจ / ระบบ / แลกเปลี่ยน / สิ่งของ	barter economy	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
3. การคำนวณ / ต้นทุน / เป็น / รุ่น	batch costing	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม
4. การวิเคราะห์ / จุด / คู่มี / ทุน	break – even analysis	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม
5. ค่าระวาง / ขนส่ง / ชำระ / ปลายทาง	freight forward	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม
6. อัตรา / ผล / ตอบแทน / ภายใน	internal rate of return	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม

1.24 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผล / กระทบ / จาก / ภาษี / อากร	incidence of taxation	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม
2. สิ่ง / จูงใจ / ใน / รูป / ค่าจ้าง	wage incentive	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม

1.25 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การประหยัด / เนื่องจาก / ขยาย / ขนาด / การผลิต	economies of scale	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม

1.26 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม) ได้ 4 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สิ่ง / บ่งชี้ / ภาวะ / เศรษฐกิจ	economic indicator	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม
2. เส้น / แบ่ง / ระดับ / ความยากจน	poverty line	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม
3. ใบ / แจ้ง / การส่ง / สินค้าออก	advice of dispatch	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม
4. ผู้สามารถ / รับ / ด้าน / ราคา	price taker	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม

1.27 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผล / ตอบแทน / เชิง / เศรษฐกิจ	economic rent	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม

1.28 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ระบบ / รวม / อำนาจ / ทาง / เศรษฐกิจ	collectivism	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.29 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การคลัง / เพื่อ / แก้ / ปัญหา / ทาง / เศรษฐกิจ	Functional Finance	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.30 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เงินเพื่อ / ที่ / เกิด / จาก / กำไร	profits – push inflation	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม

1.31 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ค่าใช้จ่าย / ใน / การผลิต / ที่ / คิด / เป็น / ต้นทุน	unabsorbed cost	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม

1.32 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ความรับผิดชอบ / รวม / ใน / ความเสียหาย / จาก / การดำเนินงาน	aggregate operations liability	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.33 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ดอกเบี้ย / ที่ / เรียก / จาก / ผู้ขาย / หุ้น	backwardation	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม

1.34 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผล / กระจาย / จาก / การเติบโต / ทาง / เศรษฐกิจ	backwash effects	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.35 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. หลักการ / จัด / ระบบ / ภาษี / อากร	acceleration principle	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม

1.36 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การรวม / กลุ่ม / เพื่อ / ครอบงำ / ตลาด	cartel	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม

1.37 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ข้อ / สมมติ / หน่วย / งาน / ทาง / เศรษฐกิจ	economic entity assumption	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

1.38 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ความเคลื่อนไหว / ขึ้น / ลง / ทาง / เศรษฐกิจ	economic fluctuations	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม

1.39 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์ (ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ราคา / ส่ง / ถึง / ระวาง / เรือ	free on board (fob)	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำนาม

1.40 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การแปรรูป / รัฐวิสาหกิจ / เป็น / องค์กร / เอกชน	privatization	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม

1.41 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เงินตรา / ที่ / ใช้ / เป็น / ทุนสำรอง	reserve currency	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม

1.42 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผล / ตอบแทน / จาก / การ ขยาย / ขนาด / การผลิต	returns to scale	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม

โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยกริยา คือ องค์ประกอบของนามวลี อาจประกอบด้วยคำ 3 ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำเชื่อม ได้ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า โครงสร้างนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก + หน่วยกริยา ได้ 42 โครงสร้าง และมีองค์ประกอบของนามวลี ดังนี้

- 1) คำนาม + คำกริยา
- 2) คำนาม + คำนาม + คำกริยา
- 3) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
- 4) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
- 5) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + กริยา
- 6) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
- 7) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
- 8) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำกริยา
- 9) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา
- 10) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา
- 11) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำกริยา
- 12) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา
- 13) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำกริยา
- 14) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา
- 15) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา
- 16) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา
- 17) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา
- 18) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา
- 19) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา
- 20) คำนาม + คำกริยา + คำนาม

- 21) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
- 22) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม
- 23) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม
- 24) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม
- 25) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม
- 26) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม
- 27) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม
- 28) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 29) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 30) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
- 31) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม
- 32) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 33) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม
- 34) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 35) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม
- 36) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม
- 37) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 38) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
- 39) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำนาม
- 40) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม
- 41) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม
- 42) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ข้างต้น จะเห็นว่า องค์ประกอบของนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก คือ คำนาม หน่วยขยาย คือ คำกริยา และอาจมีคำนามมาประกอบด้วยก็ได้ และอาจมีคำเชื่อมมาประกอบหรืออาจไม่มีก็ได้ ซึ่งในเกณฑ์ของ วิจิตรนัฏภณพงศ์ (2524: 85-86) จะไม่มีคำกริยาประกอบด้วย แต่ในโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ทั้งจุลภาคและมหภาค พบว่ามีคำกริยาประกอบอยู่ในโครงสร้างนามวลีด้วย จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าในโครงสร้างนามวลีอาจมีคำกริยาเป็นองค์ประกอบด้วยก็ได้

2. คำนำหน้า (การ,ความ) + หน่วยกริยา คือ องค์ประกอบของนามวลี ที่คำนำหน้า เป็น
อาการนาม ได้ดังนี้

2.1 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย คำนำหน้า (การ,ความ) + หน่วยกริยา ได้ 16
วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 2 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การ / จัดสรร	allocation	คำนำหน้า + คำกริยา
2. การ / มัธยัสถ์	austerity	คำนำหน้า + คำกริยา

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 14 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การ / ออม	saving	คำนำหน้า + คำกริยา
2. การ / ลอยตัว	flotation	คำนำหน้า + คำกริยา
3. การ / แข่งขัน	competition	คำนำหน้า + คำกริยา
4. การ / บริโภค	consumption	คำนำหน้า + คำกริยา
5. การ / กระจาย	distribution	คำนำหน้า + คำกริยา
6. ความ / ผันผวน	fluctuation	คำนำหน้า + คำกริยา
7. การ / กักตุน	hoarding	คำนำหน้า + คำกริยา
8. การ / ลงทุน	investment	คำนำหน้า + คำกริยา
9. การ / วิ่งเต้น	lobby	คำนำหน้า + คำกริยา
10. การ / จำนอง	mortgage	คำนำหน้า + คำกริยา
11. การ / คุ้มครอง	protection	คำนำหน้า + คำกริยา
12. ความ / ขาดแคลน	scarcity	คำนำหน้า + คำกริยา
13. การ / ว่างงาน	unemployment	คำนำหน้า + คำกริยา
14. การ / ผูกขาด	monopoly	คำนำหน้า + คำกริยา

โครงสร้างนามวลี คำนำหน้า (การ ,ความ) + หน่วยกริยา คือ องค์ประกอบของนามวลี
ที่คำนาม เป็นอาการนาม

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า หน่วยหลัก
เป็นคำนามคำเดียว ซึ่งคำนามที่พบ คือ อาการนาม ตามทฤษฎีของ พระยาอุปกิตศิลปสาร
(2545: 76) กล่าวว่า อาการนาม คือ คำนามที่เป็นชื่อแห่งกริยาอาการ หรือความปรากฏเป็นต่าง ๆ
แห่ง คน สัตว์ และสิ่งของซึ่งเนื่องมาจากกริยา หรือคำวิเศษณ์ ดังนั้น คำนำหน้า คือ การ ,
ความ เมื่อนำมาประกอบกับคำกริยา ก็คือ คำนาม ซึ่งในที่นี้โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทาง
เศรษฐศาสตร์ มีคำนามเพียงคำเดียวหรือ หน่วยหลักเป็นคำนามคำเดียว

3. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์ , หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วย
กริยา คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วย คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และ
คำเชื่อม โดยที่หน่วยกริยากับหน่วยคุณศัพท์อาจสลับที่กันได้ ได้ดังนี้

3.1 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) +
หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 8 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 1 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / คง / เดิม	persistent demand	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 7 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. กำไร / ผิด / ประกติ	abnormal profit	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
2. ดอกเบี้ย / ทบ / ต้น	compound interest	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
3. เงิน / วาง / เริ่มแรก	down payment	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
4. การประดิษฐ์ / ขึ้น / ใหม่	invention	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
5. ความสูญเสีย / ผิด / ประกติ	abnormal spoilage	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
6. การรวม / เข้า / ด้วยกัน	merger	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
7. การควบ / เข้า / กัน	amalgamation	คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์

3.2 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / ผล / ตอบแทน / ที่ / แท้จริง	real rate of return	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์

3.3 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สินค้าเข้า / และ / สินค้าออก / ที่ / เห็น / ประจักษ์	visible imports and exports	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์

3.4 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ฐาน / ภาษี / ที่ / ปรับ / แล้ว	adjusted basis	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์

3.5 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สินค้า / บริโภค / สินค้า / เปลือง	consumer non – durables , soft goods	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำคุณศัพท์

3.6 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การกำหนด / อัตรา / แลกเปลี่ยน / อย่าง / ค่อย เป็นค่อยไป	crawling peg	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์

3.7 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การตั้ง / ราคา / แตกต่าง / กัน	price discrimination	คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์

3.8 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำกริยา ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / ที่ / แทน / กัน / ได้	alternate demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ + คำกริยา

3.9 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 7 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / ต่าง / ตอบแทน	reciprocal demand	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
2. ต้นทุน / กิ่ง / แปรผัน	samivariable cost	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
3. การวิเคราะห์ / มวล / รวม	aggregate analysis	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
4. ผล / พลอย / ได้	by – product	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
5. เงินกู้ / เพื่อ / เลือกลง	call loan : call money	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
6. กองทุน / สำรอง / เลี้ยงชีพ	provident fund	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
7. ต้นทุน / คงที่ / รวม	total fixed cost	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา

3.10 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์(คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อุปสงค์ / ที่ / พึง / เป็น / ไปได้	potential demand	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา
2. ผลผลิต / ที่ / พึง / เป็น / ไปได้	potential output	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา
3. รายได้ / ที่ / พึง / จำย / ได้	disposable income	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา

3.11 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ภาวะ / เงินเพื่อ / สูง / เกิน / คาด	unanticipated inflation	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์ + คำกริยา

3.12 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ภาวะ / เงินเพื่อ / ที่ / ไม่ / คาดหมาย	unexpected inflation	คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา

3.13 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เงิน / สำรอง / ที่ / กำหนด	required reserves	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา

3.14 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) ได้ 2 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. รายจ่าย / มวล / รวม / ประชาชาติ	gross national expenditure	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม
2. หนี้ / ไม่ / ก่อให้เกิด / รายได้	non – performing loan	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม

3.15 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. รายได้ / ที่ / ไม่ / ได้ เกิด / จาก / การงาน	unearned income	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
2. การบริโภค / ที่ / ไม่ / ขึ้น / กับ / ตัวแปร	autonomous consumption	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
3. การลงทุน / ที่ / ไม่ / ขึ้น / กับ / ตัวแปร	autonomous investment	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม

3.16 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผลิตภัณฑ์ / มวล / รวม / ใน / ประเทศ	gross domestic product	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม

3.17 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การแข่งขัน / ที่ / ไม่ / ใช้ / ราคา	non – price competition	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม

3.18 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เงินตรา / ที่ / ไม่ / มี / มูลค่า / ใน / ตัวเอง	fiat money	คำนาม+ คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม

3.19 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำกริยา+ คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ค่าใช้จ่าย / ใน / การผลิต / ไม่ / คิด / เป็น / ต้นทุน	absorbed cost : absorbed overheat	คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม

3.20 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำคุณศัพท์) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สินค้าออก / ที่ / ไม่ / เห็น / ประจักษ์	invisible exports	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำคุณศัพท์
2. กลไก / ที่ / ไม่ / เห็น / ประจักษ์	invisible hand	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำคุณศัพท์
3. สินค้าเข้า / ที่ / ไม่ / เห็น / ประจักษ์	invisible imports	คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำคุณศัพท์

3.21 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐกิจ(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เงินได้ / ชั้น / ต้น / ที่ / ปรับ / แล้ว	adjusted gross income	คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์

3.22 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐกิจ(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผลิตภัณฑ์ / มวล / รวม / ใน / ประเทศ / ที่ / แท้จริง	real GDP	คำนาม+คำคุณศัพท์+ คำกริยา+คำเชื่อม+คำนาม+ คำเชื่อม+คำคุณศัพท์

3.23 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐกิจ(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ผลิตภัณฑ์ / มวล / รวม / ประชาชาติ / ที่ / แท้จริง	real GNP	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์

3.24 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การว่างงาน / ที่ / จะเกิด / ใน / ระยะ / ยาว	secular unemployment	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์

3.25 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำนาม + คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์ เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. การกู้เงิน / ใหม่ / เพื่อ / ชำระ /หนี้ /เก่า	refinancing	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์

3.26 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม+ คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ภาวะ / เสมอภาค / ของ / อำนาจ / ซื้อ	purchasing power parity	คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา

3.27 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + คำเชื่อม+ หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. มาตรการ / กีดกัน / ที่ / มิใช่ / พิถี / สุลกากร	non – tariff barriers	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำนาม

3.28 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. วิธี / คิด / ต้นทุน / ราคา / การผลิต / ประกติ	actual normal system	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์

3.29 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 5 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ 2 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เส้น / แสดง / ความพอใจ / เท่ากัน	indifference curve	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
2. จุด / ให้ / ประโยชน์ / สูงสุด	point of ideal proportion	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์

ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้ 3 วลี ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / แลกเปลี่ยน / เงินตรา / ล่วงหน้า	forward exchange rate	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
2. ภาวะ / ชะงักงัน / ระยะ / ยาว	secular stagnation	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
3. ตลาด / ส่งมอบ / สินค้า / ทันที	spot market	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์

3.30 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 3 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. พันธบัตร / ที่ / กำหนด / มูลค่า / ต่ำ	baby bond	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
2. อุตสาหกรรม / ที่ / ใช้ / ทุน / มาก	capital – intensive industry	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
3. สินค้า / ที่ / มี / ลักษณะ / เหมือนกัน	homogeneous product	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์

3.31 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม+ คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. จุด / เปลี่ยน / ของ / เส้น / โค้ง	point of inflexion	คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์

3.32 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา+ คำนาม + คำเชื่อม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์ เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. ซ้อ / ตกลง / ทำ / ชุกรกิจ / ที่ / ไม่ / ขอบธรรม	collusion	คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์

3.33 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา+ คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์ เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เศรษฐกิจ / ที่ / รับ / ภาระ / มาก / เกินไป	overloaded economy	คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์

3.34 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม)+ หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. อัตรา / แลกเปลี่ยน / เงินตรา / ต่าง / ประเทศ	foreign investment	คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม

โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์, หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกริยา คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วย คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และ คำเชื่อม โดยที่หน่วยกริยากับหน่วยคุณศัพท์อาจสลับที่กันได้ ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า โครงสร้างนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์ และ หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกริยา ได้ 34 แบบ และมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

- 1) คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
- 2) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
- 3) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
- 4) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
- 5) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำคุณศัพท์
- 6) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 7) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
- 8) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
- 9) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
- 10) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา
- 11) คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
- 12) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา
- 13) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา
- 14) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม
- 15) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
- 16) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม
- 17) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม
- 18) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม
- 19) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม
- 20) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำคุณศัพท์
- 21) คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์
- 22) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
- 23) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์
- 24) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 25) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์

- 26) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา
- 27) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำนาม
- 28) คำนาม+คำกริยา+คำนาม+ คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 29) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 30) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 31) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์
- 32) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
- 33) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์
- 34) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ข้างต้น จะเห็นว่า องค์ประกอบของนามวลีประกอบด้วย หน่วยหลัก คือ คำนาม หน่วยขยาย คือ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำนาม ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของหน่วยขยายสามารถสลับที่กันได้ กล่าวคือ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำนาม และคำเชื่อม อาจสลับตำแหน่งกันได้ เช่น คำกริยา คำเชื่อม คำคุณศัพท์, คำเชื่อม คำกริยา คำคุณศัพท์, คำคุณศัพท์ คำเชื่อม คำกริยา

4. หน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์ คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วย คำนาม คำเชื่อม คำทับศัพท์ และคำกริยา ได้ดังนี้

4.1 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยคำทับศัพท์ [คำนาม (คำทับศัพท์)] ได้ 6 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เอทีเอ็ม	ATM (Automatic teller machine)	คำนาม (คำทับศัพท์)
2. โบนัส	bonus	คำนาม (คำทับศัพท์)
3. เช็ค	cheque	คำนาม (คำทับศัพท์)
4. เดบิต	debit	คำนาม (คำทับศัพท์)
5. โควตา	quota	คำนาม (คำทับศัพท์)
6. ออวัล	aval	คำนาม(คำทับศัพท์)

4.2 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคำทับศัพท์ (คำทับศัพท์) ได้ 10 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. สำนัก / คลาสสิก	Classical school	คำนาม + คำทับศัพท์
2. ดัชนี / ดาโจนส์	Dow Jones Index	คำนาม + คำทับศัพท์
3. ลัทธิ / ฟาสซิสต์	fascism	คำนาม + คำทับศัพท์
4. ระบบ / ฟิวดัล	feudal system	คำนาม + คำทับศัพท์
5. อนุสัญญา / โลเม	Lome' convention	คำนาม + คำทับศัพท์
6. สำนัก / ฟิซิโอแครต	physiocrats	คำนาม + คำทับศัพท์
7. กฎ / เซย์	Say' s law	คำนาม + คำทับศัพท์
8. ลัทธิ / คอมมิวนิสต์	communism	คำนาม + คำทับศัพท์
9. บัตร / เครดิต	credit card	คำนาม + คำทับศัพท์
10. หนังสือ / เครดิต	letter of credit	คำนาม + คำทับศัพท์

4.3 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคำทับศัพท์ (คำทับศัพท์) ได้ 5 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1. เศรษฐศาสตร์ / แบบ / เคนส์	Keynesian economics	คำนาม + คำนาม + คำทับศัพท์
2. การว่างงาน / แบบ / เคนส์	Keynesian unemployment	คำนาม + คำนาม + คำทับศัพท์
3. เศรษฐศาสตร์ / แบบ / นีโอคลาสสิก	neo – classical economics	คำนาม + คำนาม + คำทับศัพท์
4. การวิเคราะห์ / แบบ / พาเรโต	Pareto analysis	คำนาม + คำนาม + คำทับศัพท์
5. ความเหมาะสม / แบบ / พาเรโต	Pareto optimality	คำนาม + คำนาม + คำทับศัพท์

4.4 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำทับศัพท์ + คำนาม) ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1.เช็ค / ธนาคาร	bank cheque	คำทับศัพท์ + คำนาม

4.5 โครงสร้างนามวลี ประกอบด้วย หน่วยหลัก (คำทับศัพท์) + คำกริยา ได้ 1 วลี คือ ศัพท์เศรษฐศาสตร์มหภาค ดังนี้

คำศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์(ภาษาไทย)	คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)	โครงสร้างนามวลี
1.เช็ค / ปิดคร่อม	crossed cheque	คำทับศัพท์ + คำกริยา

โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์ คือ องค์ประกอบของนามวลี ซึ่งอาจประกอบด้วย คำนาม คำเชื่อม คำทับศัพท์ และคำกริยา ได้ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า โครงสร้างนามวลีที่เป็นหน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์ ได้ 5 แบบ และมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

- 1) คำนาม (คำทับศัพท์)
- 2) คำนาม + คำทับศัพท์
- 3) คำนาม + คำนาม + คำทับศัพท์
- 4) คำทับศัพท์ + คำนาม
- 5) คำทับศัพท์ + คำกริยา

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ข้างต้น พบว่า องค์ประกอบของนามวลีประกอบด้วย หน่วยหลัก คือ คำนาม ซึ่งคำนามที่พบเป็นคำทับศัพท์ โดยที่คำทับศัพท์เหล่านี้ใช้เป็นชื่อเฉพาะของคนและสิ่งของ จึงเรียกคำนามนี้ว่า วิสามานยนาม ดังคำกล่าวของกำชัย ทองหล่อ ว่า วิสามานยนาม คือ คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะของ คน สัตว์ สถานที่ และ

ถึงของ เป็นชื่อที่บัญญัติขึ้นสำหรับใช้เรียกชี้เฉพาะเจาะจงลงไปว่า เป็นใครหรืออะไร (กำชัย ทองหล่อ, 2537: 215) ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ที่มีคำทับศัพท์ประกอบด้วย อาจเป็นเพราะว่า ศาสตร์ทางด้านนี้ คนไทยรับเข้ามาจาก ภาษาต่างประเทศ เมื่อนำมาใช้บางคำอาจจำเป็นต้องทับศัพท์คำนั้น ๆ เพื่อที่จะสามารถสื่อความหมายได้ตรงกับภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 1 ตารางโครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก

(หน่วย:วลี)(452 วลี)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. คำนาม	3	0.66	30	6.64	33	7.31
2. คำนาม + คำนาม	21	4.65	146	32.30	169	36.95
3. คำนาม + คำนาม + คำนาม	3	0.66	36	7.97	38	8.63
4. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	5	1.11	64	14.16	69	15.27
5. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	1	0.22	3	0.66	4	0.89
6. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม	1	0.22	1	0.22	2	0.44
7. (การ , ความ) + คำนาม	-	-	4	0.89	4	0.89
8. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม	1	0.22	5	1.11	6	1.33
9. คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม	-	-	2	0.44	2	0.44
10. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	13	2.88	13	2.88
11. คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	2	0.44	2	0.44

ตารางที่ 1 (ต่อ)

โครงสร้างนามวลี	(หน่วย:วลี)(452 วลี)					
	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
12. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.22	1	0.22
13. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม	-	-	1	0.22	1	0.22
รวม	35	7.74	308	68.14	343	75.88

ตารางที่ 2 ตารางโครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์

โครงสร้างนามวลี	(หน่วย:วลี)(452 วลี)					
	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. คำนาม + คำคุณศัพท์	7	1.55	36	7.96	43	9.51
2. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์	2	0.44	4	0.89	6	1.33
3. คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์	7	1.55	17	3.76	24	5.31
4. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์	3	0.66	3	0.66	6	1.33
5. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์	1	0.22	-	-	1	0.22
6. คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	8	1.77	8	1.77

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(หน่วย:วลิ)(452 วลิ)

โครงสร้างนามวลิ	จำนวน นามวลิใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลิใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
7. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์	-	-	3	0.66	3	0.66
8. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.22	1	0.22
9. คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.22	1	0.22
10. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.22	1	0.22
11. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม	1	0.22	3	0.66	4	0.89
12. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำนาม	-	-	1	0.22	1	0.22
13. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.22	1	0.22
13. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม	1	0.22	3	0.66	4	0.89
14. คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม	-	-	4	0.89	4	0.89
รวม	21	4.65	83	18.36	104	23.01

ตารางที่ 3 โครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน

(หน่วย:วลี)(452 วลี)

โครงสร้างนามวลี	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. คำนาม + คำบอกจำนวน นับ + คำลักษณนาม	-	-	1	0.22	1	0.22
2. คำนาม + คำลักษณนาม + คำลำดับที่	-	-	1	0.22	1	0.22
3. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกจำนวน นับ + คำลักษณนาม	-	-	1	0.22	1	0.22
4. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกปริมาณ + คำลักษณนาม	-	-	2	0.44	2	0.44
รวม	-	-	5	1.11	5	1.11

ตารางที่ 4 ตารางสรุปโครงสร้างนามวลีตามเกณฑ์

โครงสร้างนามวลี	จำนวนวลี	ร้อยละ
1.หน่วยหลัก	343	75.88
2.หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์	104	23.01
3.หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน	5	1.11
รวม	452	100.

จากการวิเคราะห์ “โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์” ตามหลักเกณฑ์
วิจิตร ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) พบโครงสร้างนามวลี ดังรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุด คือ หน่วยหลัก พบ 13 แบบ คิดเป็นร้อยละ 75.88 โดยมี
โครงสร้างนามวลี ดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยเรียงได้โครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

- 1) คำนาม + คำนาม พบ 167 วลี คิดเป็นร้อยละ 36.95
- 2) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม พบ 69 วลี คิดเป็นร้อยละ 15.27
- 3) คำนาม + คำนาม + คำนาม พบ 39 วลี คิดเป็นร้อยละ 8.63
- 4) คำนาม(คำเดียว) พบ 33 วลี คิดเป็นร้อยละ 7.31
- 5) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม พบ 13 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.88
- 6) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม พบ 6 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.33
- 7) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม พบ 4 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.89
- 8) คำนำหน้า(การ,ความ) + คำนาม พบ 4 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.89
- 9) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.44
- 10) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.44
- 11) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.44
- 12) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22
- 13) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

โครงสร้างนามวลีที่พบรองลงมา คือ หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ พบ 14 แบบ คิดเป็นร้อยละ 23.01 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยเรียงได้โครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

- 1) คำนาม + คำคุณศัพท์ พบ 43 วลี คิดเป็นร้อยละ 9.51
- 2) คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ พบ 24 วลี คิดเป็นร้อยละ 5.31
- 3) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ พบ 6 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.33
- 4) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์ พบ 6 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.33
- 5) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ พบ 6 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.33
- 6) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม พบ 4 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.89
- 7) คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม พบ 4 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.89
- 8) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.66
- 9) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22
- 10) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

11) คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.22

12) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

13) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

14) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.22

และ โครงสร้างนามวลีที่พบน้อยที่สุด คือ หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน พบ 4 แบบ คิด เป็นร้อยละ 1.11 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยเรียงได้โครงสร้างนามวลีที่พบบมากที่สุดไป หาน้อยที่สุด

1) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกปริมาณ + คำลักษณนาม พบ 2 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.44

2) คำนาม + คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

3) คำนาม + คำลักษณนาม + คำลำดับที่ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

4) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.22

ตารางที่ 5 ตารางโครงสร้างนามวลีหน่วยหลัก + หน่วยกริยา

(หน่วย:วลี)(307วลี)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐกิจ จุดภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐกิจ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. คำนาม + คำกริยา	10	3.26	31	10.10	41	13.36
2. คำนาม + คำนาม + คำกริยา	3	0.98	26	8.47	29	9.45
3. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา	3	0.98	11	3.58	14	4.56
4. คำนาม + คำกริยา + คำกริยา	1	0.33	9	2.93	10	3.26
5. คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม	-	-	4	1.30	4	1.30
6. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา	1	0.33	1	0.33	2	0.65
7. คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
8. คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
9. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา	-	-	3	0.98	3	0.98
10. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
11. คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำกริยา	-	-	3	0.98	3	0.98
12. คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
13. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(หน่วย: วัตต์)(307วัตต์)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุดภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
14. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา	-	-	3	0.98	3	0.98
15. คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
16. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
17. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
18. คำนาม+ คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา	-	-	2	0.65	2	0.65
19. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา	-	-	2	0.65	2	0.65
20. คำนาม + คำกริยา + คำนาม	5	1.63	39	12.70	45	14.33
21. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม	1	0.33	7	2.28	8	2.61
22. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม	1	0.33	5	1.63	6	1.95
23. คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม	1	0.33	6	1.95	7	2.28
24. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม	-	-	2	0.65	2	0.65
25. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม	1	0.33	-	-	1	0.33
26. คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม	-	-	4	1.30	4	1.30

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(หน่วย:วลิ)(307 วลิ)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
27. คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
28. คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
29. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
30. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
31. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
32. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
33. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
34. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
35. คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
36. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33

ตารางที่ 5 (ต่อ)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	(หน่วย:วลี)(307วลี)			
			จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
37. คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
38. คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
39. คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
40. คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
41. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม		-	1	0.33	1	0.33
42. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
รวม	27	8.80	182	59.28	209	68.08

ตารางที่ 6 ตารางโครงสร้างนามวลี คำนำหน้า (การ, ความ) + หน่วยกริยา

(หน่วย:วลี)(307วลี)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. คำนำหน้า (การ,ความ) + หน่วยกริยา	2	0.65	14	4.56	16	5.21
รวม	2	0.65	14	4.56	16	5.21

ตารางที่ 7 ตารางโครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์, หน่วยหลัก +
หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกริยา

(หน่วย:วลี)(307วลี)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. คำนาม + คำกริยา+ คำคุณศัพท์	1	0.33	7	2.28	8	2.61
2. คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
3. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
4. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
5. คำนาม + คำกริยา+ คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(หน่วย:วลี)(307วลี)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
6. คำนาม + คำนาม+ คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
7. คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
8. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ + คำกริยา	1	0.33	-	-	1	0.33
9. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา	-	-	7	2.28	7	2.28
10. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา	-	-	2	0.65	2	0.65
11. คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์ + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
12. คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
13. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
14. คำนาม+คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม	-	-	2	0.65	2	0.65
15. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	3	0.98	3	0.98
16. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(หน่วย:วลิ)(307วลิ)

โครงสร้างนามวลิ	จำนวนนามวลิ ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลิใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
17. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
18. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
19. คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
20. คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำคุณศัพท์	-	-	3	0.98	3	0.98
21. คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
22. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
23. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
24. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(หน่วย:วลิ)(307วลิ)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
25. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
26. คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
27. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
28. คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
29. คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์	2	0.65	3	0.98	5	2.28
30. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	3	0.98	3	0.98
31. คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
32. คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33
33. คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์	-	-	1	0.33	1	0.33

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(หน่วย:วลิ)(307วลิ)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวน นามวลีใน ศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
34. คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
รวม	4	1.30	55	17.92	59	19.22

ตารางที่ 8 ตารางโครงสร้างนามวลี หน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์

(หน่วย:วลิ)(307วลิ)

โครงสร้างนามวลี	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ จุลภาค	ร้อยละ	จำนวนนามวลี ในศัพท์ เศรษฐศาสตร์ มหภาค	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. คำนาม (คำทับศัพท์)	-	-	6	1.95	6	1.95
2. คำนาม + คำทับศัพท์	-	-	10	3.26	10	3.26
3. คำนาม + คำนาม + คำ ทับศัพท์	-	-	5	1.63	5	1.63
4. คำทับศัพท์ + คำนาม	-	-	1	0.33	1	0.33
5. คำทับศัพท์ + คำกริยา	-	-	1	0.33	1	0.33
รวม	-	-	23	7.49	23	7.49

ตารางที่ 9 ตารางสรุปโครงสร้างนามวลีที่แตกต่างจากเกณฑ์

โครงสร้างนามวลี	จำนวนวลี	ร้อยละ
1. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา	207	68.08
2. คำนำหน้า + หน่วยกริยา	16	5.21
3. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์	59	19.22
4. หน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์	23	7.49
รวม	307	100.00

โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ที่แตกต่างจากหลักเกณฑ์ของ วิจิตรนันทน์ ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) พบ 4 โครงสร้าง ดังรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุด คือ หน่วยหลัก + หน่วยกริยา พบ 42 แบบ คิดเป็น ร้อยละ 68.08 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้เรียงโครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

- 1) คำนาม + คำกริยา + คำนาม พบ 44 วลี คิดเป็นร้อยละ 14.33
- 2) คำนาม + คำกริยา พบ 41 วลี คิดเป็นร้อยละ 13.36
- 3) คำนาม + คำนาม + คำกริยา พบ 29 วลี คิดเป็นร้อยละ 9.45
- 4) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา พบ 14 วลี คิดเป็นร้อยละ 4.56
- 5) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา พบ 10 วลี คิดเป็นร้อยละ 3.26
- 6) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม พบ 8 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.61
- 7) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม พบ 7 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.28
- 8) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม พบ 6 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.95
- 9) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม พบ 4 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.30
- 10) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำกริยา พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98
- 11) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำกริยา พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98
- 12) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98
- 13) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65
- 14) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65

- 37) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.33
- 38) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 39) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 40) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 41) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 42) คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.33

โครงสร้างนามวลีที่พบรองลงมา คือ หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์ พบ 34 แบบ คิดเป็นร้อยละ 19.22 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้เรียงโครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

- 1) คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ พบ 8 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.61
- 2) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา พบ 7 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.28
- 3) คำนาม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ พบ 5 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.63
- 4) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม พบ 3 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.98
- 5) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำคุณศัพท์ พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98
- 6) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์ พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98
- 7) คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำกริยา พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65
- 8) คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำกริยา + คำนาม พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65
- 9) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 10) คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.33
- 11) คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 12) คำนาม + คำกริยา + คำกริยา + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 13) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 14) คำนาม + คำนาม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 15) คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา + คำคุณศัพท์ + คำกริยา พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 16) คำนาม + คำนาม + คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์ + คำกริยา พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

โครงสร้างนามวลีที่พบรองลงมา คือ หน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์ พบ 5 แบบ คิดเป็นร้อยละ 7.49 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยเรียงโครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

- 1) คำนาม + คำทับศัพท์ พบ 10 วลี คิดเป็นร้อยละ 3.26
- 2) คำนาม + คำนาม + คำทับศัพท์ พบ 6 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.95
- 3) คำนาม (คำทับศัพท์) พบ 5 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.63
- 4) คำทับศัพท์ + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33
- 5) คำทับศัพท์ + คำกริยา พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

และสุดท้ายโครงสร้างนามวลีที่พบน้อยที่สุด คือ คำนำหน้า (การ, ความ) + หน่วยกริยา พบ 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 5.21 โดยมีโครงสร้างนาม ดังนี้

- 1) คำนำหน้า (การ, ความ) + คำกริยา พบ 16 วลี คิดเป็นร้อยละ 5.21

จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ที่พบแตกต่างจากหลักเกณฑ์ของ วิจิตรนั ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) อาจเป็นเพราะการสร้างศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ จะสร้างด้วยวิธีการแปลหรือการคิดคำขึ้นมาใหม่ จึงทำให้ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ สามารถนำคำนาม คำกริยา หรือคำอื่น ๆ มาประกอบกัน ซึ่งทั้งนี้ก็ย่อมขึ้นอยู่กับความถูกต้องในความหมายตาม คำศัพท์นั้น และความสละสลวย

ตอนที่ 2 ศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

ความหมายเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสาร ถ้าไม่ทราบความหมายก็ไม่สามารถที่จะสื่อสารได้ สัมฤทธิ์ผล คำบางคำเมื่อใช้ในด้านใดด้านหนึ่งก็就会有ความหมายเฉพาะเจาะจง ดังเช่นคำศัพท์ที่ใช้ในทางเศรษฐศาสตร์ บางคำเมื่อใช้เฉพาะก็就会有ความหมายเปลี่ยนแปลงไป ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ การศึกษาความหมายตามแนวคิดของ วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2526: 41-45) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายย้ายที่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค

เศรษฐศาสตร์จุลภาค คือ เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนย่อย เช่น ทฤษฎีการผลิต ทฤษฎีต้นทุน

1.1 ความหมายกว้างออก หมายถึง สิ่งที่มีจำนวนหรือประเภท หรือ ปริมาณ เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ดังนี้

1.1.1 Balance sheet

งบดุล หมายถึง รายการแสดงสินทรัพย์และหนี้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 272)

งบดุล หมายถึง งบการเงินแสดงที่มาของเงินทุน ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ประกอบด้วยหนี้สินและทุน และแสดงการใช้เงินทุน ในรูปของทรัพย์สินประเภทต่างๆ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 31)

งบดุล ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง รายการแสดงสินทรัพย์ และหนี้สิน **งบดุล** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง งบการเงินแสดงที่มาของเงินทุน และแสดงการใช้เงินทุนในรูปทรัพย์สินประเภทต่างๆ ดังนั้น คำว่า “**งบดุล**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายตามราชบัณฑิตยสถาน

1.1.2 Buffer stocks

มูลภัณฑ์กักชน หมายถึง ของที่ซื้อสะสมไว้เมื่อมีราคาต่ำ และนำออกมาขาย เมื่อของนั้นมีราคาเกินควร เพื่อรักษาระดับของนั้นให้มีเสถียรภาพ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 871)

มูลภัณฑ์กักชน หมายถึง การจัดเก็บสินค้าไว้ในสต็อกจำนวนหนึ่ง เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพราคา มิให้มีความผันผวนมาก สินค้าที่เก็บในสต็อก จะนำออกมาขายเมื่อราคาสูงถึงระดับที่กำหนดไว้ และจะซื้อสินค้าเข้าเก็บในสต็อกเมื่อราคาลดลงถึงระดับที่กำหนดเช่นกัน(พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 48)

มูลภัณฑ์กันชน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ของที่ซื้อสะสมไว้เมื่อมีราคาต่ำ และนำออกมาขาย เมื่อของนั้นมีราคาเกินควร เพื่อรักษาระดับของนั้นให้มีเสถียรภาพ **มูลภัณฑ์กันชน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การจัดเก็บสินค้าไว้ในสต็อกจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพราคามีให้มีความผันผวนมาก ดังนั้น คำว่า “**มูลภัณฑ์กันชน**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งๆ ที่หมายถึงมากกว่าความหมายตามราชบัณฑิตยสถาน

1.2 ความหมายย้ายที่ หมายถึง การออกเสียงของคำ ๆ หนึ่งยังคงเดิม แต่สิ่งที่คำ ๆ นั้นอ้างถึงได้เปลี่ยนไป ดังนี้

1.2.1 By product

ผลพลอยได้ หมายถึง สิ่งที่ได้รับนอกเหนือจากผลที่ได้ตามความมุ่งหมาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 726)

ผลพลอยได้ หมายถึง เป็นผลผลิตที่ได้จากกระบวนการผลิตของสินค้าหลักหรือเป็นผลผลิตรอง ที่เกิดจากการผลิต (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 56)

ผลพลอยได้ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สิ่งที่ได้รับนอกเหนือจากผลที่ได้ตามความมุ่งหมาย **ผลพลอยได้** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง เป็นผลผลิตที่ได้จากกระบวนการผลิตของสินค้าหลัก ดังนั้น คำว่า “**ผลพลอยได้**” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

1.2.2 Commodity

โภคภัณฑ์ หมายถึง เครื่องอุปโภคบริโภค (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 827)

โภคภัณฑ์ หมายถึง ผลผลิตต่างๆ ทางอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรม , ผลผลิตที่สามารถผลิตได้ในปริมาณมาก (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 51)

โภคภัณฑ์ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เครื่องอุปโภคบริโภค
โภคภัณฑ์ ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ผลผลิตต่างๆ ทางอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรม , ผลผลิตที่สามารถผลิตได้ในปริมาณมาก ดังนั้น คำว่า “**โภคภัณฑ์**” จึงเป็นคำที่มีความหมายข้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

1.2.3 Entrepreneur

ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่ขายสินค้า หรือให้บริการในทางธุรกิจ หรือวิชาชีพ ไม่ว่าจะการกระทำดังกล่าว จะได้รับประโยชน์หรือได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ และไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วหรือไม่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 379)

ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทในการคิดค้นสินค้าใหม่ๆหรือนำวิทยาการใหม่ๆ พร้อมทั้งรวบรวมปัจจัยการผลิต เพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 130)

ผู้ประกอบการ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง บุคคลที่ขายสินค้า หรือให้บริการในทางธุรกิจ **ผู้ประกอบการ** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทในการคิดค้นสินค้าใหม่ๆหรือนำวิทยาการใหม่ๆ พร้อมทั้งรวบรวมปัจจัยการผลิต เพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ ดังนั้น คำว่า “**ผู้ประกอบการ**” จึงเป็นคำที่มีความหมายข้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

1.2.4 Utility

อรรถประโยชน์ หมายถึง ประโยชน์ที่ต้องการ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1335)

อรรถประโยชน์ หมายถึง ความพอใจที่บุคคลได้รับจากการบริโภคสินค้า หรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 288)

อรรถประโยชน์ ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ประโยชน์ที่ต้องการ **อรรถประโยชน์** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ความพอใจที่บุคคลได้รับจากการบริโภคสินค้า หรือบริการ ดังนั้น คำว่า “อรรถประโยชน์” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

จากการศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค จำนวน 6 คำ แสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค มีการเปลี่ยนแปลง 2 ด้าน คือ ความหมายกว้างออก จำนวน 2 คำ และความหมายย้ายที่ จำนวน 4 คำ

2. ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค

เศรษฐศาสตร์มหภาค คือ เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนรวม เช่น การออมรายได้ประชาชาติ

2.1 ความหมายแคบเข้า หมายถึง สิ่งทีค้านั้น ๆ หมายถึงหรืออ้างถึง มีจำนวน ประเภท หรือปริมาณน้อยลง ดังนี้

2.1.1 Advertisement

การโฆษณา หมายถึง การกระทำการไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ทางการค้า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 273)

การโฆษณา หมายถึง การชักชวนประชาชนให้ซื้อสินค้าและบริการโดยผ่านสื่อและวิธีการต่างๆ อาทิ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 7)

การโฆษณา ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การกระทำการไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ทางการค้า **การโฆษณา** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การชักชวนประชาชนให้ซื้อสินค้าและบริการโดยผ่านสื่อและวิธีการต่างๆ ดังนั้น คำว่า “การโฆษณา” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.2 Auction

การขายทอดตลาด หมายถึง การขายทรัพย์สินที่กระทำโดยการเปิดเผยแก่บุคคลทั่วไปด้วยวิธีเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อสู้ราคาสินค้ากัน ผู้ใดให้ราคาสูงสุดและผู้ทอดตลาดแสดงความตกลงด้วยการเคาะไม้หรือด้วยกริยาอย่างอื่นตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาดผู้นั้นเป็นผู้ซื้อทรัพย์สินนั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 183)

การขายทอดตลาด หมายถึง วิธีการซื้อขายทรัพย์สินอีกแบบหนึ่ง มีนายหน้าหรือคนกลาง มีการประกาศให้ผู้สนใจทราบและต้องซื้อขายในสถานที่เปิดเผย มีการกำหนดหลักเกณฑ์การซื้อขายไว้แน่นอน ชัดเจน ผู้ซื้อที่ให้ราคาสูงสุดจะมีสิทธิ์ซื้อสินค้านั้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 23)

การขายทอดตลาด ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การขายทรัพย์สินที่กระทำโดยการเปิดเผยแก่บุคคลทั่วไปด้วยวิธีเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อสู้ราคาสินค้ากัน **การขายทอดตลาด** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง วิธีการซื้อขายทรัพย์สินอีกแบบหนึ่ง มีนายหน้าหรือคนกลาง มีการประกาศให้ผู้สนใจทราบและต้องซื้อขายในสถานที่เปิดเผย ดังนั้น คำว่า “การขายทอดตลาด” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้า เมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.3 Bank

ธนาคาร หมายถึง นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ซึ่งประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเงินและธุรกิจหลักทรัพย์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 551)

ธนาคาร หมายถึง สถาบันการเงินที่ให้บริการทางการเงินต่างๆ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 32)

ธนาคาร ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ซึ่งประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเงินและธุรกิจหลักทรัพย์ **ธนาคาร** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง สถาบันการเงินที่ให้บริการทางการเงินต่างๆ ดังนั้น คำว่า “**ธนาคาร**” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้า เมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่ยกมาน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.4 Bill of exchange

ตั๋วแลกเงิน หมายถึง หนังสือตราสารซึ่งบุคคลหนึ่ง เรียกว่า ผู้สั่งจ่าย สั่งบุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้จ่าย ให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่บุคคลหนึ่ง หรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลหนึ่ง เรียกว่าผู้รับเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 454)

ตั๋วแลกเงิน หมายถึง ตราสารที่เจ้าหนี้จัดทำขึ้น เพื่อสั่งให้ลูกหนี้จ่ายเงินให้แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 39)

ตั๋วแลกเงิน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง หนังสือตราสาร มีผู้สั่งจ่าย, ผู้จ่ายและผู้รับเงิน **ตั๋วแลกเงิน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ตราสารที่เจ้าหนี้จัดทำขึ้น เพื่อสั่งให้ลูกหนี้จ่ายเงินให้แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น ดังนั้น คำว่า “**ตั๋วแลกเงิน**” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้า เมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่ยกมาน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.5 Bond

พันธบัตร หมายถึง เอกสารหลักทรัพย์ชนิดหนึ่งที่ออกโดยรัฐบาลหรือนิติบุคคลแสดงการเป็นหนี้ระยะยาวที่กู้จากบุคคลทั่วไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 781)

หุ้ญกั๋ หมายถึง ตราสารแห่งหนึ่งทีแบ่งเป็นหน่วยๆ แต่ละหน่วยมีมูลค่าเท่ากัน และกำหนดประโยชน์ตอบแทนไว้ล่วงหน้าในอัตราเท่ากันทุกหน่วยโดยบริษัทออกให้แก่ผู้ให้กู้ยืม หรือผู้ซื้อ เพื่อแสดงสิทธิทีจะได้รับเงินหรือผลประโยชน์อื่นของผู้ถือตราสารดังกล่าว แต่ไม่รวมถึงตัวเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1279)

พันธบัตร / หุ้ญกั๋ หมายถึง ตราสารกู้ยืมเงินทีผู้ออกตราสารสัญญาว่าจะออกเงินคืนพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือ เมื่อครบกำหนดหรือจ่ายดอกเบี้ยเป็นงวดๆ แล้วแต่จะตกลงกัน (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 42)

พันธบัตร/หุ้ญกั๋ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน ได้แยกความหมายของคำว่า "พันธบัตร" กับ "หุ้ญกั๋" ออก **พันธบัตร/หุ้ญกั๋** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ ให้ความหมายรวมกัน ดังนั้น คำว่า "**พันธบัตร/หุ้ญกั๋**" จึงเป็นคำทีมีความหมายแคบเข้า เมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งทีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.6 Census

สำมะโน หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากร เศรษฐกิจ การเกษตร อุตสาหกรรม ธุรกิจและอื่นๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในทางสถิติ โดยการเจงนั้บจากทุกหน่วยเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1188)

สำมะโน หมายถึง การสำรวจทางสังคมด้านใดด้านหนึ่งทีครอบคลุมประชากรทั้งประเทศ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 58)

สำมะโน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากร เศรษฐกิจ การเกษตร อุตสาหกรรม ธุรกิจและอื่นๆ **สำมะโน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การสำรวจทางสังคมด้านใดด้านหนึ่ง ดังนั้น คำว่า "**สำมะโน**" จึงเป็นคำทีมีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งทีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.7 Chamber of commerce

หอการค้า หมายถึง สถาบันที่บุคคลหลายคนจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้า อุตสาหกรรม การเกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ อันมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้ แบ่งปันกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 1277)

หอการค้า หมายถึง การรวบรวมกลุ่มพ่อค้านักธุรกิจเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของมวลสมาชิกและส่งเสริมธุรกิจการค้าให้ขยายตัวด้วยวิธีการต่างๆ (พจนานุกรมศัพท์ เศรษฐศาสตร์, 2546: 60)

หอการค้า ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สถาบันที่บุคคลหลายคนจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้า อุตสาหกรรม การเกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจ **หอการค้า** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การรวบรวมกลุ่มพ่อค้านักธุรกิจ ดังนั้น คำว่า “หอการค้า” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้ามาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่ง ที่หมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.8 Cheque

เช็ค หมายถึง หนังสือตราสารซึ่งบุคคลหนึ่ง เรียกว่า ผู้สั่งจ่าย สั่งธนาคารให้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งเมื่อทวงถามให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง หรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 369)

เช็ค หมายถึง เป็นตัวเงินที่เจ้าของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันสั่งให้ธนาคารพาณิชย์จ่ายเงินจำนวนหนึ่ง เมื่อทวงถามแก่ผู้ถือหรือแก่บุคคลที่สาม (พจนานุกรมศัพท์ เศรษฐศาสตร์, 2546: 60)

เช็ค ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง หนังสือตราสาร **เช็ค** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง เป็นตัวเงินที่เจ้าของบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ดังนั้น คำว่า “เช็ค” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้ามาเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่ง ที่หมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.9 Crosses cheque

เช็คขีดคร่อม หมายถึง เช็คที่มีเส้นขนานคู่ขีดวงไว้ที่ด้านหน้า และใช้เงินตามเช็คนั้นได้แต่เฉพาะให้แก่ธนาคารเท่านั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 369)

เช็คขีดคร่อม หมายถึง เช็คที่มีเส้นขนานสองเส้นตัดมุมซ้ายบนของหน้าเช็ค การขีดคร่อมแบ่งเป็น 2 แบบ คือ 1) การขีดคร่อมทั่วไป แสดงว่าจะนำเช็คเข้าบัญชีของผู้ใดก็ได้ 2) การขีดคร่อมเฉพาะ คือ การใส่ข้อความลงในเส้นขนาน แสดงว่าต้องเข้าบัญชีของผู้รับเงินตามที่ระบุไว้ในเช็คเท่านั้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:88)

เช็คขีดคร่อม ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เช็คที่มีเส้นขนานคู่ขีดวงไว้ที่ด้านหน้า **เช็คขีดคร่อม** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง เช็คที่มีเส้นขนานสองเส้นตัดมุมซ้ายบนของหน้าเช็ค ดังนั้น คำว่า “**เช็คขีดคร่อม**” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้ามาเมื่อมาเป็นความหมายในเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่มีน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.10 Data

ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือสิ่งที่ถือหรือยอมรับว่าเป็นข้อเท็จจริง สำหรับใช้หลักอนุมานหาความจริงหรือคำนวณ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 173)

ตัวเลข, ข้อมูล หมายถึง ข้อมูลเชิงตัวเลขสถิติ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:94)

ข้อมูล ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือสิ่งที่ถือหรือยอมรับว่าเป็นข้อเท็จจริง สำหรับใช้หลักอนุมานหาความจริงหรือคำนวณ **ข้อมูล** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง เฉพาะข้อมูลเชิงตัวเลขสถิติ ดังนั้น คำว่า “**ข้อมูล**” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้ามาเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่มีน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.11 Debenture

หุ้นกู้ หมายถึง ตราสารแห่งหนึ่งซึ่งแบ่งเป็นหน่วยๆ แต่ละหน่วยมีมูลค่าเท่ากัน และกำหนดประโยชน์ตอบแทนไว้ล่วงหน้าในอัตราเท่ากันทุกหน่วยโดยบริษัทออกให้แก่ผู้ให้กู้ยืม หรือผู้ซื้อ เพื่อแสดงสิทธิที่จะได้รับเงินหรือผลประโยชน์อื่นของผู้ถือตราสารดังกล่าว แต่ไม่รวมถึง ตั๋วเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 1279)

หุ้นกู้ หมายถึง ตราสารที่ใช้ในการกู้ยืมระยะยาว โดยมีกำหนดเวลาชำระแน่นอน (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:95)

หุ้นกู้ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ตราสารแห่งหนึ่งซึ่งแบ่งเป็นหน่วยๆ แต่ละหน่วยมีมูลค่าเท่ากันและกำหนดประโยชน์ตอบแทนไว้ล่วงหน้าในอัตราเท่ากันทุกหน่วยโดยบริษัทออกให้แก่ผู้ให้กู้ยืมหรือผู้ซื้อ **หุ้นกู้** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ตราสารที่ใช้ในการกู้ยืม มีกำหนดชำระแน่นอน ดังนั้น คำว่า “**หุ้นกู้**” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งซึ่งหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.12 Excise tax

ภาษีสรรพสามิต หมายถึง ภาษีที่กรมสรรพสามิตเรียกเก็บจากสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าและการให้บริการในทางธุรกิจตามกฎหมาย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 823)

ภาษีสรรพสามิต หมายถึง ภาษีที่เก็บจากการขายสินค้าบางชนิดตามที่กำหนด อาจเก็บแบบภาษีตามสถาน หรือภาษีตามมูลค่าก็ได้ สินค้าที่เก็บภาษีสรรพสามิต ได้แก่ บุหรี่ สุรา และเครื่องดื่ม (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์; 2546:134)

ภาษีสรรพสามิต ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สิ่ง 1) ภาษีที่กรมสรรพสามิต เรียกเก็บจากสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้า 2) การให้บริการ ในทางธุรกิจตามกฎหมาย **ภาษีสรรพสามิต** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ภาษีที่เก็บจากการขายสินค้าบางชนิดตามที่กำหนด ดังนั้น คำว่า “**ภาษีสรรพสามิต**” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้า

เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.13 Inflation

ภาวะเงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะทางเศรษฐกิจที่ปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศมากเกินไป ทำให้ราคาสินค้าแพงและเงินเสื่อมค่า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 281)

ภาวะราคาขึ้น, ภาวะเงินเฟ้อ หมายถึง สภาวะที่ราคาสินค้าทั่วไปสูงขึ้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:174)

ภาวะเงินเฟ้อ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ภาวะทางเศรษฐกิจที่ปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศมากเกินไป และเงินเสื่อมค่า **ภาวะราคาขึ้น, ภาวะเงินเฟ้อ** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง สภาวะที่ราคาสินค้าทั่วไปสูงขึ้น ดังนั้น คำว่า “ภาวะเงินเฟ้อ” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.14 Investment

การลงทุน หมายถึง นำเงินหรือทรัพย์สินเป็นทุนเพื่อประกอบธุรกิจ, โดยปริยายหมายความว่า ขอมทำสิ่งที่ยากและไม่น่าจะทำได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 985)

การลงทุน หมายถึง การใช้จ่ายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การผลิตสินค้าและบริการในอนาคตเพิ่มขึ้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:190)

การลงทุน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง นำเงินหรือทรัพย์สินเป็นทุนเพื่อประกอบธุรกิจและ การขอมทำสิ่งที่ยากและไม่น่าจะทำได้ **การลงทุน** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การใช้จ่ายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การผลิตสินค้าและบริการในอนาคตเพิ่มขึ้น ดังนั้น คำว่า “การลงทุน” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.15 Protection

การคุ้มครอง หมายถึง ป้องกันรักษา,ระวังรักษา,ปกป้องกันรักษา
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 254)

การคุ้มครอง หมายถึง มาตรการต่างๆที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อให้สินค้านำเข้า
มีต้นทุนขึ้น ได้แก่ การขึ้นอัตราภาษีศุลกากร (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 246)

การคุ้มครอง ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ป้องกันรักษา,
ระวังรักษา,ปกป้องกันรักษา **การคุ้มครอง** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง
มาตรการต่างๆที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อให้สินค้านำเข้ามีต้นทุนขึ้น ได้แก่ การขึ้นอัตราภาษีศุลกากร
ดังนั้น คำว่า “การคุ้มครอง” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทาง
เศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งๆที่หมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.16 Value

มูลค่า หมายถึง ค่าของสิ่งของ, ราคาของสิ่งของ (ราชบัณฑิตยสถาน,
2546:871)

มูลค่า หมายถึง ความสามารถของสิ่งนั้นที่จะแลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่นได้
(พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:289)

มูลค่า ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ค่าของสิ่งของ, ราคาของ
สิ่งของ **มูลค่า** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ความสามารถของสิ่งนั้นที่
จะแลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่นได้ ดังนั้น คำว่า “มูลค่า” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็น
ความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งๆที่หมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.1.17 Wage

ค่าจ้าง หมายถึง เงินที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันจ่ายเป็นค่าตอบแทนในการทำงานตามสัญญาจ้าง สำหรับระยะเวลาการทำงานปกติเป็นรายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือระยะเวลาอื่นหรือจ่าย ให้โดยคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ในเวลาทำงานปกติของวันทำงาน และหมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาที่ลูกจ้างมิได้ทำงาน แต่ลูกจ้างมีสิทธิ ได้รับตามกฎหมาย: เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้าง เป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาปกติ ไม่ว่าจะคำนวณ ตามระยะเวลาหรือคำนวณตาม ผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และหมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่ง ลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และ ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 241-242)

ค่าจ้าง หมายถึง ผลตอบแทนที่ปัจจัยแรงงานได้รับจากการทำงาน ค่าจ้างอาจจ่ายเป็น รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายปี รวมทั้งจ่ายเป็นรายเดือน ซึ่งเรียกว่า เงินเดือน ตามปกติคำว่า ค่าจ้าง ไม่รวมเงินโบนัส ค่าบำเหน็จบำนาญ และผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 292)

ค่าจ้าง ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาปกติ **ค่าจ้าง** ความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ผลตอบแทนที่ปัจจัยแรงงานได้รับจากการทำงาน ดังนั้น คำว่า “ค่าจ้าง” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงน้อยกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2 ความหมายกว้างออก หมายถึง สิ่งที้นั้น ๆ อ้างถึงมีจำนวน หรือประเภท หรือ ปริมาณเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ดังนี้

2.2.1 Arbitration

อนุญาโตตุลาการ หมายถึง บุคคลที่คู่กรณีพร้อมใจกันตั้งขึ้น เพื่อให้ชำระ ตัดสินข้อพิพาท (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1327)

อนุญาโตตุลาการ หมายถึง วิธีการแก้ปัญหาคความขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่าง 2 ฝ่าย โดยถือหลักประนีประนอม เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้อำนาจและความรุนแรง โดยคู่กรณียินยอม เห็นชอบในการคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลภายนอกที่ไม่มีส่วนได้เสียกับคู่กรณี คำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการถือเป็นเด็ดขาด และผูกมัดทั้ง 2 ฝ่าย (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 19)

อนุญาโตตุลาการ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง บุคคลที่คู่กรณี พร้อมใจกันตั้งขึ้น เพื่อให้ชำระตัดสินข้อพิพาท **อนุญาโตตุลาการ** ตามความหมายในพจนานุกรม ศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึงวิธีการแก้ปัญหาคความขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่าง 2 ฝ่าย โดยถือหลัก ประนีประนอมโดยคู่กรณียินยอมเห็นชอบในการคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลหรือคณะ บุคคลภายนอกที่ไม่มีส่วนได้เสียกับคู่กรณี ดังนั้น คำว่า “อนุญาโตตุลาการ” เป็นคำที่มีความหมาย กว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.2 Aval

อ่าวล หมายถึง การรับประกันการใช้เงินตามตัวเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1369)

อ่าวล หมายถึง ใช้ในกฎหมายเกี่ยวกับตัว เป็นการค้ำประกันการใช้เงินตามตัว โดยระบุงการอ่าวลลงในตัวอย่างชัดเจน ซึ่งผู้ค้ำประกันจะต้องรับข้อผูกมัดขั้นต้น โดยเด็ดขาด (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 26)

อ่าวล ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การรับประกันการใช้เงิน ตามตัวเงิน **อ่าวล** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การรับประกันการใช้เงินตามตัวเงิน ดังนั้น คำว่า “อ่าวล” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึง มากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.3 Bonded warehouse

คลังสินค้าทัณฑ์บน หมายถึง คลังสินค้าของทางราชการศุลกากรที่รับเก็บสินค้าเข้า โดยยังไม่ต้องชำระอากรขาเข้าจนกว่าจะได้มีการนำสินค้านั้นออกจากคลังสินค้าสินค้านั้นออกจากคลังสินค้า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 227)

คลังสินค้าทัณฑ์บน หมายถึง สถานที่หรือเขตพื้นที่เก็บรักษาสินค้า สินค้าที่อยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษี เว้นแต่จะมีการนำสินค้าออกนอกเขตพื้นที่ซึ่งจะเสียภาษี (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 43)

คลังสินค้าทัณฑ์บน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง คลังสินค้าของทางราชการศุลกากรที่รับเก็บสินค้าเข้า โดยยังไม่ต้องชำระอากรขาเข้าจนกว่าจะได้มีการนำสินค้านั้นออกจากคลังสินค้า **คลังสินค้าทัณฑ์บน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึงสถานที่หรือเขตพื้นที่เก็บรักษาสินค้า สินค้าที่อยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษี เว้นแต่จะมีการนำสินค้าออกนอกเขตพื้นที่ซึ่งจะเสียภาษี ดังนั้น คำว่า “คลังสินค้าทัณฑ์บน” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งซึ่งหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.4 Broker

นายหน้า หมายถึง บุคคลที่ชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคล 2 ฝ่าย ได้เข้าทำสัญญากัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 577)

นายหน้า หมายถึง บุคคลที่ติดต่อประสานงานและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ซื้อและผู้ขาย (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 47)

นายหน้า ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง บุคคลที่ชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคล 2 ฝ่าย ได้เข้าทำสัญญากัน **นายหน้า** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึงบุคคลที่ติดต่อประสานงานและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ซื้อและผู้ขาย

ดังนั้น คำว่า “นายหน้า” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่า ความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.5 Budget

งบประมาณ หมายถึง ประมาณการรายรับและรายจ่าย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 279)

งบประมาณ หมายถึง แผนการเงินประกอบด้วยประมาณการรายได้และรายจ่าย รวมทั้ง การจัดหาเงิน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามประมาณการรายจ่าย (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 47)

งบประมาณ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ประมาณการรายรับ และรายจ่าย **งบประมาณ** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง แผนการเงิน ประกอบด้วยประมาณการรายได้และรายจ่าย รวมทั้งการจัดหาเงิน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามประมาณการรายจ่าย ดังนั้น คำว่า “**งบประมาณ**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.6 Cooperative

สหกรณ์ หมายถึง งานร่วมมือกัน เช่น ทางธุรกิจหรืออุตสาหกรรม เพื่อหากำไร หรือเพื่อประโยชน์อื่นๆ ในงานนั้นๆ ร่วมกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1145)

สหกรณ์ หมายถึง การประกอบการแบบหนึ่ง เกิดจากการรวมกลุ่มของผู้มีอาชีพ เดียวกัน เพื่อดำเนินธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยยึดหลักเฉลี่ยผลประโยชน์ ตามประมาณธุรกิจที่สมาชิกทำกับ สหกรณ์ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 82)

สหกรณ์ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง งานร่วมมือกัน เช่น ทางธุรกิจหรืออุตสาหกรรม เพื่อหากำไรหรือ เพื่อประโยชน์อื่นๆ ในงานนั้นๆ ร่วมกัน **สหกรณ์** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การประกอบการแบบหนึ่ง เกิดจากการ

รวมกลุ่มของผู้มีอาชีพเดียวกัน เพื่อดำเนินธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยยึดหลักเฉลี่ยผลประโยชน์ตามประมาณธุรกิจที่สมาชิกทำกับสหกรณ์ ดังนั้น คำว่า “สหกรณ์” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.7 Currency

เงินตรา หมายถึง เงินที่รัฐกำหนดขึ้นไว้เพื่อใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 281)

เงินตรา หมายถึง ส่วนหนึ่งของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ โดยทั่วไป เงินตรา ประกอบด้วย ธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 89)

เงินตรา ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึงเงินที่รัฐกำหนดขึ้นไว้เพื่อใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย **เงินตรา** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) ส่วนหนึ่งของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ 2) เงินตราประกอบด้วย ธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ ดังนั้น คำว่า “เงินตรา” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.8 Compound interest

ดอกเบี้ยทบต้น หมายถึง ดอกเบี้ยที่ค้างชำระซึ่งนำไปรวมกับเงินต้น เพื่อรวมคิดดอกเบี้ยต่อไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 397)

ดอกเบี้ยทบต้น หมายถึง ดอกเบี้ยที่ไม่ได้คำนวณจากเงินต้นเท่านั้น แต่คำนวณจากเงินต้นและดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา ก่อน ทั้งนี้ไม่มีการส่งมอบดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นแต่ละงวดให้แก่เจ้าหนี้ แต่นำดอกเบี้ยไปทบรวมกับเงินต้น ทำให้เงินต้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 76)

ดอกเบี้ยทบต้น ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ดอกเบี้ยที่ค้างชำระซึ่งนำไปรวมกับเงินต้น เพื่อรวมคิดดอกเบี้ยต่อไป **ดอกเบี้ยทบต้น** ตามความหมายใน

พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ดอกเบี้ยที่ไม่ได้คำนวณจากเงินต้นเท่านั้น แต่คำนวณจากเงินต้นและดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา ก่อน ทั้งนี้ไม่มีการส่งมอบดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นแต่ละงวดให้แก่เจ้าหนี้ แต่นำดอกเบี้ยไปทบรวมกับเงินต้น ทำให้เงินต้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น คำว่า “ดอกเบี้ยทบต้น” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งๆ ที่หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.9 Cost of living

ค่าครองชีพ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 242)

ค่าครองชีพ หมายถึง เป็นค่าใช้จ่ายของบุคคลหรือครัวเรือน ในการซื้อสินค้าและบริการ ตามชนิดและปริมาณจำนวนหนึ่ง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 83)

ค่าครองชีพ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพค่าครองชีพ **ค่าครองชีพ** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึงเป็นค่าใช้จ่ายของบุคคลหรือครัวเรือน ในการซื้อสินค้าและบริการ ตามชนิดและปริมาณจำนวนหนึ่ง ดังนั้น คำว่า “ค่าครองชีพ” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งๆ ที่หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.10 Finance

บริษัทเงินทุน หมายถึง บริษัทจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ การจัดหาซึ่งเงินทุนและใช้เงินทุนนั้นในการประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การพาณิชย์ การพัฒนา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 609)

บริษัทเงินทุน หมายถึง บริษัทที่ประกอบธุรกิจด้านการเงิน โดยรับฝากเงินในรูปแบบตั๋วสัญญาใช้เงิน มีรายได้จากดอกเบี้ยการให้สินเชื่อเพื่อการต่างๆ อาทิ การค้า การผลิต การจำหน่าย การบริโภค การเคหะ ฯลฯ และการทำหน้าที่วณิชธนกิจ ได้แก่ การให้คำปรึกษาและดำเนินการด้านจัดหาเงินลงทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจนั้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 144)

บริษัทเงินทุน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง บริษัทจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ การจัดหาซึ่งเงินทุนและใช้เงินทุนนั้น **บริษัทเงินทุน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง บริษัทที่ประกอบธุรกิจด้านการเงิน โดยรับฝากเงินในรูปตัว สัญญาใช้เงิน มีรายได้จากดอกเบี้ยการให้สินเชื่อเพื่อการต่างๆ และการทำหน้าที่วางนิชนกิจ ได้แก่ การให้คำปรึกษาและดำเนินการด้านจัดหาเงินลงทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจนั้น ดังนั้น คำว่า “**บริษัทเงินทุน**” เป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.11 Financial market

ตลาดเงิน หมายถึง ที่แลกเปลี่ยนกู้ยืมเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 433)

ตลาดการเงิน หมายถึง แหล่งกลางที่ระดมเงินออมจากผู้ออม และจัดสรรเงินทุนแทนผู้ประกอบการ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 144)

ตลาดเงิน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ที่แลกเปลี่ยนกู้ยืมเงิน **ตลาดการเงิน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1)แหล่งกลางที่ระดมเงินออมจากผู้ออม 2)จัดสรรเงินทุนแก่ผู้ประกอบการ ดังนั้น คำว่า “**ตลาดเงิน**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.12 Dire purchase

การเข้าซื้อ หมายถึง ซื้อสัญญา ซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกมาให้เช่าและให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้น หรือว่าจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยที่เงื่อนไขที่ผู้เช่าได้ใช้เงินเป็นจำนวนเท่านั้น เท่านั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 370)

การเข้าซื้อ หมายถึง เป็นการซื้อสินค้าโดยมีการทำสัญญาเช่าซื้อ และผ่อนชำระเป็นงวด ผู้เช่าซื้อยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นจนกว่าจะผ่อนชำระจนหมด และปฏิบัติตามเงื่อนไขทุกประการในสัญญา (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 167)

การเช่าซื้อ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง 1)ซื้อสัญญา ซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกมาให้เช่า 2)ให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้น หรือว่าจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยที่เงื่อนใจที่ผู้เช่าได้ใช้เงินเป็นจำนวนเท่านั้นเท่านี้ **การเช่าซื้อ** ความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1)เป็นการซื้อสินค้าโดยมีการทำสัญญาเช่าซื้อ 2)ผ่อนชำระเป็นงวด 3)ผู้เช่าซื้อยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นจนกว่าจะผ่อนชำระจนหมด 4)ปฏิบัติตามเงื่อนใจทุกประการในสัญญา ดังนั้น คำว่า “การเช่าซื้อ” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่เหมาะสมมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.13 Hypothesis

สมมติฐาน หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อแถลงที่ใช้เป็นมูลฐานแห่งการหาเหตุผล การทดลองหรือการวิจัย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1127)

สมมติฐาน หมายถึง ข้อความที่กำหนดขึ้นมาเป็นหลัก มักเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ บางประการของปรากฏการณ์หรือข้อเท็จจริงที่สังเกตได้ เพื่อใช้เป็นมูลฐานในการพิสูจน์ ค้นคว้า ทดลอง เพื่อให้ได้ข้อสรุปต่อไป (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 281)

สมมติฐาน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อแถลงที่ใช้เป็นมูลฐานแห่งการหาเหตุผลการทดลองหรือการวิจัย **สมมติฐาน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ข้อความที่กำหนดขึ้นมาเป็นหลัก มักเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์บางประการของปรากฏการณ์หรือข้อเท็จจริงที่สังเกตได้ เพื่อใช้เป็นมูลฐานในการพิสูจน์ ค้นคว้า ทดลอง เพื่อให้ได้ข้อสรุปต่อไป ดังนั้น คำว่า “สมมติฐาน” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่เหมาะสมมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.14 Innovation

นวัตกรรม หมายถึง การก่อสร้าง โดยใช้วิธีและป็นส่วนใหญ่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 564)

นวัตกรรม หมายถึง การนำประดิษฐ์กรรมมาผลิตเป็นสินค้าเพื่อใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลาย อาจเป็นสินค้าใหม่ๆ หรือบริการใหม่ๆ หรือ วิทยาการใหม่ๆ ก็ได้ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:176)

นวัตกรรม ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การก่อสร้าง โดยใช้อิฐและปูนเป็นส่วนใหญ่ **นวัตกรรม** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การนำประดิษฐ์กรรมมาผลิตเป็นสินค้าเพื่อใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลาย อาจเป็นสินค้าใหม่ๆ หรือบริการใหม่ๆ หรือวิทยาการใหม่ๆ ก็ได้ ดังนั้น คำว่า “นวัตกรรม” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งທີ່หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.15 Macro economics

เศรษฐศาสตร์มหภาค หมายถึง เศรษฐศาสตร์ภาคที่ศึกษาปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ เช่น ปัญหาเรื่องรายได้ของประชาชาติ การออมทรัพย์ของประชากร ปัญหาการลงทุน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1106)

เศรษฐศาสตร์มหภาค หมายถึง เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนรวม ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวกำหนดรายได้และการจ้างงาน ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับรายได้และผลิตภัณฑ์ประชาชาติ ระดับของราคาของสินค้าและบริการโดยทั่วไป ระดับการจัดงานโดยทั่วไป ปริมาณเงินตรา ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภค การออมและการลงทุนทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจ กีฬาสาเหตุปัญหา เศรษฐกิจมหภาค นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 202)

เศรษฐศาสตร์มหภาค ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เศรษฐศาสตร์ภาคที่ศึกษาปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ เช่น ปัญหาเรื่องรายได้ของประชาชาติ การออมทรัพย์ของประชากร ปัญหาการลงทุน **เศรษฐศาสตร์มหภาค** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนรวม ได้แก่ การศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับตัวกำหนดรายได้และการจ้างงาน ดังนั้น คำว่า “เศรษฐศาสตร์มหภาค” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งທີ່หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.16 Money market

ตลาดเงิน หมายถึง ที่แลกเปลี่ยนกู้ยืมเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 433)

ตลาดเงิน หมายถึง ตลาดที่มีการระดมเงินทุนและการให้สินเชื่อระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี การโอนเงิน การซื้อขายหลักทรัพย์ทางการเงินที่มีอายุการไถ่ถอนระยะสั้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:214)

ตลาดเงิน ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ที่แลกเปลี่ยนกู้ยืมเงิน **ตลาดเงิน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง คือ 1) ตลาดที่มีการระดมเงินทุน 2)การให้สินเชื่อระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี 3)การโอนเงิน 4)การซื้อขายหลักทรัพย์ทางการเงินที่มีอายุการไถ่ถอนระยะสั้น ดังนั้น คำว่า “ตลาดเงิน” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.17 Market price

ราคาตลาด หมายถึง ราคาที่ซื้อขายกันทั่วไปในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งและในขณะใดขณะหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 947-948)

ราคาตลาด หมายถึง ราคาสินค้าและบริการที่กำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของตลาด (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:209)

ราคาตลาด ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ราคาที่ซื้อขายกันทั่วไปในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งและในขณะใดขณะหนึ่ง **ราคาตลาด** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ราคาสินค้าและบริการที่กำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของตลาด ดังนั้น คำว่า “ราคาตลาด” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.18 Micro economics

เศรษฐศาสตร์จุลภาค หมายถึง เศรษฐศาสตร์ภาคที่ศึกษาปัญหาเศรษฐกิจส่วนเอกชนหรือปัญหาการขาดตลาด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 1106)

เศรษฐศาสตร์จุลภาค หมายถึง เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนย่อย ได้แก่ การศึกษาทฤษฎีว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าในตลาดแบบต่างๆ ทฤษฎีการผลิต ต้นทุน รายรับ การวิเคราะห์ตัวกำหนดราคาของปัจจัยการผลิต พฤติกรรมของผู้บริโภค (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 212)

เศรษฐศาสตร์จุลภาค ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เศรษฐศาสตร์ภาคที่ศึกษาปัญหาเศรษฐกิจส่วนเอกชน หรือปัญหาการขาดตลาด **เศรษฐศาสตร์จุลภาค** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเศรษฐกิจของส่วนย่อย ได้แก่ การศึกษาทฤษฎีว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าในตลาดแบบต่างๆ 2) ทฤษฎีการผลิต 3) ต้นทุนรายรับ 4) การวิเคราะห์ตัวกำหนดราคาของปัจจัยการผลิต 5) พฤติกรรมของผู้บริโภค ดังนั้น คำว่า “เศรษฐศาสตร์จุลภาค” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่ยกมาหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.19 Monoply

การผูกขาด หมายถึง สงวนสิทธิไว้แต่ผู้เดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 741)

การผูกขาด หมายถึง การควบคุมการผลิตไว้ได้ทั้งหมด, ผู้ผูกขาดมีอำนาจในการกำหนดราคาสินค้าในตลาดโดยปล่อยให้ปริมาณขายขึ้นอยู่กับผู้ซื้อ หรือมิฉะนั้นก็กำหนดปริมาณขายโดยปล่อยให้ราคาเป็นไปตามสถานของอุปสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง เท่านั้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 215)

การผูกขาด ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สงวนสิทธิไว้แต่ผู้เดียว **การผูกขาด** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) การควบคุมการผลิตไว้ได้ทั้งหมด 2) ผู้ผูกขาดมีอำนาจในการกำหนดราคาสินค้า 3) ผู้ผูกขาดกำหนดปริมาณขาย

ดังนั้น คำว่า “การผูกขาด” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.20 Quotas

โควตา หมายถึง การจำกัดจำนวน โดยวางกฎเกณฑ์ไว้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 271)

โควตา หมายถึง การกำหนดปริมาณหรือมูลค่าสูงสุดของสินค้าเข้าหรือสินค้าออก ซึ่งผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก สามารถนำเข้าหรือส่งออกได้ โดยปกติจะกำหนดระยะเวลาไว้ด้วย (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 252)

โควตา ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง การจำกัดจำนวน โดยวางกฎเกณฑ์ไว้ **โควตา** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การกำหนดปริมาณหรือมูลค่าสูงสุดของสินค้าเข้าหรือสินค้าออก โดยปกติจะกำหนดระยะเวลา ดังนั้น คำว่า “**โควตา**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.21 Services

บริการ หมายถึง ปฏิบัติรับไว้, ให้ความสะดวกต่างๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 607)

บริการ หมายถึง การผลิตสิ่งที่จับต้องไม่ได้ แต่สามารถสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:261)

บริการ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ปฏิบัติรับไว้, ให้ความสะดวกต่างๆ **บริการ** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การผลิตสิ่งที่จับต้องไม่ได้ แต่สามารถสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ ดังนั้น คำว่า “**บริการ**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.22 Unemployment

การว่างงาน หมายถึง ตกงาน, ไม่มีงานทำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1066)

การว่างงาน หมายถึง ภาวะที่บุคคลซึ่งมีทั้งความสามารถและมีความเต็มใจทำงาน กลับไม่สามารถที่จะหางานทำได้ หรืออีกนัยหนึ่ง ตลาดแรงงานไม่สามารถที่จะรับบุคคลที่มีคุณสมบัติและมีความเต็มใจที่จะทำงานได้งานทำตามที่ต้องการ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:286)

การว่างงาน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึงตกงาน, ไม่มีงานทำ การว่างงานการว่างงาน ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ภาวะที่บุคคลซึ่งมีทั้งความสามารถและมีความเต็มใจทำงาน กลับไม่สามารถที่จะหางานทำได้ หรืออีกนัยหนึ่ง ตลาดแรงงานไม่สามารถที่จะรับบุคคลที่มีคุณสมบัติและมีความเต็มใจที่จะทำงานได้งานทำตามที่ต้องการ ดังนั้น คำว่า “การว่างงาน” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งซึ่งหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.2.23 Value added tax

ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึง ภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งซึ่งเรียกเก็บจากบุคคลที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการ โดยจัดเก็บเฉพาะจากมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิต การจำหน่าย หรือการให้บริการ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 823)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึง ภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ผลิตหรือผู้ขายในแต่ละขั้นตอนที่สินค้านั้นผ่านมือ สินค้าจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการผลิตจนถึงขั้นที่เป็นสินค้าสำเร็จรูป สินค้ามีมูลค่าเพิ่มขึ้น เพราะมีการเพิ่มปัจจัยการผลิตในแต่ละขั้นตอนการผลิต (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 289)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งซึ่งเรียกเก็บจากบุคคลที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการ โดยจัดเก็บเฉพาะจากมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิต การจำหน่าย หรือการให้บริการ **ภาษีมูลค่าเพิ่ม** ตาม

ความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึงภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ผลิตหรือผู้ขายในแต่ละขั้นตอนที่สินค้านั้น ผ่านมือ สินค้าจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามขั้นตอนต่างๆของกระบวนการผลิตจนถึงขั้นที่เป็นสินค้าสำเร็จรูป สินค้ามีมูลค่าเพิ่มขึ้น เพราะมีการเพิ่มปัจจัยการผลิตในแต่ละขั้นตอนการผลิต ดังนั้น คำว่า “ภาษีมูลค่าเพิ่ม” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งที่มีหมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

2.3 ความหมายย้ายที่ คือ การออกเสียงของคำๆหนึ่งยังคงเดิม แต่สิ่งที่คำนั้นๆ อ้างอิงได้เปลี่ยนไป ดังนี้

2.3.1 Annuity

เงินรายปี หมายถึง จำนวนเงินที่บริษัทประกันชีวิตจ่ายให้แก่ผู้รับเงินรายปีตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันชีวิต แบบเงินรายปี ซึ่งผู้รับประกันภัยสัญญาว่า ตราบใดที่ผู้เอาประกันชีวิตยังทรงชีพอยู่ บริษัทจะจ่ายเงินให้ตลอดไปจนกว่าจะเสียชีวิต หรือจะจ่ายให้ชั่วระยะเวลาหนึ่งตามที่ตกลงไว้ เงินรายปีนี้อาจจะจ่ายเป็นงวด รายปี รายครึ่ง เดือน หรือรายเดือนก็ได้ จำนวนเงินที่จ่ายอาจจะคงที่ เพิ่มขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงก็ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 282)

เงินรายปี หมายถึง กระแสเงินสดที่รับหรือจ่ายในจำนวนเท่ากัน เป็นรายงวดในช่วงเวลาที่กำหนด เช่น ดอกเบี้ยรับจากการถือพันธบัตรรัฐบาลรายจ่ายค่าเบี้ยประกันชีวิต และเงินจ่ายคืนจากบริษัทประกันภัยตามข้อตกลง เป็นต้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:13)

เงินรายปี ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง จำนวนเงินที่บริษัทประกันชีวิตจ่ายให้แก่ผู้รับเงินรายปีตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันชีวิต **เงินรายปี** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง กระแสเงินสดที่รับหรือจ่ายในจำนวนเท่ากัน เป็นรายงวดในช่วงเวลาที่กำหนด ดังนั้น คำว่า “เงินรายปี” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.2 Balance of payment

ดุลการชำระเงิน หมายถึง ความต่างกันระหว่างปริมาณที่ส่งออกนอกประเทศกับปริมาณที่ นำเข้ามาในประเทศ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 412)

ดุลการชำระเงิน หมายถึง มีชื่อเต็มว่า ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ เป็นบัญชีบันทึกการรับและการจ่ายเงินตราต่างประเทศ สืบเนื่องจากการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจระหว่างผู้ที่มีภูมิลำเนาในประเทศหนึ่งกับผู้ที่มีภูมิลำเนาในประเทศอื่นๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์; 2546:31)

ดุลการชำระเงิน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ความต่างกันระหว่างปริมาณที่ส่งออกนอกประเทศกับปริมาณที่นำเข้ามาในประเทศ **ดุลการชำระเงิน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง บัญชีบันทึกการรับและการจ่ายเงินตราต่างประเทศ ดังนั้น คำว่า “ดุลการชำระเงิน” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.3 Balance of trade

ดุลการค้า หมายถึง ความต่างของมูลค่าสินค้าที่ส่งออกนอกประเทศกับสินค้าที่นำเข้ามาในประเทศ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 411-412)

ดุลการค้า หมายถึง บัญชีบันทึกมูลค่าสินค้าออกและสินค้าเข้าของประเทศหนึ่งกับ ประเทศอื่นๆ ดุลการค้าแสดงเฉพาะรายการสินค้า เท่านั้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:31)

ดุลการค้า ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ความต่างของมูลค่าสินค้าที่ส่งออกนอกประเทศกับสินค้าที่นำเข้า **ดุลการค้า** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง บัญชีบันทึกมูลค่าสินค้าออกและสินค้าเข้าของประเทศหนึ่งกับประเทศอื่นๆ ดุลการค้าแสดงเฉพาะรายการสินค้า ดังนั้น คำว่า “ดุลการค้า” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.4 Bankruptcy

การล้มละลาย หมายถึง สิ้นเนื้อประดาตัว,หมดทรัพย์สินสมบัติของตัว
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 990)

ภาวะล้มละลาย หมายถึง ภาวะที่ลูกหนี้ถูกผู้พิพากษาให้เป็นผู้ล้มละลายด้วยเหตุ
ที่หนี้สินล้นพ้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 35)

ภาวะล้มละลาย ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สิ้นเนื้อประดาตัว
,หมดทรัพย์สินสมบัติของตัว **ภาวะล้มละลาย** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์
หมายถึง ภาวะที่ลูกหนี้ถูกผู้พิพากษาให้เป็นผู้ล้มละลายด้วยเหตุที่หนี้สินล้นพ้นดังนั้น คำว่า “ภาวะ
ล้มละลาย” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจาก
ความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.5 Capital

ทุน หมายถึง ของเดิมหรือเงินเดิมที่มีไว้ ลงไว้ กำหนดไว้ จัดตั้งไว้ เพื่อ
ประโยชน์แห่งอกงามเงินหรือทรัพย์สินอื่นๆ ที่ตั้งไว้สำหรับดำเนินกิจกรรมเพื่อหาประโยชน์
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 534)

ทุน หมายถึง ปัจจัยการผลิตชนิดหนึ่ง เป็นที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้ร่วมกับ
ปัจจัยการผลิตอื่นๆ เพื่อการผลิตสินค้าและบริการ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สิ่งก่อสร้างและ
เครื่องจักร เครื่องมือ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 53)

ทุน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ของเดิมหรือเงินเดิมที่มีไว้
ลงไว้ กำหนดไว้ จัดตั้งไว้ **ทุน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ปัจจัย
การผลิตชนิดหนึ่ง เป็นที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สิ่งก่อสร้างและเครื่องจักร
เครื่องมือ ดังนั้น คำว่า “ทุน” เป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์
เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.6 Common stock

หุ้นสามัญ หมายถึง หุ้นธรรมดาของบริษัทจำกัด ซึ่งแบ่งทุนออกเป็นหุ้น มีมูลค่าหุ้นเท่าๆกัน และผู้ถือหุ้นมีความรับผิดชอบเพียงไม่เกินจำนวนหุ้นที่ตนส่งใช้ ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1298)

หุ้นสามัญ หมายถึง เป็นเอกสารสิทธิแสดงความเป็นเจ้าของร่วมในหน่วยธุรกิจประเภทบริษัทจำกัดมีสิทธิออกเสียงตามส่วนของหุ้นที่ถือในการประชุมใหญ่ ผู้ถือหุ้นมีสิทธิรับเงินปันผลและมีสิทธิเรียกร้องการชำระหนี้จากบริษัทเป็นรายสุดท้าย (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 71)

หุ้นสามัญ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง 1) หุ้นธรรมดาของบริษัทจำกัด 2)แบ่งทุนออกเป็นหุ้น มีมูลค่าหุ้นเท่าๆกัน 3) ผู้ถือหุ้นมีความรับผิดชอบไม่เกินจำนวนหุ้นที่ตนส่งใช้ ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ **หุ้นสามัญ** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) เป็นเอกสารสิทธิแสดงความเป็นเจ้าของร่วมในหน่วยธุรกิจประเภทบริษัทจำกัด 2) มีสิทธิออกเสียงตามส่วนของหุ้นที่ถือ 3) มีสิทธิรับเงินปันผล 4) มีสิทธิเรียกร้องการชำระหนี้จากบริษัทเป็นรายสุดท้าย ดังนั้น คำว่า “**หุ้นสามัญ**” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.7 Cost

ต้นทุน หมายถึง ทุนเดิมสำหรับทำกิจการค้าเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 423)

ต้นทุน หมายถึง มูลค่าของปัจจัยการผลิตที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 82)

ต้นทุน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ทุนเดิมสำหรับทำกิจการค้าเป็นต้น **ต้นทุน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง มูลค่าของปัจจัยการ

ผลิตที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ ดังนั้น คำว่า “ต้นทุน” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.8 Credit

สินเชื่อ หมายถึง เงินที่ให้เป็นหนี้ไว้ด้วยความเชื่อ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1193)

ความเชื่อถือ, สินเชื่อ หมายถึง ความเชื่อถือที่บุคคลหนึ่งมีต่ออีกคนหนึ่ง กล่าวคือ บุคคลได้ สินค้าหรือบริการ โดยไม่ต้องจ่ายเงินทันที แสดงถึงความเชื่อถือที่ผู้ขายมีต่อ บุคคลนั้น,เงิน สินค้า หรือบริการ ที่ผู้ได้รับจากผู้ให้กู้ และจ่ายคืนเมื่อครบกำหนดในอนาคต (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 85)

สินเชื่อ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เงินที่ให้เป็นหนี้ไว้ด้วยความเชื่อ **ความเชื่อถือ,สินเชื่อ** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ความเชื่อถือที่บุคคลหนึ่งมีต่ออีกคนหนึ่ง กล่าวคือ บุคคลได้สินค้าหรือบริการ โดยไม่ต้องจ่ายเงินทันที แสดงถึงความเชื่อถือที่ผู้ขายมีต่อบุคคลนั้น,เงิน สินค้า หรือบริการ ที่ผู้ได้รับจากผู้ให้กู้ และจ่ายคืนเมื่อครบกำหนดในอนาคต ดังนั้น คำว่า “สินเชื่อ” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.9 Current account

บัญชีเดินสะพัด หมายถึง ชื่อสัญญาซึ่งบุคคล 2 คนตกลงกันว่าสืบทอดกันไป หรือในเวลา กำหนดอันใดอันหนึ่ง ให้ตัดทอนบัญชีนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนอันเกิดขึ้นแต่กิจการในระหว่างเขาทั้ง 2 นั้น หักกลบลดกัน และคงชำระแต่ส่วนที่เป็นจำนวนคงเหลือโดยดุลภาค (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 615)

บัญชีเดินสะพัด หมายถึง ส่วนหนึ่งของบัญชีดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ ประกอบด้วย 1) รายการสินค้าและบริการ 2) รายได้ 3) เงินโอน (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 91)

บัญชีเดินสะพัด ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ชื่อสัญญาซึ่งบุคคล 2 คนตกลงกันว่าสืบทัดนั้นไปหรือในชั่วเวลากำหนดอันใดอันหนึ่ง ให้ตัดทอนบัญชีนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนอันเกิดขึ้นแต่กิจการในระหว่างเขาทั้ง 2 นั้น **บัญชีเดินสะพัด** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ส่วนหนึ่งของบัญชีดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ ประกอบด้วย 1) รายการสินค้าและบริการ 2) รายได้ 3) เงินโอน ดังนั้น คำว่า “**บัญชีเดินสะพัด**” เป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

2.3.10 Exploitation

การขูดรีด หมายถึง แสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีบีบบังคับเอา,แสวงหาผลประโยชน์ โดยวิธีบีบบังคับให้จำยอม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 615)

การขูดรีด หมายถึง คำนี้มี 2 ความหมาย คือ 1) การผลาญทรัพยากรธรรมชาติ 2) การขูดรีดแรงงานในรูปของการจ่ายค่าจ้างแรงงานต่ำกว่ามูลค่าของผลผลิตที่แรงงานทำได้ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 136)

การขูดรีด ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง แสวงหาผลประโยชน์โดยวิธีบีบบังคับเอา **การขูดรีด** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การผลาญทรัพยากรธรรมชาติและ **การขูดรีด** แรงงานในรูปของการจ่ายค่าจ้าง ดังนั้น คำว่า “**การขูดรีด**” จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

จากการศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค มีการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ความหมายแคบเข้า ได้ 17 คำ 2) ความหมายกว้างออก ได้ 23 คำ และความหมายย้ายที่ได้ 10 คำ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์บางคำใช้คำภาษาอังกฤษตรงกัน แต่ใช้คำภาษาไทยต่างกัน จึงเป็นข้อสังเกตว่าการที่คำภาษาไทยไม่ตรงกันจึงทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงได้ ดังนี้

3. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค_ โดยศัพท์ภาษาอังกฤษตรงกัน แต่ศัพท์ภาษาไทยไม่ตรงกัน

3.1 ความหมายแคบเข้า หมายถึง สิ่งทีค่านั้นๆ อ้างถึงมีจำนวนหรือประเภท หรือปริมาณ น้อยลง ดังนี้

3.1.1 Equilibrium

สมดุล หมายถึง เสมอกัน,เท่ากัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1124)

ภาวะดุลยภาพ หมายถึง ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่แสดงว่าปัจจัยต่างๆทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อภาวะเศรษฐกิจนั้นๆ มีความลงตัวหรือมีความพอดี หรือมีแรงผลักดันที่หักเหิยกัน (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:130)

สมดุล ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เสมอกัน,เท่ากันภาวะดุลยภาพภาวะดุลยภาพ ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่แสดงว่าปัจจัยต่างๆทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อภาวะเศรษฐกิจนั้นๆ มีความลงตัวหรือมีความพอดี หรือมีแรงผลักดันที่หักเหิยกัน ดังนั้น คำว่า “สมดุล” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้า เนื่องจากมีการหมายถึงเจาะจงเฉพาะภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ

3.1.2 Invention

การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ หมายถึง ตั้งขึ้น,จัดทำขึ้น,คิดทำขึ้น,สร้างขึ้น,แต่งขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 658)

ประดิษฐกรรม หมายถึง การใช้ความรู้เพื่อสร้างสิ่งใหม่ (พจนานุกรมศัพท์ เศรษฐศาสตร์, 2546: 189)

การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ตั้งขึ้น, จัดทำขึ้น, คิดทำขึ้น, สร้างขึ้น, แต่งขึ้น **ประดิษฐกรรม** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์ เศรษฐศาสตร์ หมายถึง การใช้ความรู้เพื่อสร้างสิ่งใหม่ ดังนั้น คำว่า “**ประดิษฐกรรม**” จึงเป็นคำที่มีความหมายแคบเข้าเมื่อมาเป็นความหมายในทางเศรษฐศาสตร์

3.2 ความหมายกว้างออก หมายถึง สิ่งที้นั้น ๆ อาจถึงมีจำนวน หรือประเภท หรือ ปริมาณเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ดังนี้

3.2.1 Deflation

ภาวะเงินฝืด หมายถึง ภาวะทางเศรษฐกิจที่ปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศมี น้อยไป การใช้จ่ายลดน้อยลง ทำให้ราคาสินค้าตก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 281)

ภาวะราคาลด, ภาวะเงินฝืด หมายถึง มี 2 ความหมาย 1) ภาวะที่ระดับสินค้าและบริการโดยทั่วไปลดต่ำลง 2) การหดตัวของระบบเศรษฐกิจระดับการผลิตลดลง และว่างงาน สูงขึ้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 98)

ภาวะเงินฝืด ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ภาวะทาง เศรษฐกิจที่ปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศมีน้อยไป การใช้จ่ายลดน้อยลง ทำให้ราคาสินค้าตก **ภาวะราคาลด** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) ภาวะที่ระดับสินค้าและบริการโดยทั่วไปลดต่ำลง 2) การหดตัวของระบบเศรษฐกิจระดับการผลิตลดลง และว่างงาน สูงขึ้น ดังนั้น คำว่า “**ภาวะราคาฝืด**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งทีหมายถึง มากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

3.2.2 Diversification

การกระจาย หมายถึง ทำให้แยกหรือแตกแยกออกจากกันไปในที่ต่างๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 24)

การกระจายตัว หมายถึง 1) ในกรณีการผลิตและส่งออก หมายถึง การเพิ่มชนิดของสินค้าเพื่อป้อนตลาดหรือส่งขายไปยังต่างประเทศ เพื่อเพิ่มหรือรักษาระดับรายได้เงินตราต่างประเทศ 2) ในกรณีของการลงทุน หมายถึง การกระจายการลงทุนไปสู่รูปแบบและแหล่งลงทุนต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 109)

การกระจาย ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ทำให้แยกหรือแตกแยกออกจากกัน ไปในที่ต่างๆ **การกระจายตัว** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) ในกรณีการผลิตและส่งออก 2) ในกรณีของการลงทุน ดังนั้น คำว่า “การกระจาย” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งๆ ที่หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

3.2.3 Entrepot

คลังสินค้า หมายถึง สถานที่เก็บรักษาสินค้า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 227)

ท่าเรือคลังสินค้า หมายถึง ท่าเรือที่มีการนำสินค้าเข้าเพื่อรอการส่งไปยังประเทศที่ 3 ต่อไป หรือหมายถึง คลังสินค้าที่เก็บสินค้าจากต่างประเทศ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:130)

คลังสินค้า ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สถานที่เก็บรักษาสินค้า **ท่าเรือคลังสินค้า** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) ท่าเรือที่มีการนำสินค้าเข้า 2) คลังสินค้าที่เก็บสินค้าจากต่างประเทศ ดังนั้น คำว่า “คลังสินค้า” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งๆ ที่หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

3.2.4 Levy

เก็บภาษี หมายถึง เงินที่รัฐหรือท้องถิ่นเรียกเก็บจากบุคคล เพื่อใช้จ่ายในการบริหารประเทศหรือท้องถิ่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 823)

อากร หมายถึง เงินที่รัฐเรียกเก็บจากรายได้หรือทรัพย์สินหรือการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อาจใช้กับสินค้าเข้าหรือสินค้าออก (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 198)

เก็บภาษี ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เงินที่รัฐหรือท้องถิ่นเรียกเก็บจากบุคคล **อากร** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง 1) เงินที่รัฐเรียกเก็บจากรายได้หรือทรัพย์สินหรือการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ 2) อาจใช้กับสินค้าเข้าหรือสินค้าออก ดังนั้น คำว่า “**ภาษี**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งๆ ที่หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

3.2.5 Pension fund

กองทุนบำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนที่ได้ทำงานมาเป็นเวลานาน ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนตลอดชีวิต เมื่อออกจากงาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 626)

กองทุนบำเหน็จบำนาญ หมายถึง กองทุนที่นำผลประโยชน์จ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญ แก่สมาชิกกองทุนที่เกษียณอายุ หรือต้องออกจากงาน หน่วยราชการหรือหน่วยธุรกิจ เอกชนจัดตั้งกองทุนนี้ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่ลูกจ้าง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 233)

กองทุนบำนาญ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เงินตอบแทนที่ได้ทำงานมาเป็นเวลานาน ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนตลอดชีวิต เมื่อออกจากงาน **กองทุนบำเหน็จบำนาญ** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง กองทุนที่นำผลประโยชน์จ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญ แก่สมาชิกกองทุนที่เกษียณอายุ หรือต้องออกจากงาน หน่วยราชการหรือหน่วยธุรกิจ เอกชนจัดตั้งกองทุนนี้ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่ลูกจ้าง ดังนั้น คำว่า “**กองทุนบำนาญ**” จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างออก เนื่องจากมีสิ่งๆ ที่หมายถึงมากกว่าความหมายในราชบัณฑิตยสถาน

3.3 ความหมายย่ำยี หมายถึง การออกเสียงของคำ ๆ หนึ่งยังคงเดิม แต่สิ่งที่คำๆ นั้นอ้างถึงได้เปลี่ยนไป ดังนี้

3.3.1 Hoarding

การกักตุน หมายถึง เก็บสินค้าไว้เป็นจำนวนมาก เพื่อเก็งกำไร
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546:101)

การสะสมเงิน หมายถึง การสะสมเงินหรือสินค้าที่มากเกินไปกว่าความต้องใช้
ในทันที (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:167)

การกักตุน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เก็บสินค้าไว้เป็น
จำนวนมาก เพื่อเก็งกำไร **การสะสมเงิน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์
หมายถึง การสะสมเงินหรือสินค้าที่มากเกินไปกว่าความต้องใช้ในทันที ดังนั้น คำว่า “การกักตุน”
จึงเป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิม
ที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

3.3.2 Lobby

การวิ่งเต้น หมายถึง พยายามติดต่ออย่างเต็มที่ เพื่อขอความสนับสนุนช่วยเหลือ
ในกิจการที่ต้องประสงค์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1071)

การโน้มน้าว หมายถึง นิยมเรียกทับศัพท์ว่า ล็อบบี้ เป็นธรรมเนียมปฏิบัติในวง
การเมืองสหรัฐอเมริกา โดยมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้รัฐสภาอนุมัติหรือยับยั้งร่างกฎหมายฉบับใด
ฉบับหนึ่งที่เสนอต่อรัฐสภา (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 200)

การวิ่งเต้น ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง พยายามติดต่ออย่าง
เต็มที่ เพื่อขอความสนับสนุนช่วยเหลือในกิจการที่ต้องประสงค์ **การโน้มน้าว** ตามความหมายใน
พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึงนิยมเรียกทับศัพท์ว่า ล็อบบี้ เป็นธรรมเนียมปฏิบัติในวง
การเมืองสหรัฐอเมริกา โดยมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้รัฐสภาอนุมัติหรือ ยับยั้งร่างกฎหมายฉบับใด
ฉบับหนึ่งที่เสนอต่อรัฐสภา ดังนั้น คำว่า “การวิ่งเต้น” เป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจาก
ความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

3.3.3 Saving

การออม หมายถึง เก็บหอมรอมริบ, ถนอม, สงวน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1345)

เงินออม หมายถึง ส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หากแต่เก็บไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายต่างๆ ในอนาคต การนำเงินออมไปลงทุน เพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 259)

การออม ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึงเก็บหอมรอมริบ, ถนอม, สงวน **เงินออม**ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ หมายถึง ส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หากแต่เก็บไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายต่างๆ ในอนาคต, การนำเงินออมไปลงทุน เพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน ดังนั้น คำว่า “การออม” เป็นคำที่มีความหมายย้ายที่ เนื่องจากความหมายทางเศรษฐศาสตร์ เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมที่ปรากฏในราชบัณฑิตยสถาน

จากการศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค แสดงให้เห็นว่าการที่คำภาษาอังกฤษตรงกันแต่คำภาษาไทยไม่ตรงกัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาคได้ พบมีการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ด้าน คือ 1. ความหมายแคบเข้า ได้ 2 คำ 2. ความหมายกว้างออก ได้ 5 คำ และ 3. ความหมายย้ายที่ ได้ 3 คำ

และนอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ที่มีความหมายคงที่ คือ ความหมายตาม พจนานุกรมลब्บราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2542 ตรงกับ ความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ โดย วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ และคณะ ปี พ.ศ. 2546 ได้ดังนี้

4. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีความหมายคงที่

4.1 Assets

ทรัพย์สิน หมายถึง วัตถุทั้งที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ เช่น บ้าน ที่ดิน เป็นวัตถุมีรูปร่าง สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เป็นวัตถุไม่มีรูปร่าง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 503)

ทรัพย์สิน หมายถึง สมบัติทุกชนิดที่หน่วยผลิตหรือองค์กรครอบครองทรัพย์สินที่จับต้องได้ คือ มีรูปร่างทางกายภาพที่แท้จริง ได้แก่ เงินสด ที่ดิน เครื่องจักร อุปกรณ์ ฯลฯ ส่วนทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ คือ สิทธิประโยชน์ที่มีกฎหมายรองรับและประโยชน์ทางด้านจิตใจ ได้แก่ สิทธิบัตร แพรนไชน์ ลิขสิทธิ์ชื่อเสียงทางการค้า ฯลฯ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 21)

ทรัพย์สิน ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **ทรัพย์สิน** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

4.2 Commercial bank

ธนาคารพาณิชย์ หมายถึง ธนาคารที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประเภทรับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้และใช้ประโยชน์เงินนั้นในทางหนึ่งหรือหลายทาง เช่น ให้สินเชื่อ ซื้อขายตั๋วแลกเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด ซื้อขายปริวรรตต่างประเทศ และหมายความรวมถึงสาขาธนาคารต่างประเทศได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดังกล่าวด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 551)

ธนาคารพาณิชย์ หมายถึง สถาบันการเงินที่ประกอบธุรกิจ การรับฝากเงินในรูปต่างๆ และให้บริการเงินอื่นๆ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 69)

ธนาคารพาณิชย์ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **ธนาคารพาณิชย์** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

4.3 Copyright

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิทางวรรณกรรม ศิลปกรรม และประดิษฐ์กรรม ซึ่งผู้เป็นต้นรับการคุ้มครอง ตามกฎหมายคิดได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1013)

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแสดงความเป็นเจ้าของผลงาน สร้างสรรค์ต่างๆตามที่กฎหมายกำหนด (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 82)

ลิขสิทธิ์ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **ลิขสิทธิ์** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

4.4 Credit card

บัตรเครดิต หมายถึง บัตรซึ่งสถาบันการเงินหรือธุรกิจออกให้แก่ผู้บริโภคที่เป็นสมาชิก เพื่อให้ชำระค่าสินค้าหรือบริการจากสถานการค้าหรือธุรกิจที่รับบัตรนั้น แทนการชำระด้วยเงินสด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 616)

บัตรเครดิต หมายถึง บัตรสมาชิกที่สถาบันการเงินหรือหน่วยธุรกิจอื่น เป็นผู้ออก ผู้ถือบัตรสามารถซื้อสินค้าหรือบริการได้โดยชำระเงินภายหลัง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์; 2546: 86)

บัตรเครดิต ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **บัตรเครดิต** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

4.5 Dividend

เงินปันผล หมายถึง ส่วนแบ่งเงินกำไรที่กำหนดจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 281)

เงินปันผล หมายถึง กำไรของบริษัทที่แบ่งสรรเป็นค่าตอบแทนเจ้าของเงินทุนหลัก

ผู้ถือหุ้น (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:109)

เงินปันผล ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **เงินปันผล** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

4.6 Exchange market

ตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง ตลาดหรือสถานที่อันเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 433)

ตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง ศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เช่น หุ้นสามัญ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 270)

ตลาดหลักทรัพย์ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **ตลาดหลักทรัพย์** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

4.7 Mortgage

การจำนอง หมายถึง ชื่อสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้จำนอง เอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับจำนอง เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับจำนอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546:308)

การจำนอง หมายถึง สัญญาซึ่งบุคคลหนึ่ง เรียกว่า จำนอง เอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับจำนอง เป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับจำนอง (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546:216)

การจำนอง ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **การจำนอง** ตามความหมายพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

4.8 Security Company

บริษัทหลักทรัพย์ หมายถึง บริษัทหรือสถาบันการเงินที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ เช่น การเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 609)

บริษัทหลักทรัพย์ หมายถึง หน่วยธุรกิจที่ทำธุรกิจต่างๆด้านหลักทรัพย์ อาทิ นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ (พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์, 2546: 260)

บริษัทหลักทรัพย์ ตามความหมายในราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายตรงกันกับ **บริษัทหลักทรัพย์** ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์

จากการศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค แสดงให้เห็นว่า ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค มีความหมายคงที่ ได้ 8 คำ ซึ่งก็หมายความว่า การให้ความหมายบางคำ เมื่อนำมาใช้เฉพาะด้านก็มีความหมายเหมือนกันได้

ตารางที่ 10 การเปลี่ยนแปลงความหมาย

(หน่วย:คำ)(คำ=75)

ศัพท์บัญญัติ	ความหมาย		ความหมาย		ความหมาย		รวม	ร้อยละ
	แคบเข้า	ร้อยละ	กว้างออก	ร้อยละ	ย้ายที่	ร้อยละ		
เศรษฐศาสตร์	-	-	2	2.67	4	5.33	6	8.00
จุลภาค								
เศรษฐศาสตร์	17	22.67	23	30.67	10	13.33	50	66.67
มหภาค								
เศรษฐศาสตร์	2	2.67	6	8.00	3	4.00	11	14.67
มหภาค (คำ								
ภาษาไทย								
ต่างกัน)								
เศรษฐศาสตร์	-	-	-	-	-	-	8	10.67
มหภาค								
(คงที่)								
รวม	19	25.33	31	41.33	17	22.67	75	100.

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 3 ด้าน ดังรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 2 ด้าน ได้แก่ 1. ความหมายกว้างออก ได้ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.67 และ 2. ความหมายย้ายที่ ได้ 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.33 รวมเป็นจำนวน 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.00

2. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 3 ด้าน ได้แก่ 1. ความหมายแคบเข้า ได้ 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.67 2. ความหมายกว้างออก ได้ 23 คำ คิดเป็นร้อยละ 30.67 และ 3. ความหมายย้ายที่ ได้ 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.33 รวมเป็นจำนวน 50 คำ คิดเป็นร้อยละ 66.67

3. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค โดยศัพท์ภาษาอังกฤษตรงกัน แต่ศัพท์ภาษาไทยไม่ตรงกัน ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 3 ด้าน ได้แก่ 1. ความหมายแคบเข้า ได้ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.67 2. ความหมายกว้างออก ได้ 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.00 และ 3. ความหมายย้ายที่ ได้ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.00 รวมเป็นจำนวน 11 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.67

4. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีความหมายคงที่ ผลการวิจัยพบว่า มีความหมายคงที่ 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67 ซึ่งก็หมายความว่า การให้ความหมายบางคำเมื่อนำมาใช้เฉพาะด้านก็มีความหมายเหมือนกันได้

ตารางที่ 11 สรุปการเปลี่ยนแปลงความหมาย

(หน่วย:คำ)(คำ=75)		
การเปลี่ยนแปลงความหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ความหมายแคบเข้า	19	25.33
ความหมายกว้างออก	31	41.33
ความหมายย้ายที่	17	22.67
ความหมายคงที่	8	10.67
รวม	75	100.

จากผลการวิจัย พบว่า มีความหมายกว้างออกมากที่สุด เป็นจำนวน 31 คำ คิดเป็น ร้อยละ 41.33 พบรองลงมา ความหมายแคบเข้า เป็นจำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.33 พบรองลงมา ความหมายย้ายที่ เป็นจำนวน 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.67 และพบน้อยที่สุด ความหมายย้ายที่ เป็นจำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67

จากผลการสรุปการเปลี่ยนแปลงความหมาย ทำให้เห็นว่า ความหมายในศัพท์บัญญัติทาง เศรษฐศาสตร์ มีความหมายเปลี่ยนแปลงมากกว่าความหมายคงที่ อาจเป็นเพราะว่า ความหมายใน ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านวิชาการ และ เทคโนโลยีต่าง ๆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีและศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์” นี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ ได้แก่

1. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์
2. เพื่อศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

ในบทนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ข้อข้างต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

ผู้วิจัยพบว่า ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ มีลักษณะโครงสร้างนามวลีตามเกณฑ์การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลี ที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยพบ 3 โครงสร้าง ดังนี้

1. หน่วยหลัก
2. หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์
3. หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน

และมีลักษณะโครงสร้างนามวลีที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ โดยผู้วิจัยพบ 4 โครงสร้าง ดังนี้

1. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา
2. คำนำหน้า + หน่วยกริยา
3. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์ , หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์
4. หน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์

ได้ดังนี้

1. หน่วยหลัก ผลการวิจัยพบว่า มีโครงสร้างนามวลี 13 แบบ คิดเป็นร้อยละ 75.88 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

1.1 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) พบ 167 วลี คิดเป็นร้อยละ 36.95

เช่น

ดัชนี / ราคา

เศรษฐศาสตร์ / มหภาค

1.2 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 69 วลี คิดเป็นร้อยละ 15.27

เช่น

อุปสงค์ / ของ / ตลาด

ทรัพยากร / ทาง / เศรษฐกิจ

1.3 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม) พบ 39 วลี คิดเป็นร้อยละ 8.63

เช่น

ดุล / บัญชี / ทุน

เส้น / อุปสงค์ / ตลาด

1.4 หน่วยหลัก [คำนาม(คำเดียว)] พบ 33 วลี คิดเป็นร้อยละ 7.31

เช่น

อุปทาน

ธนาคาร

1.5 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 13 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.88

เช่น

ผล / กำไร / ทาง / เศรษฐกิจ

อัตรา / ความเติบโต / ทาง / เศรษฐกิจ

1.6 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) พบ 6 วลี คิดเป็น

ร้อยละ 1.33

เช่น

กำไร / จาก / การผลิต / เงินตรา

ช่องว่าง / ใน / ภาวะ / เงินเพื่อ

1.7 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 4 วลี คิดเป็น

ร้อยละ 0.88

เช่น

ความยืดหยุ่น / ของ / อุปสงค์ / ณ / จุดหนึ่ง

ความเกี่ยวพัน / ระหว่าง / รายได้ / กับ / เงินออม

1.8 หน่วยหลัก (คำนำหน้า (การ, ความ) + คำนาม) พบ 4 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.88

เช่น

การ / ขายทอดตลาด

การ / เช่าซื้อ

1.9 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.44

ได้แก่

อัตรา / การเข้าสู่ / กำลัง / แรงงาน

กฎ / เหล็ก / ค่าจ้าง / แรงงาน

1.10 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) พบ 2 วลี คิดเป็น

ร้อยละ 0.44

ได้แก่

การประหยัด / โดย / การขยาย / ขอบข่าย / การผลิต

เงินเพื่อ / เนื่องจาก / การเปลี่ยนแปลง / โครงสร้าง / เศรษฐกิจ

1.11 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 2 วลี คิดเป็น

ร้อยละ 0.44

ได้แก่

ลำดับ / ชั้น / การเติบโต / ทาง / เศรษฐกิจ
การวิเคราะห์ / ปัจจัย / การผลิต / กับ / ผลผลิต

1.12 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็น
ร้อยละ 0.22

ได้แก่

ดัชนี / ความสามารถ / ใน / การทำ / กำไร

1.13 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1
วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

อัตราส่วน / หนี้สิน / ต่อ /ทุน / ของ / ผู้ถือหุ้น

2. หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า มีโครงสร้างนามวลี 14 แบบ คิดเป็น
ร้อยละ 23.01 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

2.1 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 43 วลี คิดเป็น
ร้อยละ 9.51

เช่น

ตัวแปร / อิสระ
ตลาด / มีด

2.2 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 24 วลี คิด
เป็นร้อยละ 5.31

เช่น

ภาวะ / เศรษฐกิจ / สมดุล
ระบบ / เศรษฐกิจ / เสรี

2.3 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 8
วลี คิดเป็นร้อยละ 1.77

เช่น

ภาวะ / ความเติบโต / อย่าง / สมดุล

ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / ใหม่

2.4 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 6 วลี คิด
เป็นร้อยละ 1.33

เช่น

อุปสงค์ / ที่ / ยืดหยุ่น

รายได้ / ที่ / แท้จริง

2.5 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) พบ 6 วลี คิด
เป็นร้อยละ 1.33

เช่น

ต้นทุน / กิ่ง / คงที่

สินทรัพย์ / สำรอง / เฉพาะกิจ

2.6 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำนาม พบ 4 วลี คิดเป็น
ร้อยละ 0.89

เช่น

ต้นทุน / คงที่ / มาตรฐาน

ยอด / เกิน / คุณการค่า

2.7 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำนาม) พบ 4
วลี คิดเป็นร้อยละ 0.89

เช่น

ตัวคุณ / การค้า / ต่าง / ประเทศ

บัญชี / เงิน / สำรอง / คุณการชำระเงิน

2.8 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 3
วลี คิดเป็นร้อยละ 0.66

เช่น

รายได้ / ประชาชาติ / ที่ / แท้จริง

มูลค่า / เงิน / ที่ / แท้จริง

2.9 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) พบ
1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

อุปสงค์ / ที่ / มาก / เกินไป

2.10 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์
(คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

ระบบ / การแข่งขัน / ใน / อุตสาหกรรม / ขนาด / ย่อม

2.11 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์
(คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / ตลาด / ที่ / แท้จริง

2.12 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำนาม + คำคุณศัพท์)
พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

สภาพ / คล่อง / ลำดับ / รอง

2.13 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำนาม) พบ 1
วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

การลงทุน / จาก / ต่าง / ประเทศ

2.14 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

ผล / มูลค่า / ที่ / แท้จริง / ของ / ทริพย์

3. หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน ผลการวิจัยพบว่า มีโครงสร้างนามวลี 4 แบบ คิดเป็นร้อยละ 1.11 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

3.1 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยจำนวน (คำบอกปริมาณ + คำลักษณนาม) พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.44

เช่น

การผูกขาด / โดย / ผู้ขาย / น้อย / ราย

การผูกขาด / โดย / ผู้ซื้อ / น้อย / ราย

3.2 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยจำนวน (คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

เศรษฐกิจ / สอง / ลักษณะ

3.3 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยจำนวน (คำลักษณนาม + คำลำดับที่) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.22

ได้แก่

อุตสาหกรรม / ชั้น / ที่สอง

3.4 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยจำนวน (คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม) พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.22

ได้แก่

การผูกขาด / โดย / ผู้ซื้อ / สอง / ราย

ผู้วิจัยพบว่า ศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ มีลักษณะโครงสร้างนามวลีไม่ตามเกณฑ์การวิเคราะห์โครงสร้างนามวลี ที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยพบ 4 โครงสร้าง ดังนี้

1. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา ผลการวิจัยพบว่า มีโครงสร้างนามวลี 42 แบบ คิดเป็นร้อยละ 68.08 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

1.1 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) พบ 44 วลี คิดเป็นร้อยละ 14.33

เช่น

ต้นทุน / แปรผัน / มาตรฐาน

ส่วน / ครอง / ตลาด

1.2 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 41 วลี คิดเป็นร้อยละ 13.36

เช่น

ต้นทุน / ผสม

ต้นทุน / เหลือ

1.3 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 29 วลี คิดเป็นร้อยละ 9.45

เช่น

ต้นทุน / การผลิต / ทดแทน

เศรษฐกิจ / แบบ / ควบคุม

1.4 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 14 วลี คิดเป็นร้อยละ 4.56

เช่น

ต้นทุน / ที่ / คาดหมาย

ราคา / ที่ / กำหนด

1.5 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) พบ 10 วลี คิดเป็น ร้อยละ 3.26

เช่น

ต้นทุน / แปรผัน / เหลือ

บัญชี / ถูก / อาศัย

1.6 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 8 วลี คิด เป็นร้อยละ 2.61

เช่น

วิธี / บังคับ / ทาง / การค้า

ความยืดหยุ่น / ไขว้ / ของ / อุปทาน

1.7 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) พบ 7 วลี คิด เป็นร้อยละ 2.28

เช่น

เศรษฐกิจ / แบบ / ฟุ้ง / ตนเอง

การคำนวณ / ต้นทุน / เป็น / รุ่น

1.8 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) พบ 6 วลี คิด เป็นร้อยละ 1.95

เช่น

อุปสงค์ / ที่ / มี / ประสิทธิภาพ

ภาวะ / ที่ / มี / ผู้ซื้อ

1.9 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม) พบ 4 วลี คิด เป็นร้อยละ 1.30

เช่น

สิ่ง / บ่งชี้ / ภาวะ / เศรษฐกิจ

เส้น / แบ่ง / ระดับ / ความยากจน

1.10 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 3 วลี
คิดเป็นร้อยละ 0.98

เช่น

เงินเพื่อ / เพราะ / อุปสงค์ / ค้าง

1.11 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) พบ 3 วลี
คิดเป็นร้อยละ 0.98

เช่น

การวิเคราะห์ / อุปสงค์ / แข็ง / สติ

1.12 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา)
พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98

เช่น

ความโน้มเอียง / ใน / การบริโภค / โดย / เฉลี่ย

1.13 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 2 วลี
คิดเป็นร้อยละ 0.65

เช่น

อัตรา / ผลตอบแทน / ที่ / ต้องการ

1.14 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา)
พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65

เช่น

เส้น / การผลิต / ที่ / เป็น / ไปได้

1.15 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา) พบ 2 วลี
คิดเป็นร้อยละ 0.65

เช่น

ภาษี / หัก / ณ.ที่ / จ่าย

1.16 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม) พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65

เช่น

ผล / กระทบ / จาก / ภาษี / อากร

1.17 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

เช่น

การคลัง / เพื่อ / แก่ / ปัญหา / ทาง / เศรษฐกิจ

1.18 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การกำหนด / ราคา / โดย / ใช้ / ต้นทุน / เฉลี่ย

1.19 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) พบ 1 วลีคิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การออม / โดย / ถูก / บังคับ

1.20 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เส้น / อุปทาน / แรงงาน / ที่ / วงกลับ

1.21 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ระบบ / เศรษฐกิจ / แบบ / รัฐ / ควบคุม

1.22 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การกำหนด / ราคา / โดย / ใช้ / ต้นทุน / เฉลี่ย

1.23 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การสร้าง / แบบ / จำลอง / เจริญ / สถิต

1.24 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.32

ได้แก่

ปริมาณ / ตั้ง / ชื่อ / ที่ / ประหยัด

1.25 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำกริยา + คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

อัตรา / แลกเปลี่ยน / ที่ / เปลี่ยนแปลง / ได้

1.26 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

พิกัด / อัตรา / ที่ / ให้ / เปลี่ยนแปลง / ได้

1.27 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การประหยัด / เนื่องจาก / ขยาย / ขนาด / การผลิต

1.28 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม) พบ 1 วลี
คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ผล / ตอบแทน / เชิง / เศรษฐกิจ

1.29 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม)
พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ระบบ / รวม / อำนาจ / ทาง / เศรษฐกิจ

1.30 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม)
พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เงินเพื่อ / ที่ / เกิด / จาก / กำไร

1.31 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา +
คำกริยา + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็น ร้อยละ 0.33

ได้แก่

ค่าใช้จ่าย / ใน / การผลิต / ที่ / คิด / เป็น / ต้นทุน

1.32 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม +
คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ความรับผิดชอบ / รวม / ใน / ความเสียหาย / จาก / การดำเนินงาน

1.33 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม +
คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ดอกเบีย / ที่ / เรียก / จาก / ผู้ขาย / หุ่น

1.34 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ผล / กระจาย / จาก / การเติบโต / ทาง / เศรษฐกิจ

1.35 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

หลักการ / จัด / ระบบ / ภาษี / อากร

1.36 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การรวม / กลุ่ม / เพื่อ / ครอบงำ / ตลาด

1.37 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ข้อ / สมมติ / หน่วย / งาน / ทาง / เศรษฐกิจ

1.38 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ความเคลื่อนไหว / ขึ้น / ลง / ทาง / เศรษฐกิจ

1.39 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ราคา / ต่ / ถึง / ระวัง / เรือ

1.40 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การแปรรูป / รัฐวิสาหกิจ / เป็น / องค์กร / เอกชน

1.41 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เงินตรา / ที่ / ใช้ / เป็น / ทุนสำรอง

1.42 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำนาม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ผล / ตอบแทน / จาก / การขยาย / ขนาด / การผลิต

2. หน่วยหลัก + หน่วยกริยา + หน่วยคุณศัพท์, หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยกริยา ผลการวิจัยพบว่า มีโครงสร้างนามวลี 34 แบบ คิดเป็นร้อยละ 19.22 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

2.1 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 8 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.61

เช่น

การประดิษฐ์ / ขึ้น / ใหม่

ดอกเบ็ญ / ทบ / ต้น

2.2 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 7 วลี คิดเป็นร้อยละ 2.28

เช่น

อุปสงค์ / ต่าง / ตอบแทน

ต้นทุน / กิ่ง / แปรรผัน

2.3 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์
(คำคุณศัพท์) พบ 5 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.63

เช่น

เส้น / แสดง / ความพอใจ / เท่ากัน
อัตรา / แลกเปลี่ยน / เงินตรา / ล่วงหน้า

2.4 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา
(คำกริยา + คำกริยา) พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98

เช่น

อุปสงค์ / ที่ / พึ่ง / เป็น / ไปได้

2.5 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์(คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา
(คำกริยา + คำคุณศัพท์) พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98

เช่น

กลไก / ที่ / ไม่ / เห็น / ประจักษ์

2.6 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) + หน่วย
คุณศัพท์(คำคุณศัพท์) พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.98

เช่น

อุตสาหกรรม / ที่ / ใช้ / ทุน / มาก

2.7 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา
(คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 3 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65

เช่น

การบริโภค / ที่ / ไม่ / ขึ้น / กับ / ตัวแปร

2.8 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา +
คำนาม) พบ 2 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.65

เช่น

รายจ่าย / มวล / รวม / ประชาชาติ

2.9 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + คำเชื่อม + หน่วย
คุณศัพท์(คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

อัตรา / ผล / ตอบแทน / ที่ / แท้จริง

2.10 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) +
หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

สินค้าเข้า / และ / สินค้าออก / ที่ / เห็น / ประจักษ์

2.11 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วย
คุณศัพท์(คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ฐาน / ภาษี / ที่ / ปรับ / แล้ว

2.12 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์
(คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

สินค้า / บริโภค / สิ้น / เปลือง

2.13 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + คำเชื่อม + หน่วย
คุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การกำหนด / อัตรา / แลกเปลี่ยน / อย่าง / ค่อยเป็นค่อยไป

2.14 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์
(คำคุณศัพท์)พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การตั้ง / ราคา / ต่าง / กัน

2.15 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

อุปสงค์ / ที่ / แทน / กัน / ได้

2.16 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ภาวะ / เงินเพื่อ / สูง / เกิน / คาด

2.17 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ภาวะ / เงินเพื่อ / ที่ / ไม่ / คาดหมาย

2.18 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เงิน / สำรอง / ที่ / กำหนด

2.19 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ผลิตภัณฑ์ / มวล / รวม / ใน / ประเทศ

2.20 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การแข่งขัน / ที่ / ไม่ / ใช้ / ราคา

2.21 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เงินตรา / ที่ / ไม่ / มี / มูลค่า / ใน / ตัวเอง

2.22 หน่วยหลัก (คำนาม + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ค่าใช้จ่าย / ใน / การผลิต / ไม่ / คิด / เป็น / ต้นทุน

2.23 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เงินได้ / ขึ้น / ต้น / ที่ / ปรับ / แล้ว

2.24 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ผลิตภัณฑ์ / มวล / รวม / ใน / ประเทศ / ที่ / แท้จริง

2.25 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำเชื่อม + คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ผลิตภัณฑ์ / มวล / รวม / ประชาชาติ / ที่ / แท้จริง

2.26 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การว่างงาน / ที่ / จะเกิด / ใน / ระยะ / ยาว

2.27 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา
(คำกริยา + คำนาม + คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

การกู้เงิน / ใหม่ / เพื่อ / ชำระ / หนี้ / เก่า

2.28 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำเชื่อม + คำนาม)
หน่วยกริยา (คำกริยา) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ภาวะ / เสมอภาค / ของ / อำนาจ / ชั่ว

2.29 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา) + คำเชื่อม + หน่วยคุณศัพท์
(คำคุณศัพท์) คำนาม + คำนาม พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

มาตรการ / กีดกัน / ที่ / มิใช่ / พิภัก / สุลกากร

2.30 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม + คำนาม + คำนาม) +
หน่วยคุณศัพท์ (คุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

วิธี / คิด / ต้นทุน / ราคา / การผลิต / ประดิ

2.31 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำเชื่อม + คำนาม) + หน่วย
คุณศัพท์ (คุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

จุด / เปลี่ยน / ของ / เส้น / โค้ง

2.32 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำกริยา + คำนาม) + คำเชื่อม +
หน่วยคุณศัพท์ (คุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

ข้อ / ตกลง / ทำ / ธุรกิจ / ที่ / ไม่ / ชอบธรรม

2.33 หน่วยหลัก (คำนาม) + คำเชื่อม + หน่วยกริยา(คำกริยา + คำนาม) + หน่วย
คุณศัพท์ (คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เศรษฐกิจ / ที่ / รับ / ภาระ / มาก / เกินไป

2.34 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยกริยา (คำกริยา + คำนาม) + หน่วยคุณศัพท์
(คำคุณศัพท์ + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

อัตรา / แลกเปลี่ยน / เงินตรา / ต่าง / ประเทศ

3. หน่วยหลัก + หน่วยคำทับศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า มีโครงสร้างนามวลี 5 แบบ คิดเป็น
ร้อยละ 7.49 โดยมีโครงสร้างนามวลี ดังนี้

3.1 หน่วยหลัก (คำนาม) + หน่วยคำทับศัพท์ (คำทับศัพท์) พบ 10 วลี คิดเป็น
ร้อยละ 3.26

เช่น

ดัชนี / ดาวโจนส์

บัตร / เครดิต

3.2 หน่วยหลัก [คำนาม (คำทับศัพท์)] พบ 6 วลี คิดเป็นร้อยละ 1.95

เช่น

เช็ก

โบนัส

3.3 หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) + หน่วยคำทับศัพท์ (คำทับศัพท์) พบ 5 วลี คิด
เป็นร้อยละ 1.63

เช่น

เศรษฐศาสตร์ / แบบ / นีโอคลาสสิก

การวิเคราะห์ / แบบ / พาเรโต

3.4 หน่วยหลัก (คำทับศัพท์ + คำนาม) พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เจ็ด / ธนาคาร

3.5 หน่วยหลัก (คำทับศัพท์) + คำกริยา พบ 1 วลี คิดเป็นร้อยละ 0.33

ได้แก่

เจ็ด / ซัดคร่อม

4. คำนำหน้า (การ,ความ) + หน่วยกริยา ผลการวิจัยพบว่า มีโครงสร้างนามวลี 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 5.21 โดยมีโครงสร้างนาม ดังนี้

4.1 คำนำหน้า (การ,ความ) + คำกริยา พบ 16 วลี คิดเป็นร้อยละ 5.21

เช่น

การ / จัดสรร

การ / ลงทุน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์

ผู้วิจัยพบว่ามีความหมายตามเกณฑ์การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความหมายที่กำหนดไว้ กล่าวคือ มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 3 ด้าน ได้แก่ 1. ความหมายแคบเข้า 2. ความหมายกว้างออก และ 3. ความหมายย้ายที่ ซึ่งมีคำทั้งหมด 75 คำ โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 2 ด้าน ได้แก่ 1. ความหมายกว้างออก ได้ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.67 และ 2. ความหมายย้ายที่ ได้ 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.33 รวมเป็นจำนวน 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.00

2. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 3 ด้าน ได้แก่ 1. ความหมายแคบเข้า ได้ 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.67 2.

ความหมายกว้างออก ได้ 23 คำ คิดเป็นร้อยละ 30.67 และ 3. ความหมายย้ายที่ ได้ 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.33 รวมเป็นจำนวน 50 คำ คิดเป็นร้อยละ 66.67

3. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาค โดยศัพท์ภาษาอังกฤษตรงกัน แต่ศัพท์ภาษาไทยไม่ตรงกัน ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย 3 ด้าน ได้แก่

1. ความหมายแคบเข้า ได้ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.67 2. ความหมายกว้างออก ได้ 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.00 และ 3. ความหมายย้ายที่ ได้ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.00 รวมเป็นจำนวน 11 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.67

4. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีความหมายคงที่ ผลการวิจัยพบว่า มีความหมายคงที่ 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67 ซึ่งก็หมายความว่า การให้ความหมายบางคำเมื่อนำมาใช้เฉพาะด้านก็มีความหมายเหมือนกันได้

จากผลการวิจัย พบว่า มีความหมายกว้างออกมากที่สุด เป็นจำนวน 31 คำ คิดเป็นร้อยละ 41.33 พบรองลงมา ความหมายแคบเข้า เป็นจำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.33 พบรองลงมา ความหมายย้ายที่ เป็นจำนวน 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.67 และพบน้อยที่สุด ความหมายย้ายที่ เป็นจำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67

อภิปรายผล

1. โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบโครงสร้างนามวลี ตามหลักเกณฑ์ ได้ 3 โครงสร้าง คือ 1. หน่วยหลัก 2. หน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ 3. หน่วยหลัก + หน่วยจำนวน โดยโครงสร้างนามวลีที่พบมากที่สุด คือ หน่วยหลัก (คำนาม + คำนาม) คิดเป็นร้อยละ 36.95 เนื่องจาก การบัญญัติศัพท์อาจสร้างด้วยการแปลศัพท์และการคิดคำขึ้นมาใหม่ กล่าวได้แก่ วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มาจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งการยืมคำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในภาษาไทย จะทำด้วยวิธีการแปลความหมายของคำศัพท์นั้นๆ เป็นคำภาษาไทย โดยลักษณะการแปลจะเป็นการแปลแบบคำต่อคำและนำคำที่แปลนั้นมาประกอบกันเข้าเป็นศัพท์บัญญัติ ทั้งนี้ก็ย่อมขึ้นอยู่กับคำภาษาอังกฤษ จากการสังเกต ผู้วิจัยพบว่า ถ้าคำภาษาอังกฤษ เป็นคำนาม คำภาษาไทยก็จะเป็นคำนามด้วย หรือถ้าคำภาษาอังกฤษเป็นคำชนิดใด คำภาษาไทยก็จะเป็นคำชนิดนั้น เช่น

economic system ภาษาไทยนำมาแปลว่า ระบบเศรษฐกิจ ซึ่งคำว่า “เศรษฐกิจ” เป็นคำที่บัญญัติขึ้น จะเห็นได้ว่าเป็นการแปลแบบตรงตัว เมื่อนำมาวิเคราะห์โครงสร้างนามวลี จะได้เป็นหน่วยหลัก ได้แก่ คำนาม + คำนาม โดยที่คำภาษาอังกฤษ ก็เป็น คำนาม + คำนาม เช่นเดียวกัน

data base ภาษาไทยนำมาแปลว่า ฐานข้อมูล จะเห็นได้ว่าเป็นการแปลแบบตรงตัว เมื่อนำมาวิเคราะห์โครงสร้างนามวลี จะได้เป็นหน่วยหลัก ได้แก่ คำนาม + คำนาม โดยที่คำภาษาอังกฤษ ก็เป็น คำนาม + คำนาม เช่นเดียวกัน

2. โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบองค์ประกอบที่เป็นคำกริยา ซึ่งในหลักเกณฑ์ของ วิจินตน์ ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) ไม่มีคำกริยาเป็นองค์ประกอบในนามวลี อาจเป็นเพราะว่า ภาษามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงทำให้โครงสร้างนามวลีมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังคำกล่าวของ ปราณี กุลละมิชัย และคณะ (2537: 58) ที่ว่า “ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ มีส่วนทำให้ภาษาโดยเฉพาะคลังคำเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการมีผลทำให้เกิดสิ่งของใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ ขึ้น” จึงอาจมีผลกระทบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา

3. โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบองค์ประกอบของนามวลี ที่มีคำกริยาประกอบอยู่ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นววรรณ พันธุเมธา (2527: 95) ที่อธิบายว่า “คำกริยาที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีจะอยู่หลังคำนาม อาจมีคำแยกประเภทอยู่ข้างหน้าหรือไม่ก็ได้ อาจมีคำนามอื่นที่ใช้ร่วมกับกริยานั้นอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งคำกริยาและคำนามที่ใช้ขยายอาจมีคำขยายอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ และคำนามที่ใช้ร่วมกับคำกริยานั้นอาจมีคำเชื่อมมาข้างหน้าหรือไม่ก็ได้” ดังตัวอย่างศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ที่มีคำกริยามาประกอบ เช่น ต้นทุน / ผสม คำนาม + คำกริยา, ราคา / ที่ / กำหนด คำนาม + คำเชื่อม + คำกริยา

4. จากโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า ผลการวิจัยโครงสร้างนามวลี ที่ตามเกณฑ์ วิจินตน์ ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) พบเพียง 3 โครงสร้าง ไม่พบอีก 9 โครงสร้าง และพบคำกริยา ซึ่งตามเกณฑ์ไม่มีหน่วยคำกริยาประกอบ จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า อาจเป็นเพราะโครงสร้างนามวลีของ วิจินตน์ ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) ศึกษาเฉพาะที่ประโยคพูดต่างๆ ไป แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีคำกริยามาประกอบด้วย โดยที่คำกริยาที่มาประกอบนั้น อาจเป็นการประสมคำโดยที่ไม่ได้แสดงถึงอาการ

ของคำนาม จึงทำให้พบโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ตามเกณฑ์ วิจินตน์ ภาณุพงศ์ (2524: 85-86) เพียง 3 โครงสร้าง และพบหน่วยคำกริยาคด้วย

5. โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่าโครงสร้างนามวลี มีความหลากหลายในการนำคำมาประกอบเป็นโครงสร้างนามวลี ดังเช่น บางโครงสร้างมีทั้งคำนาม ประกอบกับคำกริยาประกอบกับคำคุณศัพท์ และอาจมีคำเชื่อมอยู่ด้วย ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ที่นำมาใช้ในภาษาไทย เนื่องจากจะต้องสื่อความหมายให้ถูกต้องตรงตามคำศัพท์ ภาษาอังกฤษเดิม มีความสละสลวย และมีความกะทัดรัดของศัพท์ที่สร้างขึ้น

6. โครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า มีโครงสร้างนามวลีที่เป็นคำ ทับศัพท์มาประกอบเข้าด้วย ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติ เนื่องจากศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์เป็น วิทยาการที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งการที่จะนำมาใช้ในภาษาไทยก็มีหลายวิธี ดังเช่น การทับศัพท์ เปรมจิต ชนะวงษ์ (2538: 149) ได้กล่าวไว้ว่า การทับศัพท์ หมายถึง การยืมคำเข้ามาแล้วออกเสียง ตรงตามคำเดิมหรือคล้ายคำเดิมมากที่สุด โดยราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การทับ ศัพท์ โดยจากการสังเกต ผู้วิจัยเห็นว่า คำทับศัพท์ที่พบเป็นคำนามที่ชี้เฉพาะเจาะจง ที่เรียกว่า วิสามานยนาม ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1082) ได้ให้ความหมายคำว่า วิสามานยนาม หมายถึง คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ ตั้งขึ้นสำหรับเรียกคน สัตว์ สิ่งของและสถานที่ เพื่อให้รู้ชัดว่าเป็นใคร หรืออะไร

7. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ มีลักษณะการเปลี่ยนแปลง จำแนกได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายกว้างออก พบมากที่สุด เป็นจำนวน 31 คำ คิดเป็นร้อยละ 41.33 อาจเป็นเพราะเมื่อนำมาใช้ในด้านเศรษฐศาสตร์ มีการขยายความให้กว้างขวางขึ้น คลอบคลุมขึ้น จึงทำให้เกิดความหมายกว้างออกได้ ความหมายแคบเข้า พบรองลงมา เป็นจำนวน 19 คำ คิด เป็นร้อยละ 25.33 อาจเป็นเพราะเมื่อนำมาใช้เฉพาะเจาะจงทางด้านเศรษฐศาสตร์ จึงทำให้เกิด ความหมายแคบเข้า และสุดท้ายความหมายย้ายที่ พบน้อยที่สุด เป็นจำนวน 17 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.67 อาจเป็นเพราะเมื่อนำมาใช้เฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์ ความหมายจึงต้องมุ่งเน้นไปทาง เศรษฐศาสตร์โดยตรง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงความหมาย ย่อมขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ในแต่ละด้าน แต่ ละสาขาวิชาการ และนอกจากนี้ความหมายของศัพท์อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา โดยเฉพาะ อย่างยิ่งศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ นำมาใช้ในด้านธุรกิจและชีวิตประจำวันด้วย เมื่อนำมาใช้เฉพาะ ด้านจึงทำให้ความหมายมีการเปลี่ยนแปลงได้

8. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า ศัพท์บางคำมีคำภาษาอังกฤษตรงกันแต่คำภาษาไทยไม่ตรงกัน เมื่อคำภาษาไทยไม่ตรงกันอาจทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งคำภาษาไทยไม่ตรงกัน อาจเป็นเพราะว่าการนำศัพท์มาใช้ส่วนใหญ่เป็นการแปลศัพท์ เมื่อนำมาใช้เฉพาะด้าน จึงต้องการความชัดเจนหรือไม่ก็สามารถเข้าใจได้ง่าย เช่น คำว่า Equilibrium ราชบัณฑิตยสถาน ใช้คำว่า “สมดุล” หมายถึง เสมอกัน , เท่ากัน ส่วนพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ ใช้คำว่า “ภาวะดุลยภาพ” หมายถึง ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่แสดงว่าปัจจัยต่างๆ ทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อภาวะเศรษฐกิจนั้นๆ มีความลงตัวหรือมีความพอดีหรือมีแรงผลักดันที่หักเทียมนกัน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระยาอนุমানราชชน (2532: 145) ที่กล่าวว่าเสียงของคำเพี้ยนและกลายได้ ความหมายก็เพี้ยนและกลายได้เป็นทำนองเดียวกัน เพราะเสียงและความหมายเป็นของกลุ่มกัน

9. ความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า ความหมายมีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าความหมายคงที่ โดยพบความหมายคงที่ เป็นจำนวน 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.67 ผู้วิจัยคิดว่า อาจเป็นเพราะศัพท์บางคำใช้เฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์ จึงทำให้มีความหมายที่ตรงกัน

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลโครงสร้างนามวลีและความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ และผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ และศึกษาได้ ดังนี้

1. จากการศึกษาโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ควรศึกษาโครงสร้างวลีชนิดอื่น เช่น กริยาวลี
2. จากการศึกษาโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ควรศึกษาโครงสร้างนามวลีในศัพท์บัญญัติสาขาวิชาการทางด้านอื่น เช่น ศัพท์บัญญัติทางการศึกษา ศัพท์บัญญัติทางสังคม
3. จากการศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงความหมาย ควรศึกษาเปรียบเทียบความหมายในศัพท์บัญญัติสาขาวิชาการทางด้านอื่น มีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างไร เช่น ศัพท์บัญญัติทางวิทยาศาสตร์

4. จากการศึกษาความหมายในศัพท์บัญญัติทางเศรษฐศาสตร์ มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย ควรศึกษาความหมายเดิมที่เป็นศัพท์ภาษาอังกฤษ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อนำมาใช้เป็นศัพท์ภาษาไทย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. 2537. **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
รวมสาส์น (1977) จำกัด.
- จรูญ โกสิยไกรนิรมล. 2536. **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร:
อักษรสยามการพิมพ์.
- ณรงค์ ธนาวิภาส. 2544. **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทจูนพับลิชชิง.
- ถิรเดช เรืองสินทรัพย์. 2531. **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทศรีสง่าวิชาการ.
- นววรรณ พันธุมเมธา. 2527. **ไวยากรณ์ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์น
การพิมพ์.
- เบญจมาศ เลื่องเลิศ . 2537. **โครงสร้างวลีและประโยคในภาษาไทยที่พูดโดยเด็กกะเหรี่ยงโป**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประยูร ทรงศิลป์. 2526. **การเปลี่ยนแปลงของภาษา: คำยืมในภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร:
วิทยาลัยครู ชนบุรี.
- ปราณี กุลละณิษฐ์, กัลยา ดิงศภัทย์, ม.ร.ว., สุดาพร ลักษณะินาวิน และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.
2537. **ภาษาทัศน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา ทิชนพงษ์. 2523. **ลักษณะภาษาไทย (ไทย 104)**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
โอเดียนสโตร์.

- เปรมจิต ชนะวงศ์. 2538. **หลักภาษาไทย**. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ สถาบัน
ราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- พธีณี โชติกเสถียร. 2515. **โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา สายคณิต และชลลดา จามรกุล. 2545. **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ
มหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **ศัพท์เศรษฐศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**.
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.
- _____. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: นานมี
บุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์. 2541. **ภาษาศาสตร์ไทย: หมวดคำในภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. 2524. **ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร:
โอเดียนสโตร์.
- วิจินต์ ภาณุพงศ์. 2524. **โครงสร้างของภาษาไทย: ระบบไวยากรณ์**. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. 2526. **ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ: วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ**.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. 2533. **ภาษาและภาษาศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. 2542. **อิทธิพลของภาษาต่างประเทศต่อภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร:

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, เกษมสันต์ วีระกุล, ชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์, ทวี หมั่นนิกร, บุญช่วย ศรีคำพร, พรพิมล สันติมณีรัตน์, เขียวเรศ ทับพันธุ์, สมบูรณ์ ศิริประชัย, สิริลักษณ์ คอมันตร์, สุกานดา เหลืองอ่อน และหงษ์ฟ้า ทรัพย์บุญเรือง. 2546. **พจนานุกรมศัพท์ เศรษฐศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2546. **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2548. **เศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์
พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด.

สร้อยญา เสวตมาลย์. 2525. **การวิเคราะห์โครงสร้างของปริมาณวลีในภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. 2531. **เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3: หน่วยที่ 7-15**.

นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

_____. 2547. **เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3: หน่วยที่ 7-15**. นนนทบุรี: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุนันท์ อัญชลินุกูล. 2546. **ระบบคำภาษาไทย**: กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไสว เรื่องพิเศษ. ม.ป.ป. **ภาษาต่างประเทศที่มีอยู่ในภาษาไทย**: กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
ภาษาไทย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

อุทัยวรรณ จริงจิตร. 2540. **เศรษฐศาสตร์ทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายเอกสาร
และตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2545. **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

อนุমানราชชน, พระยา. 2532. **นิรุกติศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ยูพาพรรณ หุ่นจำลอง และสรัญญา เสวตมาลย์. 2544. **ทฤษฎีไวยากรณ์**.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิกิพีเดีย สารานุกรม. 2549. **ศัพท์บัญญัติ** (Online). www.wikipedia.org, 27 ตุลาคม 2549.

Paul A. Samuelson and William D. Nordhaus. 1983. **Economics**. New York: McGraw-Hill
Book.

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล

นางสาวพัชรรัตน์ สินสำราญจิต

วัน เดือน ปี ที่เกิด

4 มกราคม 2526

สถานที่เกิด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร